

DEBESU LĪGAVAIŅA UN ZEMES LĪGAVAS NĀKAMĀS MĀJAS

1 Paliksim vēl brītiņu kājās, noliecot tagad mūsu sirdis Dieva priekšā.

2 Mūsu Debess Tēvs, mēs patiešām esam pateicīgi par šo privilēģiju šodien atrasties šeit, sapulcētiem kopā Kunga Jēzus Kristus Vārdā. Mēs lūdzam, lai Tu piedod mūsu grēkus, jo mēs šeit gribam vērst savu uzmanību uz Mūžīgo un uz to Dzīvību, ko mirstīgie aizsniegt nevar. Tagad mēs lūdzam, lai Tu pats vadi mūs, kur mums ir jāpagriežas, kas mums jādara nākotnē un pat tagad, lai iemantotu to, kas mums ir apsolīts.

3 Šai valstī ir daudz slimu un cilvēku ar vajadzībām, un viņu ceļš vēl nav beidzies. Un mūsu lielais ienaidnieks (ne tikai mūsu, bet arī Tavs ienaidnieks) ir atnācis, lai viņus apgrūtinātu un lai pārtrauktu viņu dzīves, un priekšlaicīgi aizsūtītu viņus uz kapu. Un šodien mēs prasām par viņiem, lai Tu un Tava žēlastība un žēlsirdība, Kungs, paildzinātu viņu dienas līdz atvēlētajam laikam.

4 Lūk, šeit uz platformas jeb uz kanceles atrodas lakatiņi un sainīši. Un auditorijās un it visur šeit ir cilvēki uz nestuvēm, uz saliekamajām gultām, slimie un nomocītie stāv sanākušo vidū, un viņiem teju vai nav spēka nostāvēt.

5 Ak, mūžīgais Dievs, Svētais, uzklausi šajā rītā mūsu lūgšanu caur Kunga Jēzus Asinīm; neskatoties uz mūsu nelikumībām, bet zinot, ka Viņš nostājās mūsu vietā, un tieši Viņš ir Tas, kas pārstāv mūs šai lūgšanai. Lai visi kā viens ir dziedināti Tavai slava, Kungs.

6 Svētī šos lakatiņus; kad tie tiks uzlikti slimajiem – lai tie kļūst veseli.

7 Un tagad, Tēvs, kamēr mēs gaidām varenu dziedināšanas dievkalpojumu, kas, kā mēs ticam, būs pēc tam, lauž mums Dzīvības ceļu, Kungs, lai caur Tavu Vārdu mēs zinātu, kas mums ir jādara. Jo mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

8 Kā vienmēr, es uzskatu to par vienu no lielākajām privilēģijām, ka varu atrasties Dieva namā un runāt uz Viņa ļaudīm. Lūk, es zinu, ka šeit ir ļoti saspiesti, un man ir gara mācībstunda. Tāpēc es... Es ceru, ka jums būs tik ērti, cik vien tas ir iespējams, līdz mēs pabeigsim šo vēstījumu.

9 Un tā, ir karsts, taču mēs esam pateicīgi par gaisa kondicionieri. Kaut arī ar tādu grupu kā šī neviens kondicionieris galā netiks, saprotiet, jo mūsu ķermenis ir kā ģenerators, apmēram līdz trīsdesmit septiņiem grādiem, un tas pastāvīgi izdala siltumu, bet jūs sēžat blakus viens otram. Taču es paļaujos, ka Dievs iekārtos jūs, cik vien ērti iespējams.

10 Un, kad mēs šādi sanākam kopā ēkā... Es neparko neteiktu jums šurp atbraukt, ja es nedomātu, ka tas jums palīdzēs, ja es nedomātu, ka jums tas nāks par labu, ka jūs kaut ko iegūsiet no tā, ka jūs atbraucat. Un vēl, saprotot, ka nav vairs tik daudz atlicis, kamēr mēs vēl varam to darīt, ka mēs pietuvojamies pašām noslēdzošajām stundām; un es gribu, lai katrs brīdis, ko vien varēšu, kalpotu Viņa Valstībai. Un tā, es paļaujos, ka Tas Kungs Dievs svētīs mūsu sapulcēšanos.

11 Un es gribu pastāstīt dažas atsauksmes par jums, jo vakar es pabiju vairākās vietās, apciemoju dažus slimos un nomocītos moteļos, un šonedēļ es satikos ar dažiem ēstuvju vadītājiem. Piemēram, šonedēļ es biju šeit "Rančhauzā", un pie ieejas vadītājs paspieda man roku. Un viņš pateica... Viņš nosauca mani par brāli Branhamu. Es izbrīnījos, kā gan viņš mani pazina. Un viņš sacīja...

Es sacīju: "Vai jūs esat vadītājs?"

12 Viņš sacīja: "Es esmu īpašnieks." Un tad viņš sacīja: "Jā, jūsu ļaudis no turienes nāk uz šejieni paēst." Sacīja: "Viņi..."

Un es sacīju: "Nu, viņi droši vien jūs pārplūdina."

13 Viņš sacīja: “Ser, tie ir vieni no visjaukākajiem cilvēkiem, kādus es esmu redzējis.” Viņš sacīja: “Viņi ir patiešām patīkami.”

14 Vakar es devos uz vienu moteli, lai satiktu vienu jaunu lēdiju, ar kuru es gribēju aprunāties (tur bija viņas tēvs un māte), un man bija jāvērsas pie vadītāja, lai uzzinātu, kādā istabā viņi atradās.

15 Viņš sacīja: “Vai jūs esat brālis Branhams?” Tas bija tur, Ouksā.

Un es atbildēju: “Jā, ser.”

16 Viņš sacīja: “Es gribu paspiest jūsu roku.” Viņš sacīja... Viņš stādīja mani priekšā savai sievietei, ļoti jauks pāris. Viņi sacīja: “Ikviens šajā motelī apmeklēja jūsu dievkalpojumus. Mēs esam to rezervējuši viņiem.” Un sacīja: “Visiem pārējiem klientiem mēs atteicām.”

Un es sacīju: “Nu, es jums par to pateicos.”

17 Viņš sacīja: “Brāli Branham, vieni no visjaukākajiem cilvēkiem, kādus es esmu redzējis, tie ir cilvēki, kas brauc uz šejieni, kas apmeklēja jūsu sanāksmes.”

18 Vakar vakarā es šeit ienācu pie mana drauga, pie mistera Bekera, un man vienmēr ir garšojušas viņa sviestmaizes. Viņš ir tik... Viņš, es pazinu viņu vēl kā puiku; esmu pazinis viņu visu savu dzīvi. Tur sēdēja kāds pāris no turienes, vecajā daļā, tur Riversaidas hotelī. Tāpēc viņi... Mistars Bekers sacīja: “Billij?”

19 Es sacīju: “Kas ir, Homēr?” Mēs pazīstam viens otru ļoti labi.

Viņš sacīja: “Es šeit baroju visus tavus ļaudis.”

20 Aptuveni divsimt cilvēku vai aptuveni tik daudz katru svētdienu ēd “Zilajā Veprī”. Un, lai kur es dodos, es dzirdu atsauksmes par to, cik jūs esat jauki.

21 Tas puisis sacīja: “Tur 'Rivervjū', tai vietā,” sacīja, “visu to vietu ir aizņēmuši cilvēki, kas apmeklēja sanāksmi.” Sacīja: “Tur ir simti, kuriem neizdodas tur iekļūt.”

22 Tāpēc, ja jau tā, jūs man esat zemes sāls. Es esmu tik pateicīgs apzinoties, ka man ir ticis tas gods sludināt cilvēkiem, kurus pat grēcinieki un cilvēki... Es nesaku, ka tie cilvēki ir grēcinieki, taču es domāju tos cilvēkus, kas ir biznesā, un pārējos, kuri saka, ka jūs esat patīkami cilvēki, un viņi augstu vērtē jūs viņu biznesā, viņu iestādēs. Ziniet, tas ir sālīti. Es augstu to vērtēju, jūsu uzvedību, to, kā jūs rīkojaties.

23 Es vienmēr esmu sacījis: “Ja kāds atbrauc un viņam nav naudas apmaksāt savu rēķinu, vienkārši pazvaniet man.” Saprotat? Es sacīju: “Kaut kā mēs to nokārtosim.” Un sacīju: “Vienmēr pabarojiet viņus, ir viņiem nauda vai nav,” saprotiet, visu var nokārtot.

24 Jūs man esat kā mani bērni. Jūs esat zvaigznes, kuras es... Kad es nonāksu tur, jūs būsit tas dārgakmens, tā mirdzošā daļa manas kalpošanas vainagā (ja man tāds būs). Kad tā tiks vainagota, jūs būsit tas dārgakmens.

25 Un reiz es esmu jums stāstījis par Septiņiem Zīmogiem, par Septiņiem Draudzes Periodiem un tām lietām, kas notiek.

26 Un tagad, šajā rītā man ir ļoti svarīga tēma. Man tā ir ļoti svētīga; es ceru, ka arī jums tā pieskarsies tādā pat veidā. Un, ja vien es varētu iedot to tādā pat iedvesmā, kādā to saņēmu es, tas būtu brīnišķīgi; taču tas būs atkarīgs no Dieva.

27 Es esmu stāstījis jums par to, *kur* un *kas* notiek, un mēs redzam, kā tas viss īstenojas.

28 Lūk, šajā rītā es runāšu par tēmu “*Debesu Līgavaiņa un zemes Līgavas nākamās mājas*”: kur viņi dzīvos. Un es ceru, ka caur Dieva žēlastību mēs visi esam daļa no tās lielās Dieva ekonomikas.

29 Un tā, es ceru, ka jūs būsiet ar mani pacietīgi, paņemiet savas Bībeles, savus zīmuļus, vai ko nu vēl jūs darāt, lai lasītu kopā ar mani, jo es atsaukšos uz daudzām Rakstu vietām. Es centīšos pabeigt, lai atliktu pietiekami daudz laika lūgšanai par slimajiem; bet to es apsolīju. Jūs nupat kā esat lūgušies istabiņās un citur par tiem, kuri ir teju vai bezpalīdzīgi un bezcerīgi.

30 Un, ja būs Tā Kunga griba, tad man droši vien būs vēl viena kalpošana 16. datumā, varbūt vienkārši aizlūgšana par slimajiem.

31 Tagad sākas mans atvaļinājums. No janvāra es esmu izbraukumos un atgriezšos šurp. Es tikai būšu...no rīta es vedīšu savu ģimeni uz Toskānu, bet pēc tam atgriezīšos, lai pavadītu laiku Kentuki kopā ar maniem draugiem, medībās un vāveru medībās; uz pāris nedēļām vai arī, iespējams, septiņām, astoņām, desmit dienām, kā nu sanāks; ja vien Tas Kungs nevedīs mani vēl kaut kur. Es nekad nezinu, kur tieši es būšu; mēs nekad to nezinām, jo tas ir Dieva rokās, tikai Dieva.

32 Un tā, manai svarīgajai tēmai mēs... Man šķiet, ja es veltītu tam pietiekami daudz laika (jo daudz kas ir jāpiemin), tam būtu vajadzīgas nedēļas. Taču es esmu pierakstījis dažas Rakstu vietas, dažas piezīmes, lai pieskartos tikai pašām virsotnītēm, kas dos jums iespēju tajā iedziļināties.

33 Pēc tam, drīzumā, iespējams, ja būs Tā Kunga griba, oktobrī (es nezinu, laiku), taču, lai kad arī Viņš to dāvātu, es gribētu veltīt dažas dienas nepārtrauktām sanāksmēm par Atklāsmes grāmatas 12. nodaļu, lai savienotu to ar šo te. Ak, es ticu, ka tas būs lieliski. Tā tas būtu. Būtu vienkārši lieliski ieraudzīt, kā Viņš ir darījis.

34 Vēl, mēs sanākam kopā, lūk, vakar vakarā es pateicu: “Ziniet, kad es...” No rīta, kā jau katru rītu es domāju: “Kad atnākšu šurp, es nosaukšu visus manus draugus, kas atrodas šeit.” Nu, bet kā lai es to izdaru?

35 Šeit ar mani ir mans labs draugs doktors Lī Veils, sēž, lūk, tur; viņa jaukā sieva un meita. Un brālis Rojs Borders, un es domāju, ka brālis Radels, brālis Bīlers, brālis Palmers un brālis Džeksons. Un, ak vai, tie visi dārgie brāļi no visurienes! Brālis Antonijs Milano un (ak, lai kur tu nepaskatītos, tu ieraugi vēl kādu brāli!) no Arkanzasas, es nevaru atcerēties viņa vārdu; brālis Džons, brālis Erls Martins un brālis Blērs. Un, ak, tur vienkārši...tu...tam nav gala, saprotiet. Es esmu tik priecīgs, ka man apkārt ir sanākusi tāda grupa, kad es mācu par Dieva Vārdu: vīri, kuri pēc manām domām ir drosmīgi vīri, īsti Dieva vīri.

36 Es esmu pateicīgs par šo nelielo lūgšanu namu. Es esmu pateicīgs par tās piecām atvērtajām durvīm cilvēkiem. Katras durvis... Mums šeit ir četri diakoni, ar Garu piepildīti vīri, četri pilnvarotie, ar Garu piepildīti vīri. Pa divi pie katrām durvīm. Un priekšpusē ir dubultās durvis diviem ganiem, draudzes ganiem.

37 Mēs esam priecīgi, ka jūs mums esat. Es esmu pateicīgs par to Dievam. Lai Viņš vienmēr jūs svētī.

38 Tagad uz brītiņu piecelsimies, kad lasīsim no 2. Pētera 3. nodaļas un arī no Atklāsmes grāmatas 21. nodaļas.

39 Kamēr mēs stāvam, ak, Kungs, piepildi mūsu sirdis ar prieku no Tava Vārda lasīšanas, zinot, ka Jēzus sacīja, ka: “Debesis un zeme zudīs, bet Mans Vārds nekad nezudīs.” Un vēl mēs zinām, ka Viņš sacīja: “Visiem Rakstiem ir jāpiepildās.” Un, kad mēs to lasīsim, lai mums ir saprašana no Tevis tajā stundā, kurā mēs dzīvojam. Mēs lūdzam to Jēzus, šīs Grāmatas Autora Vārdā. Āmen.

40 2. Pētera 3. nodaļa:

Mīļie, šī jau ir otra vēstule, ko es jums rakstu. Tanīs es cenšos ar atgādinājumiem uzturēt modru jūsu prāta skaidrību,

lai jūs atcerētos svēto praviešu jau sen teiktos vārdus, kā arī mūsu Kunga un Pestītāja bausli, ko no saviem apustuļiem esat mācījušies.

Papriekš ievērojiet to, ka pēdējās dienās nāks nikni smējēji, kuri dzīvos savās pašu kārbās un sacīs: kur paliek Viņa apsolītā atnākšana? (Vai tad tas neatbilst tām bezdievīgajām sievietēm iekš...)... kopš tēvi iegāja mierā, viss paliek tā, kā bija no radīšanas sākuma.

Tiem, kas to apgalvo, paliek apslēpts, ka vecos laikos debesis un zeme ir cēlušās Dieva vārda spēkā no ūdens un ar ūdeni.

Tāpēc arī toreizējā pasaule gāja bojā ūdens plūdus.

Bet tagadējās debesis un tagadējo zemi glabā un uztur tas pats vārds ugunij un bezdievīgo cilvēku tiesas un pazušanas dienai.

Bet to vien turiet vērā, mīļie, ka viena diena Tam Kungam ir kā tūkstoš gadi un tūkstoš gadi kā viena diena.

Tas Kungs nevilcina Savu apsolījumu, kā dažiem tas šķiet, bet ir pacietīgs ar jums, negribēdams, ka kādi pazustu, bet ka visi nāktu pie atgriešanās.

Bet Tā Kunga diena nāks kā zaglis, tanī debesis ar lielu troksni zudīs, un pasaules pamati degdami izjuks un zeme un viss, kas uz tās radīts.

Kad nu viss tas tā iznīks, cik stipriem tad jums jābūt svētā dzīvē un dievbijībā,

gaidot un pasteidzinot Dieva dienas atnākšanu, kuras dēļ debesis ugunī sadegs un pasaules pamati karstumā izkusīs.

Bet mēs gaidām pēc Viņa apsolījuma jaunas debesis un jaunu zemi, kur taisnība māj.

Tādēļ, mīļie, to gaidīdami, centieties, ka Viņš jūs neatrod...jūs atrod ar mieru sirdī, neaptraipītus un nevainojamus,

un uzskatiet mūsu Kunga pacietību kā glābšanai dotu, kā jau arī mūsu mīļais...Pāvils jums ir rakstījis pēc viņam dotās gudrības.

Tā viņš runā par šīm lietām visās vēstulēs, kurās ir kas grūti saprotams, ko nemācītie un nenostiprinātie ļaudis sagroza, tāpat kā arī citus rakstus, sev par pazušanu.

Tad nu jūs mīļie, to jau zinādami, sargaities, ka, maldu līdzī aizrauti, nezaudējat savu stipro pamatu.

Bet audziet mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus žēlastībā un atziņā! Viņam lai ir gods tagad un līdz mūžības dienai!

41 Tagad Kristus Atklāsmes grāmatas 21. nodaļa, es lasu šos vārdus.

Un es redzēju jaunas debesis un jaunu zemi, jo pirmā debess un pirmā zeme bija zudusi, un jūras vairs nav.

Un es redzēju svēto pilsētu, jauno Jeruzālemi, nokāpjām no debesīm no Dieva, sagatavotu kā savam vīram greznotu līgavu.

Un es dzirdēju stipru balsi no troņa sakām: "Redzi, Dieva mājoklis pie cilvēkiem, Viņš mājās viņu vidū, un tie būs Viņa ļaudis, un Dievs pats būs ar viņiem, un būs viņu Dievs.

Un Dievs nožāvēs visas asaras no viņu acīm, nāves vairs nebūs, nedz bēdu, nedz vaidu, nedz sāpju vairs nebūs, jo, kas bija, ir pagājis."

Un Tas, kas sēdēja goda krēslā, teica: "Redzi, visu Es daru jaunu." Tad Viņš man teica: "Raksti! Jo šie vārdi ir uzticami un patiesi."

Un Viņš man sacīja: "Ir izdarīts. Es esmu Alfa un Omega, Sākums un Gals. Un Es došu izslāpušajam bez maksas no dzīvības ūdens avota."

Kas uzvar, tas iemantos visu, un Es būšu viņa Dievs, un viņš būs Mans dēls.

Palūgsim vēlreiz.

42 Kungs Jēzu, ar tādu apsolījumu un ar tādu stingru sarunu, ko pats Jēzus un apustuļi ir pateikuši mums attiecībā uz to stundu, kurai mēs tuvojamies, dāvā mums, ak, Kungs, Tavu vadību, lai mēs zinātu, kā tam tuvoties pareizā veidā. Jo tas nāk, mēs zinām. Rakstiem ir jāpiepildās, un tā tas notiks. Un tagad, Kungs, mēs atkal lūdzam Tavu žēlastību pār mums visiem, kad mēs iedziļināsimies Tavā Vārdā. Esi ar mums un atver To mums, Kungs, jo mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

Varat apsēsties.

43 Lūk, vai nevarētu tur varbūt kaut kā izslēgt gaismas galvenajā zālē un atstāt to tikai šeit uz platformas; varbūt tā būs labāk un nedaudz samazinās strāvu. Vienvakar mēs teju vai sadedzinājām transformatoru. Un, ja uzraugs mums to izdarīs, mēs būsim ļoti pateicīgi – izslēgs gaismu lejā, gaismu galvenajā zālē. Un tad, manuprāt, jūs varēsiet labāk redzēt, lai pierakstītu.

44 Un tā, tēma, es vēlreiz to paziņoju, ka mēs izskatīsim tēmu "*Debesu Līgavaiņa un zemes Līgavas nākamās mājas*".

45 Nu, tā kā ir bijis... Man tas vienkārši būs jāizdara, šeit vienkārši ir pārāk karsts. [Brālis Branham novelk žaketi–Tulk.] Tieši tā. Kā mēs... Es zinu, ka manai sievai nepatīk, ka es to daru, ka es novelku žaketi. Šeit vienkārši ir pārāk karsts. Saprotiet, jums tur ir gaiss, bet šeit ir vienkārši kā pirtī. Saprotat?

46 Un tā, nākotnē, tas ir, pagātnē mēs esam izpētījuši *Septiņus Zīmogos, Septiņas Draudzes*. Brālis Veils un pārējie šobrīd uzticīgi strādā, lai publicētu to grāmatas veidā.

47 Un, redzot visas šīs noslēpumainās lietas, kuras mēs esam redzējuši notiekam, es tad aizdomājos (pēc tam, kad esam to sapratuši, tajā stundā un tādā stāvoklī, kurā mēs dzīvojam), ka neviens, kas gribētu apsēsties un patiešām veselīgi pārbaudīt to, kas bija pateikts un kas ir apsolīts piepildīties, un kas ir noticis, nevarētu pateikt neko citu, kā tikai to, kas tās lietas ir īstenojušās. Saprotat? Tieši tā, kā Dievs pateica, ka Viņš darīs, Viņš izdarīja līdz pēdējam burtiņam. Saprotat?

48 Un tā, es aizdomājos, ka, nezinot to laiku, kad varētu parādīties Kungs Jēzus, es nodomāju, ka tas būs lietderīgi. Izskatījās, ka Svētajam Garam labpatīk, lai mēs par to parunājam un varbūt atgriezīties pie tā vēl divas vai trīs reizes, jo man nepietiks laika, lai to visu izteiktu.

49 Kad mēs pieskaramies tādai tēmai, kura kādam var izrādīties nedaudz piedauzīga, tu nevari izteikt visu līdz galam, lai padarītu to skaidru; pēc tam tu atkal atgriezies un ņem nākamo tēmu.

50 Un pēc tam, vēlāk... Ja būs Tā Kunga griba, mēs iedziļināsimies divpadsmit zīmogos (tas ir, nē, atvainojiet), divpadsmitajā Atklāsmes nodaļā, kas atrodas starp Tā Kunga Atnākšanu un Bazūņu beigām, un tā tālāk. Mēs pamēģināsim atkal to atnest, lai parādītu, kas ir sātans un ko viņš izdarīja, no kurienes viņš uzradās, kāds ir viņa mērķis un kā tas viņa lielais skaistums, kas bija viņam dāvāts, bija iemesls viņa krišanai. Viņa viltus bija iemesls tā krišanai, skaistums.

51 Vēl, cik ļoti nevienam cilvēkam, kas grib pareizi pret to attiekties...tas čūskas "dzimums"

[sēkla]. Es esmu gatavs šajā jautājumā mest izaicinājumu ikvienam, saprotiet, kurš uzskata un attiecas pret to vienkārši ar vispārpieņemto saprašanu. Pat bērns to sapratīs. Saprotat? Lūk, mēs pie tā atgriezīsimies vēlāk.

52 Un tā, mēs saprotam, ka šīs divas Rakstu vietas... Lūk, kāpēc es izlasīju 2. Pētera vēstules 3. nodaļu un salīdzināju to ar Atklāsmes 21 – tās abas šeit runā par vienu un to pašu, taču Jānis neaprstāja to tā, kā aprakstīja Pēteris. Saprotat? Mēs saprotam, ka šīm varenajām Līgavas mājām ir jābūt šeit uz zemes.

53 Un tā, ja jūs lasāt... Tieši kā 21. nodaļa, atklāsmes 21. nodaļa, apustulis šeit pateica, tas ir, pravietis pateica, ka: “Es redzēju jaunas debesis un jaunu zemi.” Tas liek aizdomāties, ka nāk iznīcināšana.

54 Un tā, savus vēstījumus es atrodo caur lūgšanu. Es atrodos lūgšanā, un kaut kas man atklājas. Un dažas minūtes es to gaidu un skatos, vai tas ir pareizi, pēc tam es sajūtu to tuvāk. Un tad, reizēm es turpinu gaidīt, līdz parādās vīzija. Taču, kad tas sāk nākt un man ir pārlicība, ka tas nāk no Dieva, tad es vērsos pie Rakstiem. Saprotiet, lūk, šādi...ir jābūt apstiprinājumam jebkurai garīgajai lietai, kas notiek, jo Bībele ir pilna Jēzus Kristus atklāsme; Saprotiet, Tas ir Viņa Ķermenis.

55 Un lūk, tā visa vidū es varbūt atrodu Rakstos vietu, kura, šķiet, īsti neiederas, un man rodas jautājums. Un es atkal sāku lūgties. Tas atkal atnāk. Tad es...tad es sāku pārbaudīt savu Rakstu vietu.

56 Lūk, mūsu Bībele ir rakstīta angļu valodā. Bet angļu valodā vārdi ir visu laiku mainījušies; piemēram, kā ir rakstīts Jāņa 14. nodaļā: “Mana Tēva namā ir daudz mājokļu,” mājoklis namā. Nu ko, tad tu mēģini salīdzināt to ar oriģinālu un paskaties, ko ar to domāja karalis Jēkabs, vai vērsies pie ebreju vai grieķu valodas, pie pirmā tulkojuma. Bet tur ir teikts: “Mana Tēva Valstībā ir daudz vietas.” Nu, tad tu ieskaties pagātnē uz to laiku, kad tika tulkota karaļa Jēkaba versija – *valstība* angļiski tika saukta par *namu*, bet karalis bija tēvs saviem delegātiem. Lūk, kāpēc viņi iztulkoja: “Mana Tēva namā ir daudz mājvietu.” Saprotat? Un tad uzrodas tādi vārdi, un vajag tos sameklēt.

57 Pēc tam, redziet, no šīs iedvesmas... Šorīt es saku no šīs kanceles, ka nekad nav bijis citādāk, kā vien precīzi no Rakstiem. Lūk, kādā veidā atnāca *Čūskas Dzimums* [sēkla] un tas pārējais. Saprotat?

58 Un tas ir ļoti... Ja kāds vienkārši izlasītu un pateiktu: “Mana Tēva namā ir daudz mājvietu,” ja viņš neapstātos un to neizpēfītu, nelūgtu, tad viss būtu saputrots. Saprotat? Bet vienkārši turpini lūgties. Dievs vienmēr visu saliek savās vietās, ja tas nāk no Dieva.

59 Un tā, Jānis skaidro to pārmaiņu un...kā tas īstenojas par... Tas ir, nevis viņš to skaidro, bet Pēteris. Jānis vienkārši pateica: “Es redzēju jaunas debesis un jaunu zemi; pirmās debesis un pirmā zeme bija zudušas, un jūras vairs nav. Es, Jānis, redzēju svēto pilsētu nokāpjām no Dieva no debesīm, sagatavotu kā savam Vīram greznotu Līgavu.” Bet tagad mēs vērsāmies pie 2. Pētera vēstules, lai noskaidrotu, kā Pēteris izskaidro šī procesa norisi. Lūk, ja jūs paskatītos uz to, ko sacīja Jānis, tad izskatās, ka “pirmās debesis un pirmā zeme ir zudušas”, iznīcinātas. Saprotiet, tāpēc tas skan ļoti dīvaini. Un tieši tas man pieskārs, un es sāku meklēt vārdu “zudušas”. Un tā, taču skaidrs ir tas, ka abi, apustulis un pravietis, runāja par vienu un to pašu lietu.

60 Un tā, arī Jesajas grāmatā (nu, ja gribat pierakstīt šīs Rakstu vietas), Jesajas 65:17. Jesaja runā par Tūkstošgadu Valstību, par šiem tūkstoš miera gadiem Dieva ļaudīm. Jesaja par to runāja, un viņš sacīja: “Es... Tur bija... Viss bijušais ir beidzies,” un kā viņi tur cels mājas un tās mantos. Ja mums būtu laiks... Varbūt vienkārši veltīsim tam laiku un tikai uz brītiņu to izlasīsim, Jesajas 65, un dažas minūtes palasīsim no šejienes. Un te nu tas ir, tieši tas, kas mums ir vajadzīgs. Un tā, sākot no Jesajas 65:17.

Jo redzi, Es radu jaunas debesis un jaunu zemi...

61 Lūk, pravietis Jesaja bija viens no tiem praviešiem, kas savā pravietojumā uzrakstīja pilnīgi visu Bībeli. Viņš sāk ar radīšanu; viņa grāmatas vidū, apmēram 40. nodaļā, parādās Jānis Kristītājs, Jaunā Derība; bet tas viņa grāmatā noslēdzas šeit, Atklāsmes grāmatā, ar Tūkstošgadu valstību. Bībelē ir sešdesmit sešas grāmatas, bet Jesajam ir sešdesmit sešas nodaļas. Viņš uzrakstīja pilnīgu komentāru.

62 Un tā, šeit mēs redzam, ka viņš pietuvojas 65. nodaļai (vēl viena nodaļa) un viņš runā par Tūkstošgadu Valstību. Pievērsiet tam uzmanību, cik brīnišķīgi!

...redzi, Es radu jaunas debesis un jaunu zemi, ka agrākās vairs nepieminēs, un tās nevienam vairs nenāks prātā (tas ir, “zudīs”).

Bet priecājieties un līksmojiet vienmēr par to, ko Es radu, jo redzi, Es pārradīšu Jeruzālemi priekam un tās tautu līksmībai.

Un Es pats priecāšos par Jeruzālemi un līksmošu par Savu tautu. Tur vairs nedzirdēs raudāšanu, jo...nedz sāpju kliezienus.

Tur nebūs nedz zīdaiņa...nedz arī sirmgalvja, kas neizdzīvo līdz galam savas mūža dienas; kā pats jaunākais mirs tas, kas vismaz simts gadu vecumā, un kādu tikai ap simts gadu vecu mirušo uzskatīs par lāsta skartu grēcinieku. Tad būs...

Kad viņi uzcelš namus, tad viņi tur arī dzīvos; kad viņi stādīs vīnadārzus, tad viņi arī ēdīs to augļus.

Un...viņi necels namu, lai citi tur dzīvotu...(tas ir, ja jums ir ferma, tad jūsu dēls kļūs par mantinieku vai kāds no jūsu mantiniekiem) ...viņi nedēstīs vīnadārzus, lai citi ēstu to augļus... (Viņi paši stāda, un tā arī paliek; viņiem ir Mūžīgā Dzīvība)... bet kā koku mūžs ir arī Manas tautas mūžs, un Mani izredzētie izmantos paši to, ko viņu rokas veikušas.

Viņi nedarbosies un nepūlēsies velti, nedz arī dzemdēs bērnus agrai nāvei, jo viņi ir Tā Kunga svētīto sēkla, un viņu pēcnācēji ar viņiem.

63 Tagad pievērsiet uzmanību, lūk, kam es pieskaršos nedaudz vēlāk.

Un notiks, pirms viņi sauc, Es viņiem jau atbildēšu, un, kamēr viņi vēl runā, Es viņus jau uzklausīšu.

Un vilks un jērs ies kopā ganos, un lauva ēdīs salmus kā vērsis...čūskas barība būs pīšļi. Un tie nedarīs vairs nedz ļauna, nedz posta visā Manā svētajā kalnā, saka Tas Kungs.

64 Kāds praviešu un vareno gudro, Bībeles skolotāju apsolījums, kas tajās senajās dienās redzēja šīs godpilnās dienas atnākšanu!

65 Lasot šos fragmentus, kāds var nodomāt, tas ir, tas var atvest pie pārliecības, ka visa planēta zeme tiks iznīcināta. “Es radu jaunas debesis un jaunu zemi,” saprotiet, ka debesis zudīs un zeme zudīs, tiks pilnībā iznīcinātas. Taču, rūpīgi izpētot ar Svētā Gara palīdzību, mēs varam ieraudzīt Patiesību par to; un tieši tajā mēs iedziļināsimies.

66 Tikas iznīcināta tikai atmosfēra, kas ir tai apkārt, un grēks, kas ir uz zemes. Saprotat? Lūk, mēs saprotam, ka *debesis* nozīmē “atmosfēru virs mums”. Saprotat?

67 Kas tad notiek? Tad tas, tie dzelkšņi un slimības, nāve un politika, grēcīgais vīrietis un grēcīgā sieviete, un ļaunie gari, tie visi izzudīs un tiks iznīcināti. Saprotat? Tam ir jātiek izdarītam šādi, jo mēs dzīvosim tieši šeit. Mēs pierādīsim to ar Bībeli. Mēs dzīvosim tieši šeit. Lūk, ievērojiet, dzelkšņi, mikrobi, visas slimības un viss pārējais tiks pilnībā aizvākts. Tas viss, kas šobrīd eksistē uz

zemes, cilvēciskās sistēmas, politika, grēks, visvisādi ļaunie gari, ar kuriem ir piesārņota pasaule, un visas debesis virs mums šeit ir piesārņotas ar ļaunajiem gariem. Lūk, mēs to tā pamatīgi izpētīsim, saprotiet.

68 Tas viss pastāv debesīs jeb atmosfērā un uz tagadējās zemes. Tas viss uz šīs zemes, taču tā netika radīta šim mērķim. Grēks bija iemesls tam, kāpēc tā notika. Saprotat? To bija radījis Dievs, Radītājs. Bet visi...

69 Un visi mūsu ķermeņi, kuros mēs šobrīd dzīvojam, bija novietoti uz zemes, kad Dievs to radīja, jo jūs esat no zemes pīšļiem. Tas viss bija ielikts šeit. Kad to radīja pats Dievs, jūs bijāt Viņa domās. Un Viņā, tajā Lielajā Mūžīgajā, bija tā doma, kas ir Viņa atribūts.

70 Un, lūk, tā visa iemesls bija grēks. Un Dievs šī perioda laikā vāc kopā Savu materiālu.

71 Sātans joprojām ir šeit. Tieši tāpēc notiek tās visas lietas. Viņš joprojām ir šeit, un visi viņa ļaunie spēki joprojām ir šeit. Ievērojiet, lūk, kāpēc zeme šobrīd ir tik izvirtusi. Lūk, kāpēc visapkārt ir netīrība un notiek absurdas lietas; asinsizliešana, karš, politika, grēks, ārlaulība, notiek visvisāda netīrība, jo sātans ir šīs zemes un atmosfēras valdnieks.

Jūs teiksiet: “Atmos...?” Tieši tā!

72 Gan debesis, gan zeme šobrīd ir piesārņoti ar ļaunajiem gariem, kuri var apvainot mūs Dieva priekšā. Jēzus tur veic aizbildniecību par mums, saprotiet, tai laikā, kad tie apsūdzētāji visu laiku norāda ar pirkstu: “viņi izdarīja to, viņi izdarīja to, viņi izdarīja to,” taču Asinis joprojām nosedz. Viņš atnāca, lai izpirktu tos Izredzētos, kurus Viņš paredzēja. Lūk, kāpēc šodien viss ir tik samaitāts.

73 Apustulis šeit 2. Pētera vēstulē, 2. nodaļā un 5...un 5. un 6. pantos (jā, atradu), viņš atsaucas uz trīs zemes stadijām. Saprotiet, viņš nosauc trīs tās stadijas. Pievērsiet uzmanību, kā viņš tās izskaidro.

74 “Senā pasaule cēlās no ūdens,” lūk, tā bija pirmsplūdu pasaule.

75 Lūk, tā, kas ir, tagadējā pasaule, kurā mēs dzīvojam tagad, ir nosaukta par pasauli.

76 “Senā pasaule cēlās no ūdens,” 1. Mozus 1:1. Lūk, un “pasaule”, kas pastāv šobrīd. Bet pēc tam viņš atkal atsaucas uz vēl vienu, uz “nākamo pasauli”, uz Jauno Pasauli. Trīs pasaules, trīs pasaules stadijas.

77 Un ievērojiet, kā Dievs izskaidro mums Savu izpirkšanas plānu. Ak, kad es to ieraudzīju, tas vienkārši saviļņoja manu dvēseli, kā Viņš ar to padara mums šeit skaidru Savu izpirkšanas plānu. Lūk, salīdziniet to, ko mēs redzam ar savām acīm. To, ko Dievs izdarīja, lai izpirktu Savu pasauli, to pašu plānu Viņš piepildīja, lai izpirktu Savus ļaudis, jo nemainīgais Dievs nevar izmainīt nevienu no Saviem plāniem vai vēl kaut ko. Tas ir tik godpilni!

78 Kā Viņš veda mūs pie Sevis, pie teltis mūsos, caur trīs žēlastības stadijām; tieši tāpat kā Viņš ir vedis šo pasauli trīs stadijās, lai atnāktu uz šo pasauli. Jo Dievs taču atnāks uz šo pasauli pēc tam, kad tā izies cauri trīs dažādām attīrīšanās stadijām; tieši tā Viņš atnāk pie mums caur trīs žēlastības stadijām. Es esmu mācījis to no paša sākuma; nekad neesmu to izmainījis. Tas ir Dieva Vārds.

79 Tev ir jāskatās, lai sakristu trijnieki, septītnieki, divpadsmitnieki. Bībeles skaitļiem ir nevainojami jāsakrīt, pretējā gadījumā visa tava aina izjuks. Ja tu kaut ko nevari saprast, vienkārši turpini lūgties. Tu ieraudzīsi, kā viss trāpīs precīzi mērķī, precīzi. Dievs ir pilnīgs trijniekos. Saprotat?

80 Ievērojiet, “senā pasaule”, pirmsplūdu; tā “pasaule”, kas ir šobrīd; un Tā, kas nāks.

81 Lūk, pirmā stadija, pie kuras Viņš mūs pieved... Redziet, Viņa izpirkšanas plāns it visā ir pilnīgi vienāds. Viņš izmanto tieši to pašu metodi. Viņš nemainās. Viņš pateica Maleahijas 3: “Es

esmu Dievs, un Es nemainos.” Tajā, kā Viņš dara, tādejādi, ja Viņš izglāba pašu pirmo cilvēku caur Tā nevainīgā izlietajām asinīm, tad Viņam būs jāizglābj arī nākamais; un katram, kuru Viņš izglābj, ir jānotiek tieši tāpat.

82 Ja Viņš kādreiz ir dziedinājis cilvēku jebkurā dzīves laikā, vai nu Jēzus, vai apustuļu, vai praviešu laikā, lai kad arī tas nebūtu; kad atkal rodas tādi paši nosacījumi, Viņam ir jādara tas atkal. Pareizi. Viņš nemainās. Cilvēki mainās, laiki mainās, gadsimti mainās, periodi mainās, bet Dievs paliek tāds pats. Viņš ir pilnīgs. Kādu cerību tam būtu jāatnes slimajiem!

83 Ja Viņš kādreiz kādu ir dziedinājis, tad Viņam ir pienākums to darīt atkal, kad ir piepildīti tie paši nosacījumi. Viņš izglāba cilvēku; Viņam tas ir jādara ar tiem pašiem nosacījumiem, kā Viņš izdarīja to pirmajā reizē. Ja Viņš kādreiz ir piepildījis cilvēku ar Svēto Garu, tad Viņam ir pienākums izdarīt to ar tiem pašiem nosacījumiem, kā Viņš izdarīja to pirmajā reizē. Ja Viņš augšāmcēla cilvēku no kapa, tad Viņam ir jāizdara tas otrajā reizē un katrā nākošajā reizē pēc tā paša principa.

84 Viņš nemainās. Ak, tas dāvā man tādu cerību! Kas tas ir? Nevis kaut kāda cilvēciska teorija, kuru ir izveidojušas kaut kādas cilvēku grupas, bet Viņa nemainīgais Vārds.

Jūs sacīst: “Vai tā ir Patiesība?”

85 Viņš sacīja: “Lai jebkura cilvēka vārds ir meli, bet Mans ir Patiesība. Jo debesis un zeme zudīs, bet Mans Vārds nezudīs.” “Visi Raksti ir doti caur iedvesmu, tādejādi tie ir labi un derīgi mācīšanai.” Un atcerieties, ka visi Raksti piepildīsies, katra to daļiņa.

86 Paskatieties, kā Dievs to mums izskaidro. Un vai tad tas nav liels mierinājums; laba, liela, mīloša svētība no Dieva! Kad es to redzu, un es redzu to kopš bērnības, kad Kristus sāka darboties ar mani, es joprojām vienmēr mācu šīs trīs žēlastības stadijas. Paskatieties, vai tā ir taisnība vai nē.

87 Un tā, pirmais solis ir “atgriešanās no grēkiem pie Dieva”, un pēc tam seko ūdens kristības. Ūdens kristības: “Atgriezieties no grēkiem un kristieties Jēzus Kristus Vārdā.” Saprotiet, ūdens kristības seko, parādot, ka atgriešanās no grēkiem bija īsta jeb lai “piedotu” mūsu bijušos grēkus, ar nākotnes grēkiem tam nav nekā kopēja. Tas tikai piedod. “Atgriezieties no grēkiem un kristieties Jēzus Kristus Vārdā.” Kāpēc? Lai dabūtu piedošanu. Pagātnes grēka aizvākšanai nav nekāda sakara ar nākotni. Vienkārši tavš grēks ir aizvākts, tas, ko tu izdarīji.

88 Tu nevari nožēlot to, ko izdarīja Ādams. Jūs to neizdarījāt, to izdarīja Ādams. Jūs vienkārši saņemat piedošanu par to, ko izdarījāt jūs. Vecā daba joprojām ir tur.

89 Atļaujiet man uz brītiņu paņemt šo tāfeli. [Brālis Branhams zīmē ilustrācijas uz tāfeles—Tulk.] Lūk, *šī* ir cilvēka sirds. Nu, es ne...es ne tuvu neesmu mākslinieks. *Šī* ir cilvēka sirds, un *šī* ir cilvēka sirds. Lūk, *šajā* atrodas čūska, tas ir grēks, šeit atrodas tā dzīvība. Bet *šajā* atrodas balodis, kas ir Svētais Gars, šeit ir viņa Dzīvība. Nu, *šajā* ir ļaunprātība, naidš, skaudība; lūk, kāds tam ir iemesls – šī te čūska. Nu, bet *šajā* ir mīlestība, prieks un pacietība; un tieši Tas to visu dara *šeit*.

90 Un tā, kad jums jautā...tas ir, kad jums tiek piedoti jūsu grēki, jūs esat paveikuši tikai vienu – aizvākuši projām *to*. Taču tas, kas lika jums to darīt, tas joprojām atrodas tur. Tā ir tā vecā ļaunuma sakne; tā joprojām ir tur. Ievērojiet, tad jūs atgriežaties un kristieties Jēzus Kristus Vārdā, lai Viņš piedotu jums jūsu grēkus.

91 Ievērojiet, tad, otrkārt, atnāk svēttapšana, kas sakārto mūsu prātu svētumam, lai domātu pareizi. Paņemtu prom...“svēttapšana” ir grieķu saliktenis, kas nozīmē “attīrīts un nolikts malā kalpošanai”.

92 Pēc tam kā nākošais nāk kristība ar Uguni un Svēto Garu, lai mūsos var dzīvot Dievs. Un Dieva Uguns attīra mūsu sirdis no grēka un ieliek iekšā Svēto Garu. Tad mēs nesam to pašu Dzīvību, ko nesa *Šīs*, jo Tas ir mūsos.

93 Paskatieties, kas notiek dabiskajās dzemdībās, kad sieviete dzemdē bērnu. Dabiskā dzīvība simbolizē garīgo dzīvību. Kad sieviete dzemdē mazuli, fiziski, sākumā noiet ūdens, pēc tam asinis, bet pēc tam gars (dzīvība). Satver to maziņo un sapliķē viņu, un aiziet, viņš sāk kliegt. Ūdens, asinis, gars.

94 Un lūk, kad bērns piedzimst Dieva Valstībā, viņš atnāk tādā pat veidā: ūdens, Asinis, Gars.

95 Lūk, ievērojiet, svēttapšana, trešā stadija...otrā stadija, kas attīra prātu, saved svētuma kārtībā sirdi, sirds prātu.

96 Cilvēks var nožēlot grēkus, bet joprojām domāt par... Nu, varbūt viņš ir amorāls cilvēks; katru reizi, kad viņš atrod kādu amorāla izskata sievieti, viss ir kā iepriekš. Varbūt viņš ir dzērājs; katru reizi, kad viņš saož to dziru, viss ir kā iepriekš. Saprotat?

97 Taču tad, kad viņš iziet svēttapšanu, tas attīra no viņa to vēlēšanos. Saprotat? Tas aizvāc prom gribēšanu. Viņš joprojām var tikt kārdināts, taču Viņš aizvāc prom gribēšanu. Taču viņš joprojām nav pilnīgā kārtībā.

98 Pēc tam viņš tiek kristīts ar Svēto Garu un Uguni. Attīrīts, izdedzināts, iztīrīts, un tad viņš tiek ielikts Dieva kalpošanā.

Svēttapšana tikai noliek viņus maliņā kalpošanai.

99 Un pievērsiet uzmanību, ar kādu precizitāti tas notiek, kā atnāk vēstījumi: Mārtiņš Luters – taisnošana; Džons Veslijs – svēttapšana; pentakosti – kristība ar Svēto Garu. Šie vēstījumi, tas ir, nu vairs nevar būt vairāk nekādu periodu, saprotiet. Mēs esam pēdējā laikā. Trīs stadijas. Kristība attīra sirdi caur Svēto Garu.

100 Cik apbrīnojami! To vietu, kur mēs dzīvosim, Viņš izved cauri tam pašam procesam.

101 Lūk, Viņš ir aicinājis draudzi caur taisnošanu, aicinājis to caur svēttapšanu, pēc tam piepildījis to ar Svēto Garu un Uguni. Un Viņš izveda to cauri tādām procesam, lai Viņš pats, pats Svētais Gars, Dieva Dēls, varētu dzīvot cilvēka sirdī. Lūk, tai ir jāiziet cauri tam visam, pirms Viņš varēs tajā ienākt.

102 Ievērojiet, Viņš to pašu izdarīja ar pasauli, kur dzīvos šī Līgava, tas ir tas pats glābšanas plāns.

103 Paskatieties uz pirmsplūdu pasauli. Viņš, pēc tam, kad tā atgriezās no grēkiem caur tā laika Līgavu, Noasu, Viņš iedeva tai ūdens kristības, apsedza to ar ūdeni. Pēc tam taisnošanu, parādīdams, ka Viņš gatavojas aicināt šo kopš Ēdenes kritušo pasauli atpakaļ uz atjaunošanu.

104 Tad atnāca Kristus un izlēja uz tās Savas Asinis, attīrīdams un pieprasīdams uz to tiesības. [Brālis Branhams klauzina pa kanceļi–Tulk.] Saprotiet, tā ir tā pasaule, kurā mēs dzīvojam šobrīd.

105 Vai redzat, kā sātans šeit Rakstos mēģināja piespiest Viņu izjaukt Dieva plānu, saņemot to...iedodot to Viņam, kad viņš aizveda Viņu uz kalna un mēģināja iedot to Viņam bez izpiršanas ar Asinīm?

106 Vai ievērojāt, kā Ābrahāms, kad tie gribēja iedot viņam to zemi, viņš nopirka to cilvēku priekšā par tik un tik sudraba šekeliem, simboliski, liecībai? “Lai šodien ir zināms, ka es esmu nopircis šo kapa vietu.” Saprotiet, viņš to izpirka! Un sātans mēģināja iedot Viņam valstību, kura šobrīd pieder viņam. Viņš mēģināja iedot to Viņam kā dāvanu, taču Viņš to nepieņēma, jo tas... Saprotiet, tad sātans joprojām būtu varējis pieprasīt uz to tiesības. Taču tai bija jātiek nopirkta. Āmen. Viņš bija Vārds pilnībā. Viņu nevarēja tajā piemānīt.

Tātad tagad tai ir jāpieņem kristība ar Uguni.

107 Saprotyet, tagad tai ir... Kas notika? Atnāca Kristus un aicināja Draudzi atgriezties no grēkiem, kristīties Jēzus Kristus Vārdā piedošanai, padarīja Draudzi svētu un nonāca ar Dieva Uguni, un izdedzināja visu netīrību, un atnāca, un iemājoja cilvēka sirdī.

108 Un tā, pasaule, lai tā būtu izpirkta šim izpirktajam cilvēkam, Viņš izmanto to pašu metodi. Viņš kristīja to ūdenī; pēc tās iznīcināšanas ar ūdeni Viņš izlēja uz tās Savas Asinis, lai darītu to svētu un pieprasītu to. Tā pieder Viņam.

Sātans mēģināja pateikt: “Es Tev to atdošu.”

109 Viņš sacīja: “Nē, cienītais, Es to nopirkšu.” Lai tā ir liecība. Viņš tika uzcelts augšā kā simbols, ka Viņš to nopirka. Viņš to nopirka.

110 Bet tagad tai ir jāziet cauri kristībai ar uguni, svēto uguni no Dieva, kas attīrīs zemi un debesis, kas ir tai apkārt. Lūk, tad tā ir nopirkta, lai tie izpirktie varētu dzīvot uz tās, dzīvot uz tās mierā. Ievērojiet, uguns kristība ir tāpēc, lai attīrītu to no grēka, no slimībām, no slimību mikrobiem, no grēciniekiem, no velna un no visas viņa grupas. Viņš tiks iemests uguns jūrā. Svētais uguns nonāk no Dieva, no debesīm, un izdedzina to, ievērojiet, lai sagatavotu to tam, lai uz tās dzīvotu Dievs. Jo Dievam tajā jaunajā pasaulē, kurai ir jānāk, ir jābūt uz zemes, jo... Jūs teiksiet: “Dievam? Viņš dzīvo cilvēka sirdī.” Bet Viņš un Viņa Līgava kļūst Viens, un viņi dodas uz savām jaunajām mājām Jaunajā Pasaulē. Un tas pats izpiršanas plāns tiek izmantots, lai izpirktu gan pasauli, gan cilvēkus, kas dzīvo uz tās.

111 Saprotyet, sirdij ir jābūt attīrītai tādā veidā. Pirms Dievs var nonākt Svētā Gara Personā, kas ir Kristus, kas nonāk un iemājo cilvēka sirdī, no sākuma tam ir jāatgriežas no grēkiem. Viņam ir jākristās ūdenī Viņa Vārdā, lai parādītu, kam viņš pieder.

Pēc tam viņam ir jātiek attīrītam ar Jēzus Asinīm.

112 Un tad svētā uguns un Svētais Gars no Dieva nonāk un izdedzina visas grēcīgās vēlmes, visu šīs pasaules dabu. “Un tāpēc tas, kurš apzināti grēko, saņēmis Patiesības atziņu...” Un vēl, Bībele atkal saka: “Nav iespējams...” “Jo no Dieva dzimis cilvēks nevar grēkot; viņš negrēko.” Viņam nav iespējams grēkot. Kā gan viņš vienlaicīgi var būt grēcinieks un izpirktais? Kā gan es vienlaicīgi varu atrasties lombardā un ārpus tā sienām? Saprotyat? Ak, Viņš izpirka mūs ar Savām Asinīm; ar Savu Garu Viņš mūs attīrīja, bet pēc tam atnāk, lai dzīvotu mūsos, Draudzē. Nevis konfesijā; Draudzē!

113 Tagad uzmanīgi skatieties, kad mēs to izskatīsim, tās vietas, kur mums būs jādzīvo. Un tā, lūk, toreiz pirmsplūdu grēku nožēla atnesa ūdens kristības. Pēc tam atnāca Kristus un izlēja uz tās Savas Asinis, lai attīrītu to un pieprasītu to kā Savu. Un pēc tam kā nākamā atnāk šīs pasaules, kāda tā ir tagad, iznīcināšana.

114 Viss grēks, kas atrodas debesīs virs galvas...šobrīd viņš ir gaisa valsts valdnieks; Viņš aiztur, atvairā Dieva svētības. No turienes nāk pērkonu un zibeņu un satriec zemi, un viss, kas nāk no debesīm, postošs lietus un taifūni, vētras un viss pārējais “nāk no augšas”, tas ir sātans, gaisa valsts valdnieks.

115 Ievērojiet, paskatieties, kā sātans mēģināja to paņemt, kā es sacīju pirms dažām minūtēm, dodot to Jēzum bez izpirkuma maksas. Tādā gadījumā sātānam joprojām būtu tiesības uz to, jo tā ir iezīmēta, saprotiet. Taču Jēzus to nopērk ar Savām izlietajām Asinīm un atdod to atpakaļ likumīgajam Īpašniekam. Saprotyat? Lūk, kādā veidā Viņš izpirka mūs ar Savām Asinīm, kā Viņš izpirka Draudzi.

116 Un tā, šī uguns kristība attīra to no visiem mikrobiem, visām tās slimībām, pat no visām garīgajām lietām (tā notiek arī ar mums; tas notiek tādā pat veidā), lai sagatavotu to tam, lai tur varētu mājot Dievs tajā varenajā periodā, kas tuvojas, uz Jaunās Zemes. Redziet, Viņš izpērk to tieši

tāpat, kā Viņš izpērk Savus ļaudis. Viņš it visā rīkojas vienādi, Savā izpirkšanas plānā. Jo Viņš ir nemainīgais Dievs, vienmēr nemainīgs Savos plānos.

117 Kā es esmu sacījis un darījis jums zināmu jau agrāk, un tas ir visos periodos, ka Dievs nevar mainīties; dara to zināmu visādos veidos caur to pašu.

118 Viņš darīja to zināmu, Savu pirmo vēstījumu, pirmsplūdu pasaulē caur pravieti Noasu.

119 Es runāju ar vienu dārgu brāli, kurš šobrīd atrodas šeit. Vakar viņš sacīja: “Tu runā par vienu lietu, brāli Branham, kas mani vienmēr ir satraukusi.”

Es sacīju: “Kas tas ir, brāli?”

120 Un viņš sacīja: “Lūk, ko tu pateici,” un tā ir taisnība, “mazākums, ka Atnākšanas dienās izglābsies maza grupiņa.’ Un mēs runājāmieš par to, kā Jēzus sacīja: ‘Šauri ir vārti, šaurs ir ceļš, un to atradīs nedaudzi.’ Lūk, paskaties, Bībelē ir teikts: ‘Kā bija Noas dienās, kad astoņas dvēseles izglābās caur ūdeni, tā būs, kad būs Atnākšana.’”

Es sacīju: “Brāli, tev vienkārši...”

Viņš sacīja: “Atceries, tur bija tikai astoņas dvēseles.”

Es sacīju: “Tu redzi tikai daļu no tās bildes.”

121 Noa taču simbolizēja to atlikumu, kas tiks pārņemts, nevis to pārveidoto grupu. Ēnohs, viens cilvēks, kas aizgāja Aizraušanā, pirms atnāca plūdi, parādot, ka Draudze neieies bēdu laikā vai ar to saistītajā. Ēnohs tika pārveidots, viens cilvēks. Ak, draudze var būt lielā skaitā, bet Līgava būs ļoti maziņa grupa, un tā būs Līgava. Lūk, draudze var būt ļoti daudzskaitlīga, taču Līgava, saprotiet, salīdziniet astoņi ar viens. Līgava būs astoņas reizes mazāka nekā draudze.

122 “Un, ja taisnais knapi izglābsies, kas tad būs ar grēcinieku un bezdievi,” tiem, kuri zina, ka tā nevajag darīt, bet iet un vienalga dara? Tiem, kuri seko konfesijas noteikumiem Vārda vietā, kas tad būs ar viņiem, kaut arī saucas par kristiešiem, pieņemdami Kristus Vārdu?

123 Un tā, precīzi, Noa bija līdzība par tiem pārnestajiem. Atcerieties, kad Noa iznāca, Hams bija kopā ar viņu. Grēks joprojām bija tur. Grēks nepazuda, tas turpinājās caur šķirstu. Neticība, šaubas pārceļoja līdz ar šķirstu, kas pārnesa pāri tiesai. Taču Ēnohs devās augstāk nekā šķirsts. Viņš pacēlās līdz pat Dieva Klātbūtnei. Bet Noa izgāja cauri un iznāca ārā, bet grēks joprojām bija tur; tā ir līdzība par Tūkstošgadu Valstību, pasaules stāvokli.

124 Tūkstošgadu Valstība nav beigas tam visam. Tūkstošgadu Valstībā joprojām būs laiks. Tūkstošgadu Valstība ir laika periods, nevis Jaunā Zeme. Nē, it nemaz. Ievērojiet to, pēc kāda brītiņa mēs tam pievērsīsimies.

125 Saprotiet, izpirtā zeme atkal atgriežas pie sava sākotnējā Īpašnieka. Tas paņēma... Viņš atņēma to sātānam. Viņš parāva, atņemdams zemi sātānam, tieši tā, kā Viņš atņēma sātānam tevi, kā viņš atņēma sātānam to sievieti pie akas. Tur stāvēja priesteris, kas domāja, ka viņš ir ar Dievu, taču viņam nebija nekā. Saprotat?

126 Man gribētos jums to uz brītiņu uzzīmēt. Lūk, mēs gribam, lai tas kļūst patiešām skaidrs, tāpēc tagad uzmanīgi sekojiet šai mācībai. [Brālis Branhams zīmē uz tāfeles ilustrāciju un vēlāk skaidro to—Tulk.]

127 Un tā, šis te ir Dievs. Dievs, kurš ir mūžīgs bez... Nav neviena, izņemot Viņu. Taču Dievā, Viņam bija atribūti. Lūk, šis te simbolizē Vārdu, Dieva Vārdu, kas kļuva par miesu un mājāja mūsu vidū Jēzus Personā.

128 Lūk, šis te, šis biedrs, mēs to uzzīmēsim šādi. Lūk, šo mēs nosauksim par to sievieti pie

akas. Šis būs priesteris, farizejs. Bet kur jūs redzat šo, neapzīmēto tāfeli, tā ir žēlastība un glābšana.

129 Un tā, “Iesākumā bija Vārds. Un Vārds kļuva par miesu un mājāja mūsu vidū.” Trīs stadijas. Iesākumā Tas bija atribūts, kas atradās Dievā, kad Viņš nodomāja kļūt par Cilvēku, un tas atveda Viņu lejā, lai kļūtu par Jēzu; lūk, ja tu kādreiz nokļūsi tur, tātad tu biji ar Viņu jau toreiz. Jo ir tikai viena veida Mūžīgā Dzīvība – tas ir Dievs; un tev bija jābūt Dieva daļai jau sākumā, nevis tas, ko tu vienkārši izvēlies šeit. Viņš izvēlējās tevi. “Visi, kurus Tēvs Man ir devis, atnāks.”

130 Tagad paskatieties uz šo te priesteri. Mēs redzam, ka viņa apakšējā daļa, *šeit*, viņa dzīve aizmugurē, aizmugurē viņam, viņa iepriekš-nolemība tur aizmugurē, tā ir grēcīga.

Šeit ir elle, *šeit* lejā.

131 Un tā, šī nelielā daļiņa *šeit*, kas izskatās kā tāfele, tas simbolizē viņa tīrību. Viņš bija priesteris, viņš bija cienījams cilvēks. Tas attēloja šo. Viņam bija jābūt arī labam cilvēkam, jo citādāk viņš nevarētu kļūt par priesteri. Bet vai redzat, kā viņš to ieguva? Ar intelektuālu apmācību.

132 Lūk, šī parastā sieviete, viņas sākotnējā dzīve *šeit* augšā, viņa bija prostitūta. Viņa bija pilnībā sakropļota. Taču dziļi viņā, *šeit*, atradās tāda neliela saprāta daļiņa: “Es zinu, kad atnāks Mesija...” Saprotat? Saprotiet, tas bija tur.

133 Ievērojiet, kad atnāca Jēzus un izpauca Vārdu, jo Vārds atpazīna domas, kuras bija viņas sirdī (kā ir teikts vēstulē Ebrejiem, ka šādi Tas darīs, 4:12, ka Viņš tā darīs). “Vārds iztiesāja sirds domas,” un Viņš atnāca kā Cilvēka Dēls, Praviētis. Kas notika? Tas priesteris, kuram bija tikai intelektuāla apmācība, sacīja: “Tas ir velns,” tāpēc ka šādi to sauca viņa konfesija. Ko tas izdarīja? Viņam nebija nekādas pārstāvniecības, tāpēc tas pilnībā viņu aptumšoja.

134 Taču tai sievietei nebija nekā ko pārstāvēt; viņa bija tik nešķīsta un nefīra, cik vien iespējams. Taču, ievērojiet, dziļi viņā viņai bija pārstāvniecība, saprotiet. Un tad viņa gaidīja, kad tas kļūs par miesu.

Un kad Viņš pateica: “Ej, paņem savu vīru un nāc šurp.”

Viņa sacīja: “Ser, man tāda nav.”

135 Sacīja: “Tu pateici taisnību, jo tev bija pieci, un tas, kurš tev ir šobrīd, nav tavš. Tev bija pieci, tātad sanāk, ka tev ir bijuši seši.”

136 Viņa sacīja: “Ser!” Nevis: “Tu esi Belcebuls.” Nē. “Es saprotu, ka Tu esi Praviētis. Nu, mēs zinām, ka atnāks Mesija, saukts par Kristu. Un, kad Viņš atnāks, Viņš to darīs.”

Viņš sacīja: “Es esmu Viņš.”

137 Vairs nekādu šaubu. To nevajadzēja izskaidrot. Viņa to ieraudzīja, viņa tam noticeja. Viņa metās prom! Kāpēc? Ko Tas ar viņu izdarīja? Tas viņu izpirka.

138 Lūk, paskatieties, Viņš atnāca, lai būtu Izpircējs. Vai pareizi? [Sanāksme saka: “Āmen.” – Tulk.] Ko nozīmē *izpirkt*? “Atvest atpakaļ.” Kāpēc Viņš nedabūja to priesteri? Viņa tur augšā nebija. Saprotat? Viņam nebija pārstāvniecības.

139 Viņš atnāca izpirkt to, kas bija kritis. Būdamā kritušā stāvoklī, tā meitene bija visā tajā juceklī; taču viņa bija pie Dieva Viņa domās pirms pasaules radīšanas, un Viņš atnāca viņu attīrīt. Saprotat? Tad Viņš... Viņai bija Mūžīgā Dzīvība. Saprotat?

140 Bet tas priesteris... Ko tas viņam izdarīja? Tas aizsūtīja viņu atpakaļ uz viņa galamērķi. Viņam jau no paša sākuma nebija nekā, tikai intelektuāla apmācība.

141 Lūk, paklausies, draugs, ja viss, kas tev ir, ir intelektuāla apmācība, tad tev ir kaut kas pavisam cits. Un tad tu nekādi nespēsi To uztvert, ja tev nav pārstāvniecības. Es ticu, ka tieši jūs

braucat no austrumiem un rietumiem, no ziemeļiem un dienvidiem; Vārds, dzīvs, izpausts.

142 Ievērojiet, kā Viņš dara zināmu Savu Ceļu caur Saviem praviešiem sākumā. Viņš nekad nav to izmainījis.

143 [Pārtraukums magnetofona lentas ierakstā–Tulk.] ...glābšana. Viņš taisnoja cilvēku, darīja viņu svētu, atsūtīja Svēto Garu un uguni un izdedzināja no viņa grēku, un iemājoja viņā, Pats.

144 Tieši tā Viņš rīkojas ar zemi, kuru Viņš izmantos izpirkšanas plānā. Caur Noasu tā atgriezās un kristījās ūdenī. Jēzus atnāca un darīja to svētu, kad izlēja uz tās Savas Asinis, un pieteica tiesības uz to. Bet tai Jaunajai Zemei, kas atnāks, tai ir jāsaņem kristība ar svēto uguni, lai attīrītu to no visiem ļaunajiem gariem, no visiem mikrobiem, no ikvienas slimības, no visa, kas tur ir, un atjaunotu to. “Un es redzēju jaunas debesis un jaunu zemi.”

145 Tu kļūsti par jaunu cilvēku. Āmen! Nevis salāpot to veco caur pievienošanos draudzei vai mēģinot sāk dzīvi no jauna, bet tu esi pilnībā pilnīgi jauns radījums. Dievs paņem un pilnīgi izdedzina to veco cilvēku ar Svēto Garu un uguni, un atnāk Pats, atsūta tavu pārstāvniecību. “Neviens nevar atnākt pie Manis, ja viņu nepievilks Mans Tēvs. Un visi, kurus Tēvs man ir devis, atnāks pie Manis.” Vai jūs to saprotat? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Tas pats plāns, tas pats ceļš.

146 Sātans bija...tiks paņemts no zemes tieši tā, kā sātans tika paņemts no tevis. Sātans nevar traucēt; tas ir, viņš var kārdināt, taču viņš nevar dabūt no augšas dzimušu kristieti, jo Dievs pirms pasaules radīšanas viņu paredzēja un atsūtīja Jēzu, lai viņu izpirktu, un viņa vietā runā Asinis. Kā gan viņš var grēkot, ja pat Dievs to neredz? Viņš pat ne... Tava balss ir vienīgais, ko Viņš dzird. Viņš redz tavu pārstāvniecību. Āmen! Tā tas ir. Saprotat?

147 Tādā pat veidā, tāpēc ka pasaule ir viens no Viņa atribūtiem tieši tāpat, kā tu esi viens no Viņa atribūtiem. Pasaule kļūst par vienu no Viņa atribūtiem, jo tās bija Dieva domas sākumā: ka Viņam būs pasaule, ka Viņš būs uz Troņa, būs Ķēniņš, būs Izpircējs, būs Dziedinātājs. Tie ir Viņa atribūti.

148 Tāpat kā tu esi atribūts. Es nevaru pateikt “stabs”, ja es nedomāju par stabu. Es nevaru pateikt “cilvēks”, ja es nedomāju par cilvēku. Un, kad es domāju par cilvēku, tad es saku “cilvēks”; tad domāšana ir mans atribūts, bet izpausme ir vārds. Saprotat?

149 Kā Jesaja, kā gan viņš varēja pateikt, ka jaunava taps grūta? Kas ir doma?

150 Lūk, daudziem no jums ir jautājums, kā gan atnāk tā atpazīšana? Es jums izstāstīšu. Saprotiet, tas ir vārds, kuru es runāju. Un tā nav mana domāšana, jo es to nezinu. Man nav ne jausmas par tādu domāšanu. Kā es varu pateikt jums, kas jūs esat un no kurienes jūs nākat, ja es jūs nepazīstu? Kā es varu pateikt, ko jūs izdarījat pirms desmit gadiem, ja es jūs ne reizi dzīvē neesmu redzējis? Kā es varu pateikt jums, kur jūs darīsiet un ko jūs darīsiet pēc desmit gadiem? Kā gan es varu zināt nākotni? Taču tā doma nāk no Kāda Cita.

151 “Lai jūsos ir tas pats prāts, kas bija Kristū. Lai jūsos ir tas pats prāts, kas bija Kristū.” Saprotiet, tad tā nav tava domāšana. Tā ir Viņa domāšana caur tevi, un tu nesaki savus vārdus; tu izsaki Viņa Vārdus.

152 Tieši tāpēc brāļi tik bieži ir apjukumā par mēļu tulkošanu un pārējo. Saprotiet, viņi saka to, kas nav pareizi, viņi nesaprot, ka tas ir sātans. Teiksiet: “Dieva dārzā?” Vienkārši pagaidiet, līdz nonāksim līdz beigām, tad mēs redzēsim, vai tas tā ir, vai nē. Nezāles un kvieši aug uz viena un tā paša lauka. Tie abi dzīvo, pateicoties tai pašai saulei un tam pašam lietum. Saprotat?

153 “Taču, ja starp jums būs pravietis, Es, Tas Kungs, runāšu uz viņu. Un, ja tas, ko viņš saka, īstenojas, tad tas esmu Es, jo viņš neizsaka savējo; viņš izsaka Manas domas. Mani to lietu atribūti, kam ir jānāk, un Es es izmantoju viņa lūpas, lai tos izteiktu. Un pēc tam, kad viņš to izteiks, tam ir

jāpiepildās. Debesis un zeme zudīs, bet Mans Vārds nezudīs.”

154 Jesaja sacīja: “Jaunava taps grūta.” Tas visu atrisina. Viņa taps grūta. Ko Dievs pateica, to Viņš izdara.

155 Ak, visas Savas izpausmes Viņš dara zināmas caur Saviem praviešiem, jo tie ir Viņa izteikto domu atribūti.

156 Lūk, tieši tas bija tajā parastajā sievietē. Viņa bija viens no Viņa atribūtiem. Saprotat?

157 Un tur bija tas priesteris, kas pārstāvēja Gaismu. Viņš bija to iemācījies no Bībeles. Viņš bija iemācījies, ka Dievs ir Dievs. Viņš bija iemācījies, ka svētums, tas ir pareizi. Viņš bija iemācījies, ka pastāv Dieva likums. Viņš bija iemācījies to caur intelektuālu izpratni. Un viņš bija piedzimis pareizajos radurakstos; viņš bija levīts. Taču viņš zināja to tikai ar intelektuālu izpratni. Un kad tās stundas Gaisma... Saprotiet, viņš bija to iemācījies caur reiz bijušo; nevis tai brīdī notiekošo; caur reiz bijušo! Un, kad viņš uzzināja, kas notiek, viņa konfesija neko par to nerunāja, tādējādi viņam nebija nekādas pārstāvniecības no Viņa.

158 Tomēr, lūk, tai laikā uz zemes bija Izpircējs, lai izpirktu tos Dieva atribūtus, un viņa to pieņēma. Viņa nesāka to apšaubīt. Viņa sacīja: “Kad atnāks Mesija, Viņš to darīs,” un tas visu salika pa vietām. Viņa ieraudzīja, kā tas tika izdarīts, tāpēc... Viņš sacīja: “Es esmu Mesija,” un tas visu salika pa vietām. Vairs nekādu jautājumu. Viņa vienkārši devās, stāstīdama visiem pārējiem: “Atnāciet, paskatieties, ko es atradu.”

159 Šie procesi attīra mūs, templi, kur Viņš mājo: taisnošana, svēttapšana, Svētā Gara kristība ar uguni. Tas veic šī (mūsu) tempļa attīrīšanu.

160 Šādā veidā agrākā pasaules struktūra netika iznīcināta ar ūdeni, kad tā tika noskalota; šīs planētas struktūra, vecā struktūra, visa netīrība, viss, ko Dievs uzlika uz zemes, netika iznīcināts, kad tika iznīcināta pirmā pasaule. Un Bībele saka, ka tā tika “iznīcināta”; taču tas neiznīcināja tās struktūru. Tas tikai iznīcināja grēku un grēciniekus, kas atradās uz tās. Struktūra palika.

161 Taču, redziet, kā taisnošana, kā par to gribat iztēloties jūs, baptisti un metodisti, tikai taisnošana, ticēt un kristīties; bet ar to nepietiek. Jūs atkal iegrimstat pasaulīgajā: apgriezāt matus, nēsājat šortus un visu pārējo. Saprotiet, vēl nekas nav noticis. Jūs vienkārši atskatījāties un ieraudzījāt, ka darījāt nepareizi.

162 Ko taisnošana izdarīja ar šo pasauli? Pilnīgi neko, viss sākās no jauna, tikpat daudz grēka kā agrāk. Tieši tas notiek ar cilvēku, ja viņš neiet tālāk.

163 Lūk, kā pret to būtu jāattiecas lielajam evaņģēlistam Billijam Grēmam. Viņš sacīja: “Es aizbraucu, un man ir trīsdesmit tūkstoši jaunatgriezto; atbraucu atpakaļ pēc gada, un nav palikuši pat trīsdesmit.” Nekur tālāk viņi negāja. Saprotat? Un, protams, viņi nožēlo grēkus. Es ticu, ka viņi nožēlo, vairums vai vismaz daži no viņiem. Taču ne jau tas ir vajadzīgs. Tas to šeit pierāda.

164 Un tā, iepriekšējā pasaules struktūra ar ūdeni netika iznīcināta. Pasaule tika tikai nomazgāta. Tā saņēma savu kristību, tā tika kristīta.

165 Tāpat arī šī struktūra paliks, kaut arī tā tiks sadedzināta ar uguni. Zeme netiek iznīcināta, saprotiet, tiek iznīcināts tikai grēks, kas ir uz tās.

166 Tagad pievērsiet uzmanību, tie, kas pētī Bībeli un jo īpaši doktors Veils, kurš skatās uz mani. Ievērojiet, Pēterim, šeit 2. Pētera nodaļā, precīzāk, 3. nodaļā, viņš izmanto vārdu “pasaule”, kas grieķu valodā ir “*kosmos*”, tas nozīmē “pasaules kārtība”. “Zeme zudīs, pasaules pamati lielā karstumā izkusīs.” Saprotat? Tas nenozīmē, ka pazudīs zeme, planēta. Bet pasaule, *kosmos*, politika, grēcinieki, sistēmas, grēks, slimības, mikrobi, viss, kas ir nepareizi, tas zudīs. Viss, kas reiz...

167 Reiz Dievs satricināja debesis, bet šajā reizē Viņš pateica, ka Viņš satricinās zemi, debesis un zemi... Precīzāk, toreiz viņš satricināja zemi, bet šoreiz Viņš satricinās debesis. Saprotat? Jo mēs saņemam nesatricināmu Valstību, mūžīgu Valstību. Paskatieties, kā Viņš uz to virzās.

168 Ievērojiet, šeit Pēteris sacīja: “Un degdama sadegs, un viss, kas uz tās atrodas,” nevis planēta, bet viss, kas uz tās: cilvēka darbi, visas viņu politikas un viņu intrigas, un visas viņu konfesijas, un visas cilvēciskās shēmas pazudīs līdz ar to, kad tā degs.

169 “Un debesis ar lielu troksni zudīs.” Vai esat to ievērojuši? “Debesis zudīs ar lielu troksni.” Paklausieties! Visa zeme būs liesmās un aizdegsies gāzes, kas atrodas uz zemes, un uzsprāgs. Tieši tā. Saka... Bībelē šeit ir teikts, Pēteris saka: “Un debesis un zeme zudīs ar lielu troksni.” Tāds sprādziens viņu satricinās, ak vai, jo ir jātiek nonāvētām visām slimībām, visiem dzelkšņiem, visiem ērkšķiem. Visu, ko ir jāsadedzina, uguns to sadedzinās. Un atcerieties, tā nav tikai burtiska uguns; tā ir arī svētā Uguns, saprotiet, kas aizvāks sātanu un visus viņējos, visus ļauno garus. “Gan debesis, gan arī zeme,” āmen, “zudīs,” nonāvējot visus mikrobus, visus insektus, visu dabisko dzīvību uz tās un apkārt tai, pat H₂O (ūdens), uzsprāgs. Aizdomājieties par to. Tas tik būs troksnis!

170 Vai domājat, ka tas troksnītis tur Toskānā, kad Viņš atvēra sešus zīmogus, kas satricināja apkārtni un izraisīja sarunas, bija kaut kas īpašs? Pagaidiet, kad šī zeme saņems savu kristību!

171 Ziniet, kad cilvēks saņem kristību ar Uguni, tur apkārt ir daudz trokšņa. Viņi domā, ka ir kāds negods, kad dzird, kā cilvēki bļauj un šādi gaviļē. Vienkārši pagaidiet, kad savu kristību saņems šī zeme.

172 Jā, tas viņu uzspridzinās, H₂O, ūdens; jo šeit Bībelē ir teikts, Atklāsmes 21: “Un jūras vairs nebija,” tas eksplodēja. Tas izmainīs visu zemes virspusi. Tā uzsprāgs un sasprāgs gabalos. Visa ārpusē, garoza un simtiem pēdu zem tās, tas tiks pilnībā iznīcināts. Atmosfēras, gāzes, kas šobrīd ir zemē, tur viņi konstatē ko tādu, ka tās raķetes nevar izlauzties cauri, tāda liela sfēra tur (kaut kur augstu, kaut kādā sfērā), kurā, kā saka, ir visāda veida gāzes, un tas uzsprāgs. Uz tās nonāks Dieva svētās dusmas, saprotiet, un attīrīs to, izmainīs visu virspusi.

173 Un tā, daudzi no jums, kas grib pierakstīt šo vārdu, grieķu vārdu “zudīs”, tas ir no vārda... Man tas bija jāatrod. Es nodomāju: “Kā gan šī pasaule zudīs, un tomēr mēs uz tās dzīvosim?” Taču, ja ievērosiet (tiem cilvēkiem, kuri gribētu pierakstīt, es nosaukšu jums to pa burtiem; nezinu, kā izrunāt), pa-re-re-ho-mi-a. Es nezinu, kā to izrunā.

174 Un tā, tādā veidā, kā es jau sacīju, kad es atrodu...kad pār mani nonāk iedvesma par kaut ko, tad es atgriežos, lai atrastu to vārdu. Lūk, es to vārdu nevaru nosaukt pa burtiem, tas ir, es nevaru to izrunāt. Taču Tas Kungs man tik un tā ir devis izeju no tā. Es eju un atrodu tā vārda nozīmi; tad man ir skaidrs. Saprotat? Tad man atkal ir skaidrs. Saprotat?

175 Debesis un zeme *zudīs*, lūk, šis vārds nozīmē “pāriet no vienas formas uz citu”. Tas nenozīmē “iznīcināšanu”, ko nozīmē angļu vārds “zust”, tikt iznīcinātam. Bet šis ebreju vārds jeb grieķu vārds šeit nenozīmē *izzust*; tas nozīmē “pāreja no viena uz citu”. Paskatieties, tikai: “Pāriet no viena stāvokļa,” kā ir teikts, “citā.”

176 Tagad paskatieties, Pāvils izmantoja to (ja gribat to izlasīt). Atzīmējiet to, varat izlasīt to vēlāk. Vēstulē Titam 3:5. Pāvils izmanto to pašu vārdu, apzīmējot cilvēka pārdzimšanu, ka cilvēks ir pārveidojies no grēcinieka uz svēto, nevis ticis pilnībā iznīcināts. Kad cilvēks tiek izmainīts, viņš netiek iznīcināts, bet viņš ir izmainīts cilvēks. Viņš ir izmainīts no tā, kas viņš bija, par to, kas viņš ir, nevis ir iznīcināts.

177 To pašu vārdu Jēzus izmantoja Mateja 19:28; lūk, nevis 28:19, bet 19:28. Viņš pateica viņiem: “Jūs sēdēsiet ar Mani Mana Tēva Valstībā, atdzimuši,” saprotiet, “pārmainīti”, kad tiksiet pārmainīti. Viņš izmantoja to pašu vārdu.

178 Un to pašu vārdu Viņš izmantoja, kad runāja par ēzelīti, sacīja: “Atraišiet ēzelīti, un lai viņš iet.”

179 To pašu Viņš sacīja, kad notika Lācara augšāmcelšanās: “Atraišiet viņu! Izmainiet viņu! Viņš ir sasaistīts; ļaujiet viņam iet!”

180 Ko tas nozīmē? Zeme tiks atraisīta no sātana tvēriena. Tā tiks atraisīta. Tā tiks atraisīta no politikas, tā tiks atbrīvota no konfesionālajām reliģiskajām sistēmām; lai tiktu izmantota Dieva Valstībai, kas tiks nodibināta šeit uz zemes. Taču līdz tam laikam, kamēr tā ir sātana rokās, politiķi... Tā pieder Sātanam, šīs zemes valdniekam; tā piederēja viņam, taču tagad Kristus ir to izpircis.

181 Reiz es biju viņa īpašums, taču vairs neesmu. Reiz tā sieviete bija viņa īpašums, taču nu vairs nē. Saprotiet, Viņš atnāca, lai atbrīvotu no tā tvēriena. Viņš atbrīvoja manu dzīvi no sātana, no grēka tvēriena, jūsu dzīvi, un tagad mēs vairs nepiederam viņam.

182 Vai esat dzirdējuši, kā es lūgšanā bieži saku: “Aizvāc savas rokas no Dieva īpašuma.” Saprotat? Āmen! Lai jums ir ticība pieprasīt to, kas pieder jums. Tās ir jūsu tiesības. “Aizvāc no viņas savas rokas!” “Aizvāc no viņa savas rokas!” Saprotiet, to izdarīs ticība. Ak, vai! Nevis iznīcini to, bet vienkārši: “Aizvāc no tā savas rokas,” lai atraisītu to, ļautu tam iet, lai tas aizietu. Tas izmainās.

183 Zeme izmainīsies. Politika izmainīsies. Reliģija izmainīsies. Konfesijas zudīs. Politika zudīs. Tiks iedibināta Dieva Valstība.

184 Pie Jāņa mēs lasām, lasām Jāņa Atklāsmes grāmatā 6:14, redziet, “tās savēlās kā rakstu rullis”. Bībelē ir teikts, ka tas... Jānis sacīja: “Es redzēju, kā debesis un zeme savēlās kā rakstu rullis,” Jānis, Atklāsmes 6:14.

185 Jēzus sacīja: “Debesis un zeme zudīs,” jeb, citiem vārdiem sakot, debesis un zeme izmanīsies. Redziet, atkal lietoja to pašu vārdu.

186 Nē, nevis tiks iznīcināta, jo vēlāk Atklāsmes 21:2-24 viņš ieraudzīja Jauno Jeruzalemi nonākam no Dieva no debesīm, un tā atradās uz šīs zemes. Tas nenozīmē, ka tā tiks iznīcināta. Tiks izmainītas sistēmas.

187 To pašu redzēja Daniēls. Pasauli satrieca Akmens, kas bija atšķelts bez roku palīdzības, un viss to sistēmu tēls tika sadragāts un kļuva kā pelavas uz vasaras kuļamklona, un to aiznesa prom vējš. Bet tas Akmens izauga par milzīgu Kalnu, kas apsedza zemi. Pēc maza brītiņa apskatīsim to Kalnu. Tas Kalns apsedza zemi.

188 Vēl mēs šeit ieraugām, Atklāsmes grāmatā, tur ir teikts: “Jaunās Zemes ķēniņi nesīs uz turieni savu slavu un godu.” Un zeme būs... Jaunā Jeruzaleme būs novietota uz šīs zemes. Saprotiet, tā vienkārši tiks izmainīta.

189 Pēc ārējā veidola tu esi tas pats vīrietis, kāds biji toreiz, kad Dievs tevi aicināja; tā pati sieviete. Taču, redziet, kas notika – tā bija pārdzimšana. Vecā dzīve izbeidzās. Iepriekšējās vēlmes izbeidzās. Agrāk tev gribējās dzert, lamāties, ķildoties un dusmoties, slaisīties apkārt un amorālas lietas, tas viss vienkārši nomira. Saprotat? Taču tagad tevi izmanto... Toreiz tu biji sātana instruments; tagad tu esi izpirkts.

190 Un tāpat būs ar šo pasauli, tieši tāpat, tā tiks izpirkta, Jaunas Debesis un Jauna Zeme.

191 Tieši tāpat, kā tu esi “jauns radījums”. Un tas grieķu vārds, to zina visi, saka, ka “tu esi jauns radījums”. Āmen! Jauns radījums tajā pašā vecajā templī. Aleluja! Paskatieties, kas šeit tagad notiek. Godpilni! Labi.

192 Un tā, mēs redzam, ka uz šīs zemes dzīvos zemes ķēniņi.

193 Un vēl, Mateja 5:5 Jēzus sacīja: “Pazemīgie iemantos zemi.” Tā nebūs vienkārši cita zeme. Tā vienkārši būs tā pati zeme. Es cenšos jums sākumā izskaidrot izpirkšanas plānu, pat ja vairāk nekā cits neizdosies, saprotiet. Kristība ar Uguni viņai ir tikai tāpēc, lai attīrītu to un padarītu to par derīgu vietu tam, lai tur dzīvotu Viņa pazemīgie. Saprotat? Ak!

194 Kā Viņš izdarīja ar mums, Savu radību, lai tajā dzīvotu. Pirms Viņš varēja tajā ieiet, Viņam bija jādod mums kristība ar Uguni; tad ienāk Svētais Gars un dzīvo. Kristība ar Uguni. Pēc tam, kad tu saņem kristību ar Uguni, tad Svētais Gars var ienākt. Kā? Kad tas notiek, Tas izdedzina no tevis visu, kas ir pretrunā Vārdam. Saprotat? Tas neticēs nekam, izņemot Vārdu, jo Tas ir Vārds. Saprotat? Saprotat? Saprotat?

195 Lūk, kur ir tas, par ko mēs runājam šodien, Svētā Gara pierādījums. Saprotat? Svētā Gara pierādījums ir tas, ka jūs varat pieņemt Vārdu; nevis kaut kādu sistēmu, bet kad jums ir skaidra sapratne. Kā tu vari zināt, ka Vārds ir tīrs, saprast To? Vērojiet, kā Tas apliecina Sevi.

196 “Nu,” tu teiksi, “es redzu, ka Tas dara *to* un *šito*.” Ak, jā, tādā pat veidā dzīvo nezāles. Saprotat?

197 Taču ir jābūt pilnībā visam Vārdam. Lai būtu Līgava, tev ir jābūt Viņa daļai; Viņš ir Vārds. Saprotat? Bet kāda daļa no Viņa tas ir? Vārds, kas ir apsolīts uz šo dienu, kad Viņš sasauc Savu Līgavu. Tu esi daļa no Tā. Vai sapratāt? Lūk, nepalaidiet to garām. Skatieties.

Un Viņš padara to par atbilstošu vietu, lai dzīvotu tur visu Mūžību.

198 Ievērojiet, tas joprojām neattiecas uz... Šī Tūkstošgadu Valstības valdīšana, tūkstoš gadi, tā vēl nav Jaunā Zeme. Saprotiet, valdīšana Tūkstošgadu Valstībā – tā ir cita valdīšana. Lūk, kur mēs iedziļināmies, Tūkstošgadu Valstība, taču tā vēl nav Jaunā Zeme, Jaunās Debesis. Nē, nē. Tā vienkārši ir miera vieta, saprotiet, miera periods, ne pavisam ne Jaunās Debesis un Jaunā Zeme; jo, saprotiet, Tūkstošgadu Valstībā mums vēl būs tādas lietas, kas Tur vairs nebūs. Tā ir līdzība par to septīto dienu Ēdenē; septītā diena pēc tam, kad Viņš radīja pasauli. Septītajā dienā Viņš atpūtās Ēdenē; un Tūkstošgadu Valstībā...

199 Saprotiet, pasaulei šobrīd ir gandrīz seši tūkstoši gadu. Saprotat? Katrus divus tūkstošus gadus tai ir bijusi iznīcināšana. Saprotat?

200 Pirmie divi tūkstoši, atnāca plūdi, un Viņš kristīja to, ar (ko?) ūdeni.

201 Nākamie divi tūkstoši, Jēzus atnāca padarīt to svētu un pieprasīt tiesības uz to; izlēja uz tās Savas Asinis, nosauca to par Savu. Labi.

202 “Es atnākšu atkal,” hm, jau kā Ķēniņš ar Savu Karalieni. Un ko Viņš dara vēl pēc diviem tūkstošiem gadu? Viņš atnāk un iedod Savu atpūtas periodu.

203 Bet pēc tam sadedzina to un pieprasa tiesības uz to kā uz Savu īpašumu; atkal padara to par Savu īpašumu.

204 Un ievērojiet, nevis pilnīgā pasaule, šī Tūkstošgadu Valstība ir līdzība par septīto dienu. Pēc tam nāk Baltā Troņa Tiesa. Redziet, mums joprojām ir tiesa; Tūkstošgadu Valstībā mēs joprojām esam laikā. Tā ir diena, tūkstoš gadu. Tas ir laika periods. Nē, tikai nesajauciet to ar Jauno Zemi, jo tas nav tas.

205 Varbūt jūs man to pateiksiet. Nu, es vienkārši jūtu, ka kāds varbūt man pateiks, ka: “Brāli Branham, ko tad tu darīsi tagad? Tu esi izgājis ārpus saviem pilnīgajiem septītniekiem. Ko tu tagad darīsi? Nu, tu taču stingri turies pie tiem laika periodiem.” Tā tas patiešām ir, un es ticu, ka tā dara arī Dievs. Ievērojiet. “Tu esi izgājis ārpus laika periodu līdzībām, jo, ja tu ieliksi kaut ko aiz šīs septītās dienas, kas tad tev sanāks? Kur tu tagad liksies?”

206 Labi, es jums kaut ko parādīšu, saprotiet. Hm-hm. Saprotat? Tā ka es vēl neesmu izgājis

ārpus laika periodiem. Man šeit ir vēl viena Rakstu vieta. Un atcerieties, tam visam ir jāpiepildās, pilnīgi visam. Saprotat?

207 Nu, jūs teiksiet: “Brāli Branham, tu mēģini tur ielikt kaut ko ārpus tās septītās dienas, tās septītās dienas sabata.”

208 Kā Dievs izveidoja zemi un strādāja sešas dienas, bet septītajā atpūtās – tā ir tikai laika līdzība. Taču es tikko kā šeit pateicu, ka mēs kļūstam Mūžīgi.

209 “Nu, kur tad šeit ir tava līdzība? Tu sacīji, ka tu esi tipologs, vai tad tev ir beigušies prototipi?” Nē, nav beigušies. Vienkārši noskaidrosim, vai mums tādi ir.

210 Pievērsīsimies 3. Mozus grāmatai, 23. nodaļa no 3. Mozus. Es gribu, lai jūs ievērojat 3. Mozus grāmatā, kuru mēs skatījām pagājušajā svētdienā jeb pagājušajā... Lūk, no kurienes man atnāca tā doma, tieši no turienes. 3. Mozus grāmatas 23. nodaļa un 26. pants.

211 Un tā, atcerieties, ir septiņas svētku dienas: bazūņu svētki, būdiņu svētki, pirmā kūļa ligošanas svētki, visi tie; ir septiņas lielo svētku dienas, kas bija tikai līdzība Septiņiem Draudzes Periodiem. Bet vai jūs atceraties, cik daudz tur bija sabatu starp pirmo un pēdējo? Redziet, septiņas sestdienas starp vasarsvētku dienu un bazūnēm, kas bija Septiņi Draudzes Periodi. Un tur bija septiņas svētku dienas, kas simbolizē Septiņus Draudzes Periodus. Turpiniet sekot skaitļiem.

212 Teiksiet: “Nu, Brāli Branham, bet tu taču esi izgājis ārpus rāmjiem. Jau ir septiņas.”

213 Labi, paņemsim pēdējos svētkus, kas bija būdiņu svētki. Lūk, pievērsiet uzmanību 36. pantam.

Septiņas dienas nesiet uguns upuri Tam Kungam, bet astotajā dienā...astotajā dienā lai jums ir vēlreiz sasaukta svēta sapulce... (tuvojas vēl viens svēts laika periods)...sasaukta svēta sapulce un Tam Kungam atnesiet uguns upuri, jo tā ir svinīga sapulce, kurā lai neviens nekādu darbu nestrādā.

214 Lūk, kur mums ir “astotā diena”. Un tā, ir tikai septiņas dienas, taču šeit tiek runāts par “astoto dienu”, par svēto sasaukšanu, sasaukšanu. Ievērojiet: “Nestrādājiet tajā.” Šī astotā diena ir (kas?) atgriešanās pie pirmās dienas. Tas taču stāsta par Mūžību, kā tā griežas un griežas bez apstājas. Āmen. Vai jūs to sapratāt? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.]

215 Pievērsiet uzmanību, turklāt šajā astotajā dienā, pēdējā dienā, Būdiņu Svētku dienā; ievērojiet, pēc tā visa, pēc pēdējās svētku dienas, pēc pēdējā Draudzes Perioda, pēc pilnām septiņām dienām uz zemes, pēc Tūkstošgadu Valstības, lūk, kad sākas šī Svētā Sasaukšana.

216 Atcerieties, šie ir būdiņu svētki, *būdiņu*, “sapulcēšanās vietas”. Āmen! Tāpēc ka: “Tūkstošgadu Valstībā,” kā ir teikts Bībelē, “viņi cels mājas, viņi tās apdzīvos.”

217 Bet Jaunajā Zemē Viņš jau ir aizgājis un sagatavojis vietu; tā ir uzcelta. Mums nav nekādas daļas pie tās celtniecības. Āmen. Mūžīga! Ak, es vienkārši mīlu šo Vārdu! Ak! Svētā sasaukšana, astotā diena (kaut pastāv tikai septiņas dienas), tad astotajā dienā, kas atkal atgriežas pie pirmās dienas (atgriežas pie pirmās dienas), astotā diena – tā ir Svētā Sasaukšana.

218 Ievērojiet, septiņas dienas attiecas tikai uz veco radību, uz zemes laiku. Septiņas dienas, tas ir, Tūkstošgadu Valstība, atpūtas diena. Kā Dievs strādāja sešas dienas, bet septītajā atpūtās, tā arī Draudze strādā sešas dienas, bet septītajā atpūtīsies. Taču mēs joprojām atrodamies laika posmā. Es nerunāju par Mūžīgo.

219 Taču, redziet, tādu astoņu dienu nav; tas atkal atgriežas uz pirmo dienu, saprotiet, uz pirmo dienu.

220 Sabats stāsta par veco likumu, kuram bija jābeidzas. Sabata ievērošana, kas “ir beigušies”,

tas ir, kā es sacīju, “pārmainījusies uz citu”. Tas nebeidzās, tas vienkārši pārmainījās no vecā likuma, kad bija jāievēro konkrēta nedēļas diena.

221 Jesajas 19. nodaļā ir teikts, manuprāt, 28:19, ir teikts: “Likums uz likuma, šeit nedaudz un tur nedaudz; pie labā turieties. Jo ar lūpām, kas pinas, un ar svešādu mēli es runāšu uz šo tautu. Un, lūk, kur ir tas miers.”

222 Saprotiet, jūs ieejat Dzīvībā, nevis ievērojat kādu dienu jeb ēnu. Pāvils vēstulē Ebrejiem 4. nodaļā sacīja: “Jūs ievērojat dienas un ēnas, un visu ko tamlīdzīgu; mani biedē jūsu pieredze.” Saprotiet, mēs nepārejam kaut kādās dienās un kārtībās. “Jūs esat pārgājuši no nāves Mūžīgajā Dzīvībā,” nevis dienās un laikos. Jūs esat pārgājuši Mūžībā. Lūk, kas ir svētā sasaukšana, tas ir, sasaukšana.

223 *Septiņas dienas*, skatieties, kuras “beidzas” jeb, kā es sacīju, “pārmainīsies uz ko citu”. Astoņas dienas attiecas uz jaunu radību, saprotiet, nevis uz veco radību. Astoņas dienas ir jaunā radība.

224 Tāpēc ka tieši astotajā dienā no mironiem augšāmcēlās mūsu Kungs. Lūk, kur ir vēl viens jūsu sasaukums, svētums; vispār neņemot vērā sabatus vai būdiņu svētkus, *tāds* svētkus un vasarsvētkus dienas svētkus. Mūsu taisnošanai Jēzus augšāmcēlās no mironiem astotajā dienā. Pēc septiņiem sabatiem jeb septiņām dienām, Septiņiem Draudzes Periodiem, Jēzus augšāmcēlās no mironiem. Astotā diena, kas ir svētā sanāksme, saprotiet, kas ir pirmā diena.

225 Saprotiet, jūs esat izgājuši cauri laikam un atkal atrodaties Mūžībā; nevis dienu ievērošana, sabatu un jauna mēness ievērošana, un viss kas tāds. Taču “esat pārgājuši”, ir izmanījusies tava forma, tu neesi iznīcināts. Slava! “Bet esi pārgājis no nāves Mūžīgajā Dzīvībā.” Ak, lūk, ko mums māca Bībele! Saprotiet, pārgājuši no viena citā.

226 Labi, “pārgājuši”, vecais sabats ir beidzies. Jēzus augšāmcēlās astotajā dienā. Tā bija svētku diena, svēta. Un tā nebija diena, jo diena, laiks jau bija beidzies. Tas pārgāja Mūžībā. Redziet, tas atkal atgriezās atpakaļ pie pirmās dienas. Saprotat?

227 Mūžība ir kā gredzens. Uz tās tu nekādu stūri neatradīsi. Ideālā aplī beigas neatradīsi. Tas iet vien tālāk un tālāk. Nav nozīmes, cik tālu tu dotos, tu joprojām iesi uz priekšu. Tu vari sākt iet apkārt, lūk, *šādi*, pāriet pāri grīdai, pāri zemei, ārpus zemes, tu joprojām... [Pārtraukums magnetofona lentas ierakstā—Tulk.]

228 Visas lietas, ko *šeit* ir radījis jeb izkropļojis (nevis radījis) sātans, tiks paņemtas prom, kad atskanēs tas lielais zelta zvans un atskanēs tā Bazūne.

229 Un tur pašā sākumā, kad Ēdenē bija nolikts piesiešanas stabs, kad uz zemes atnāca cilvēks un krita, un kāds jērs izlēja savas asinis; tas stāstīja par to īpašo Jēru, kas nāks un izlies Savas Asinis. Golgātā tika pacelts krusts, tā saite Vecajai Derībai; tiem, kas bija taisnoti, gaidīja to. Un šajā jaunajā laika periodā, kad būs Tā Kunga Atnākšana, kad būs Jaunā Zeme, tā glābšanas virve (tās Asinis, izpērkošais spēks, par kuru es runāju; un tieši caur tādu pašu sistēmu ir izpirkts gan cilvēks, gan zeme) atkal tiks pacelta Mūžībā. Bet Uguns Jūra aprīs visu bezdievīgo un visu, kas tam nebija iepriekš nolemts. Vai jūs to saprotat?

230 Ievērojiet, Jēzus augšāmcēlās astotajā dienā mūsu taisnošanai. Mūžīgais Ķēniņš ar Mūžīgo Valstību, lai mēs kristītos Mūžīgajā Dzīvībā. Nevis septiņas dienas; tam nebija nekāda sakara ne ar vienu dienu. Tas stāsta par vēl kaut ko, Mūžīgo, kas tuvojas; tas stāsta par Mūžīgu laika periodu, par to Pasauli, par kuru es runāju.

231 Un ievērojiet, pēc piecdesmit dienām jeb septiņiem sabatiem kopš tā laika iestājas vēl viena svētā sasaukšana. Kas notika? Vasarsvētku dienā nonāca Svētais Gars, septītājā dienā... Precīzāk, astotajā dienā, astotajā dienā; tas nonāca astotajā dienā. Tad bija septiņas sestdienas, precīzi, pēc

Viņa augšamcelšanās, saprotiet; tā ka atkal sanāk septiņi laiki; tas atkal atved mūs atpakaļ pie pirmās nedēļas dienas, precīzi. Saprotat?

232 Lūk, kur ir jūsu svētā sasaukšana, tam nav nekāda sakara ar burtiskajām lietām. Tas ir ārpus tā robežām. Tas ir Dieva Valstībā ar Mūžīgo Dzīvību, ar iepriekšnolemtajiem, kuri nekad nesākās. Tas nesākās kaut kādā dienā. Tu netiki izglābts kaut kādā dienā. Tu vienmēr biji izglābts. Āmen. Jēzus vienkārši atnāca to izpirkt, taču tu biji izglābts jau no sākuma, jo tev vienmēr bija Mūžīgā Dzīvība.

233 Forele nevar būt vējzivs vai kurkulis. Varbūt tā atrodas vienā ūdenī ar tiem, taču viņa jau no sākuma bija forele. Vienkārši tīkls viņu noķēra, saprotiet, taču viņa bija tāda jau no sākuma. Lūk, kas...

234 Nu, mēs taču neizgājām ārpus laika periodu robežām, vai ne? Mēs esam tieši Rakstos. Tas notika pēc piecdesmit dienām.

235 Saprotiet, nedēļā līdz astoņi neizskaitīsi. Saprotiet, nevar izskaitīt astoņas dienas nedēļā; tas nav iespējams, saprotiet, jo nedēļā ir tikai septiņas dienas. Skaitiet kā gribat. Svētdiena ir pirmā nedēļas diena. Saprotat? Izskaitīsi līdz septiņi un būs jāatgriežas atpakaļ, un jāsāk no sākuma. Izskaitīsi līdz septiņi, atgriezīsies un sāksi no sākuma. Saprotat?

236 Un mēs šeit dzīvojam visos tajos prototipos, taču, kad tu nonāksi astotajā – tu pārej Mūžībā. Jūs neatnākat caur likumiem, rituāliem un norādījumiem; jūs atnākat caur iepriekš-nolemtību. Āmen! Lūk, kas ir īstena svētā sasaukšana! Saprotat? Un mums beidzas septītais draudzes periods, draudzes periods, pentakostu periods. Vai jūs to saprotat? Mēs ieejam tajā svētajā sasaukšanā. Mēs ieejam tajā īstenajā, neviltotajā Mūžībā, kur tiek aicināta Draudze; nevis līdz kādai pieturvietai, kaut kādai konfesijai, bet Mūžībā kopā ar savu Mūžīgo Ķēniņu. Saprotat? Mums nekā tāda vispār nav, nav nekādu dienu, laiku un visa kā tāda. Jūs esat pārgājuši Mūžībā, no kurienes jūs atnācāt. Jūs bijāt tur no sākuma. Saprotat?

237 Ja tev ir Mūžīgā Dzīvība, tad ir tikai viens veids – tas ir Dievs, un tu esi izpausts atribūts. Saprotat? Ja tu...ja tu neesi, tad tu tik un tā tur nebūsi. “Neviens nevar atnākt pie Manis, ja Mans Tēvs viņu nepievilks.” Saprotat? Tas “pāries”, tas viss vecais; taču šis nepāriet, tāpēc tas stāsta par Mūžību. Svētais Gars ir mūžīgs. Tādā gadījumā tu esi Mūžībā, kur esi bijis vienmēr; vienkārši tu atpazini, kas notika.

238 Saprotiet, tu biji radīts Mūžīgam mērķim, jo tu biji tā atribūta izpausme, kas bija Dievā, kurš domāja par tevi un izpauca tevi; un Viņš radīja zemi, lai paņemtu no tās tevi un uztaisītu tevi par cilvēcisku būtni. Bet atnāca grēks un izkropļoja Viņa ceļu. Tu tik un tā atnāci, taču tu tiki pazaudēts kopā ar pasauli. Tāpēc Viņš atnāca un izpirka tevi, izpaustu atribūtu, un arī zeme tiek izpirkta tāda pat veidā. Tātad Viņa mērķis virzās vien uz priekšu. Saprotat? Ak! Aleluja! Ak, tas man liek justies tik labi, vienkārši aizdomājieties, kas vēl gaida priekšā!

239 Un tā, Efeziešiem 1:10 tas tiek saukts... Lūk, ja jūs pierakstāt, Efeziešiem 1:10 tas netiek saukts par periodu, ne par septīto dienu; tas tiek saukts par “laiku piepildījumu”. Un, kad iestājas “laiku piepildījums”, lūk, kad piepildās tas laiks, kad vairs nepaliek laika, tad tu ieej Mūžībā, kad būs beidzies Septītais Draudzes Periods; un tās tas ir; beidzās Lutera periods, beidzās metodistu periods, beidzās pentakostu periods. Un kur jūs ieejat tagad? Mūžībā; vairs nav septītnieku; vairs nav trijnieku, vairs nav nekādu citu. Viņi ir Mūžībā, kur vairs nav nekā tāda kā datumi un laiki, un viss kas tāds. Āmen! Ak vai! Vai tagad jūs to saprotat?

240 Vai arī pēc tam, kad laiks ir piepildījies, viss grēks ir prom, Tūkstošgadu Valstībā, lielajā Baltā Troņa Tiesā; līdzība, caur Svēto Garu. Pēc tam, kad pasaule ir liesmās un kristīta, tā ir kristība ar svēto Uguni no Debesīm; viss grēks grēks ir prom, visi mikrobi ir prom, visi ļaunie gari ir prom, visi kārdinājumi ir prom, viss ļaunums ir prom; tas ir prototips. Ko tad dara Dievs? Viņš var atrasties uz zemes, saprotiet, jo viss grēks ir prom.

- 241 Tieši to pašu Viņš dara, kad dod jums Svētā Gara kristību ar Uguni. Viņš var atnākt un dzīvot tevī, un mēs varam būt apsēdināti Debesīs Jēzū Kristū, jo mēs jau esam Viņā. Nevis “mēs būsim”, mēs jau tagad esam apsēdušies Jēzū Kristū. Kā gan mēs ieejam tajā? Ar vienu Svētā Gara kristību. “Ar vienu Garu mēs visi esam kristīti Kristū”, tādi mēs esam tagad. Nevis “būsim” Kristū; mēs esam! Viņš ir tas varenais garīgais Ķēniņš pār to Garu, kas ir mūsos, jo mēs bijām Viņā sākumā.
- 242 Saprotiet, Dievs sākumā, kad Viņš domāja par tevi un domāja par citiem tādiem, domāja par Sevi kā par aptaustāmu. Tādas bija Viņa domas. Saprotat? Tāpēc Viņš izpauda Savas domas caur Vārdu. Viņš sacīja: “Lai top. Lai top,” un tapa. “Lai top,” un tapa.
- 243 Pēc tam, nedaudz nogaidot, Viņš turpināja runāt: “Lai top,” līdz cilvēki reiz pateica: “Lai Dievs nerunā!”
- 244 Viņš sacīja: “Tagad Es runāšu viņiem caur pravieti.” Saprotat? “No šī brīža un turpmāk es runāšu viņiem caur pravieti.”
- 245 Un pravietis sacīja: “Lai parādās, lai notiek.” Un tas notika, un tas notika. Un tas notika, un tas notika, saprotiet, vienkārši tādā veidā. Vai tagad jūs saprotat?
- 246 “Laika piepildījums” ir atnācis tad, kad laiks ir piepildījies. Grēks ir aizgājis pēc pasaules kristības, pēc tam, kad pasaules kristība ir padarījusi to par piemērotu vietu; nekādu slimību, nekādu mikrobu, nekādu ērkšķu, nekādu dzelkšņu, nekādas nāves, nekādu skumju, nekādu sirdssāpju, nekāda vecuma, nekas neatgādina par nāvi, nav nekā nepareiza, viss ir tā, kā tam ir jābūt; nekā dabiska. Mūžīgs!
- 247 Tad Viņa atribūts ir izpausts, jo, pirmkārt, tas bija tur, vispirms. Tas ir tas, ko Viņš domāja. [Brālis Branhams veic ilustrāciju uz tāfeles–Tulk.]
- 248 Un kas tad notika? Viņš ielika šeit uz zemes Ādamu un Ievu un pateica: “Tagad vairojieties un piepildiet zemi.” Viņu ķermeņi bija ielikti šeit, lai jūs barotos un jūsu ķermeņi veidotos. Lūk, kādā veidā Viņš to bija iekārtojis.
- 249 Taču ienāca grēks un pārtrauca Viņa plānu. Tas turpina virzīties vien uz priekšu kā vienmēr, laiks.
- 250 Bet ko izdarīja Jēzus? Dievs nonāca un izpauda pats Sevi Cilvēka veidolā, cilvēciskā būtņē; atdeva Savu Dzīvību tā vietā, lai paliktu tur, kur Viņš bija Ķēniņš. Taču Viņš Sevi atdeva, lai izpirktu pārējos. Vai jūs sapratāt?
- 251 Un, kad viss beigsies, tad viss no jauna atgriežas atpakaļ, un Dieva mērķis būs piepildīts. Viņš atkal būs Mūžīgais Ķēniņš ar Saviem Mūžīgajiem padotajiem, izpaustiem cilvēciskā miesā, precīzi tā, kā tas Viņam bija; grēks ir prom, velna vairs nav; tad viss ir izdarīts.
- 252 Kas to īstenoš? Šobrīd šī zeme nevarētu kļūt par Debesu mājvietu. Paskatieties uz to, grēks. Tai būs jātiec attīrītai.
- 253 Neviens vīrietis, neviens cilvēks, neviena sieviete, puisis, meitene, nav svarīgi, lai kas arī viņi nebūtu, nav derīgi tam, lai iznāktu aiz kanceles vai lai pat apgalvotu, ka viņi ir kristieši, ja viņi nav piepildīti ar Svēto Garu. Jums nav tiesības uz Tā Kunga vakarēdienu, uz vakarēdienu vai kāju mazgāšanu, vai jeb ko citu līdz tam laikam, kamēr jūs nav attīrījis Dieva svētais Uguns.
- 254 Nevienam cilvēkam nav tiesību sludināt, ja viņš nav saticis Viņu kā Mozus uz tās svētās zemes, kad tur gaisā stāvēja tas Uguns Stabs, kad viņš zina, kur viņš atrodas. Saprotat?
- 255 Tagad ievērojiet, kad mēs dosimies tālāk. Pēc pasaules kristīšanas ar Uguni pazudīs visi mikrobi; tad tā kļūst par piemērotu vietu tam, lai uz zemes mājotu Debesis.

256 Tā ir līdzība par būšanu debesu vietās Jēzū Kristū; pārgājuši no tās netīrības (kāda bija tā sieviete) un kļuvuši par izpaustu Dieva atribūtu. “Tagad mēs esam Dieva dēli,” nevis *būsim*. Mēs esam Dieva domāšanas atribūti. Saprotat?

257 Tagad jūs teiksiet: “Nu, paskaties uz šito priesteri. Vai tad viņš nebija Dieva dēls?” Tas pierādīja, ka viņš nebija. Ko tad viņš nespēja atpazīt? Vai tad viņš neteica: “Es ticu Bībelei?” Protams, taču viņš nespēja atpazīt izpausto konkrētās stundas Vārdu. Viņam bija tikai intelektuāla apmācība no kaut kādas grupas, kas bija bijusi pirms viņa.

258 Un šodien ir tas pats! Saprotat? Es zinu, ka tas ir stingri, taču tā ir Patiesība.

259 Lūk, tur stāvēja Vārds, izteikts visā pilnībā tai dienai; bet viņš...kaut arī viņš bija apmācīts, kaut arī viņš bija ievērojama persona, taču viņš nespēja To atpazīt. Kāpēc? Nav nozīmes, cik ļoti viņš bija apmācīts vai kas nu tur vēl, viņam tik un tā nebija iepriekš-nolemtības pārstāvniecība. Saprotat?

260 Tikai iepriekšnolemtie spēs to izdarīt; vienīgie, kas to spēs. Un tu vari to izdarīt tikai... Jo, skatieties, tas pierāda iepriekš-nolemtību. Jo, ja tev ir Mūžīgā Dzīvība, tad tev vienmēr bija jābūt Dieva daļai, jo tikai Viņš ir Mūžīgs. Vai jūs to saprotat? Ak vai! Aizdomājieties par to.

261 Tagad paskatieties, kas notiek tās varenās Tūkstošgadu Valstības laikā. Viss grēks ir prom, iestājas Tūkstošgadu Valstība, ir pienācis laiks, kad Svētais Gars ieņem Savu vietu.

262 Tieši tā, kā Viņš dara to mūsos, “pārejam no nāves Dzīvībā”, atrodamies Debesu vietās Kristū, Viņa godpilnajā Klātbūtnē. Tad zudīs pat fiziskā nāve, tieši tā, kā šobrīd ir zudusi garīgā nāve.

263 Kristītajam Dieva svētajam nekas tāds kā garīgā nāve vairs neeksistē. “Kaut arī viņš nomirs, tomēr viņš dzīvos. Ikviens, kas dzīvo un tic Man, nekad nemirs.” Visiem Rakstiem, Tiem ir jāpiepildās. Saprotat? Jūs nevarat nomirt. Jums ir mūžīgā Dzīvība. Vienīgi tas, ka Izpircējs ļāva tev to atpazīt. Bet tu tāds biji vienmēr, un tieši tāpēc tu spēji redzēt to dienu, kurā tu dzīvo. Cik daudzi to saprot? Paceliet savu roku. Paldies. Saprotat? To dienu, kurā mēs dzīvojam, jūs to atpazīstat.

264 Lūk, metodisti saka: “Kad tu skaļi gaviļē, tu To dabū.” Daudzi no viņiem gaviļēja, bet viņiem Tā nebija.

265 Pentakosti saka: “Kad tu runā mēlēs, tu To dabū.” Daudzi runā mēlēs, bet viņiem Tā nav.

266 Paskatieties, farizejiem bija visvisādas formas, taču, kad tika izpausts Vārds, viņi to neatpazina. Saprotat? Saprotat?

267 Un, ja tu esi Līgava, Līgava ir daļa no Vīra. Un ja... Vienīgais veids, kā to var atpazīt, ir atpazīt, kāda daļa no Vīra (no Vārda) esi tu; citādāk tu neatpazīsi, ka tu esi Līgava. Cik daudzi to saprot? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Saprotat? Saprotat? Tev ir jāatpazīst tava pozīcija.

268 Nevis jāatpazīst cita pozīciju. Kā būtu...kā būtu, ja Mozus atnāktu ar Noasa vēstījumu? Un Noa bija daļa no tā, no tā nekas nesanāktu. Kā būtu, ja Jēzus atnāktu ar Mozus vēstījumu? Nekas nesanāktu. Saprotiet, tas bija cits periods, tas bija cits pravietojums. Tur bija jāpiepildās citai Vārda daļai. Viņi bija citā nedēļas dienā. Otrdienas darbu nevar darīt trešdienā. Un trešdienā ir jādara trešdienas darbs. Saprotat? Sestdienā ir jābūt sestdienas darbam. Saprotat?

Bet viņi, viņi zināja sacīt: “O-o, Mozus, mums ir Mozus.”

269 Viņš sacīja: “Ja jūs būtu pazinuši Mozu, tad jūs zinātu arī Mani, jo tieši viņš runāja par Mani. Tas Kungs jūsu Dievs cels pravieti, līdzīgu man.” Vai spratāt domu? Ak vai! Saprotat?

270 Vēl Jēzus sacīja Jāņa 14: “Kad atnāks Viņš, Svētais Gars, Viņš jums to visu atgādinās, saprotiet, parādīs jums, kādā dienā jūs dzīvojat. Un, lūk, ko vēl jūs zināsiet caur Viņu, Viņš parādīs

jums to, kas būs,” saprotiet, saprotiet, atkal atgriežas pie pravietiskā, “kad Viņš atnāks.” Saprotat?

271 Tajā Jaunajā Zemē Jaunās Debesis vairs nekad neaptumšosies. Kad atnāks tā Jaunā Zeme, velns būs sasiets... Sātans, viņš joprojām ir brīvs, viņš ir aprunājies. Taču Jaunajā Zemē viņš tiks sasaistīts un iemests uguns jūrā, tajā svētajā Ugunī.

272 Tad tā Jaunā Zeme... Tagad izskatīsim to dažas minūtes. Tai Jaunajā Zemē debesis vairs nekad nebūs tumšas; nē, tas notiek lāsta dēļ, saprotiet. Tās vairs neaptumšos dusmīgi mākoņi. Vēji uz tās vairs tā nepūtīs, nē, vairs netiks izrauti koki, sagrauti nami un viss sagriezts kājām gaisā. Zibeņi un niknums no sātana vairs nenāks pār to un nenogalinās cilvēkus, kas iet pa ceļu; arī mājas tas vairs nenodedzinās. Saprotat? Nē, tā vairs nebūs. Vairs netrauksies taifūni, vētras un tornādo, kas sagrauj namus, nogalina mazus bērņus, un viss kas tāds. Jā, nekā tāda vairs nebūs. Tas, kas draud iznīcināt – tur nekā tāda nebūs. Sātans ir padzīts.

273 Kaut mums te būtu laiks! Es tagad vienkārši izlaižu Rakstu vietas, lai mēs pārāk neaizkavētos. Man ir jāpalūdz par slimajiem.

274 Debesis ir satikušās ar zemi. Dievs ir samierinājies ar cilvēku. Ir sākusies atjaunotā Ēdene; saprotiet, viss lāsts ir aizgājis.

275 Tieši tāpat kā ir aizgājis viss grēka lāsts, kad Svētais Gars pieņem tevi. Saproti, ne jau tu pieņem To, bet Tas pieņem tevi, saprotiet, jo tas ir Dieva atribūts. Saprotiet, ja tas ir Svētais Gars, tas ir, Dieva Gars, un tas ir tas atribūts, Dieva doma, tu esi pieņemts, jo tu biji paredzēts tam mērķim. Saprotat? Kaut arī tu biji dzimis grēkā, taču Dievam bija tas atribūts, un, lūk, tu izpauadies šeit uz zemes, un Viņš nonāk šurp un tevi atrod. Redzi, tu atkal atrodies *šeit*, lūk, kam tu piederi. Saprotat? Saprotiet, grēks ir zaudējis savu spēku. Tā tas ir. Grēka vēlme ir aizgājusi prom to tavas sirds, kad ienāk Svētais Gars. Tu esi atjaunots cilvēks.

276 Un pēc tam, kad šī zeme ir tieši tādā veidā atjaunota, tur vairs nevar būt nekāda lāsta, nekādu vētru, nekādu vēju, nekādu taifūnu. Tu esi samierināts; Dievs ir saticies ar cilvēku. Jaunā Zeme atkal tiks ietērpta Ēdenes skaistumā. Jaunā Zeme izpletīs savus... Pēc savas kristības ar Uguni.

277 Vienkārši aizdomājieties, tā aizdegsies un sadegs. Tās stihijas degs ar kvēlu liesmu. Visi darbi uz zemes sadegs. Viss ūdens eksplodēs; tas uzliesmos un uzspridzinās visu, viss uzsprāgs. Izvirdīs vulkāni, un tūkstošiem jūdžu augstumā lidos karsta, degoša lava. Visi mikrobi... Svētais Dieva Gars attīrīs ikvienu grēka traipu un visu pārējo; visi ļaunie gari tiks sasaistīti un iemesti uguns jūrā, iznīcinošā Ugunī, Dieva dusmības Ugunī.

278 Tur vairs nebūs nekāda zvēra, lai jūs atkal iznīcinātu. Kad jūs pastaigāšities pa ziedu dārza celiņu, tur čūska jums nešņāks un nekodīs ar savu indīgo indi. Ak vai! Vai tad tas nebūs brīnišķīgi? Paklausieties. Tur vairs netiks uzbērtas dzeltenas kapu kopiņas uz tās Jaunās Zemes, tur to vairs nebūs.

279 Cilvēks ir savienojies ar Dievu; Līgava un Līgavainis. Debesis un zeme ir apskāvuši viens otru; Dievs ir nonācis, lai dzīvotu cilvēku vidū; Viņa telts ir ar viņiem.

280 Tur vairs nebūs nekāda grēka, nekādu skumju. Tur vairs neritēs asara pa mātes vaigu par savu bērniņu. Āmen. Uz tās Jaunās Zemes nekā tāda vairs nebūs. Nē, tā ir izpirkta. Tā pieder Viņam un tiem, kas pieder Viņam, kuri bija no tās izpirkti. Saprotat?

281 Un, paskatieties, jūs esat tās zemes daļa. Vai pareizi? Un, kad Viņš jūs izpirka, Viņš tieši tāpat izpirka zemi, un jūs atkal esat kopā. Ak, kā gan to var pateikt vēl skaidrāk! Saprotat? Jums ir jābūt izpirktiem, jo jūs esat tās daļa. Un, ja Asinis tev neuzpīlēja, tad tu vēl neesi izpirkts, tu neesi aicināts. Tad Viņš attīra to; to pašu Viņš dara Ugunī. Kaut arī pat Asinis ir izlietas, tomēr tai ir jātieks attīrītai ar Uguni, tā tas ir, lai tur varētu dzīvot Dievs.

282 Dievs jau ir ieņēmis Savu mājvietu, potenciāli. Dieva Valstība šobrīd ir uz zemes Viņa svēto sirdīs. Tie ir Viņa atribūti, ar kuriem Viņš sāka sākumā. Tagad Viņa atribūti ir izpirkti. Ko Viņš gaida? Lai izpirktu zemi, lai novietotu uz tās Savus atribūtus, lai pilnībā piepildītu Savu iepriekšnolemto plānu. Vai jūs to saprotat?

283 Ievērojiet, nekādu kapu, nekādu izlieto asaru, nekad; nekādas asinsizliešanas. Uz tās nekad nenokritīs neviena asara vai asins piliens. Nē. Vairs nebūs nekādu karu. Nē. Nekādu ziemas mākoņu; nekāds auksts sniegs vairs negulēs uz tās krūtīm; vairs nebūs karstas saules, kas dedzina tās zāli. Aleluja! Pat tuksnesī izaugs rozes. Tas senais, smacīgais tuksnesis reiz uzziedēs kā roze, tā pateica Dievs; kad tā būs izpirkta, kad saņems savu Uguns kristību. Šobrīd tur ir visādi kaktusi un ērkšķi, taču tuvojas viņas kristība ar Uguni.

284 Tāpat kā bija ar cilvēku, kad viņā joprojām bija ienaidi, ļaunums, strīdi; kad atnāca Uguns kristība, tā visu to attīrīja. Vairs nekādas greizsirdības, nekā tamlīdzīga; tā gluži vienkārši ir vieta, kur mājot Dievam. Un atcerieties, tai vietā Viņu satiks tikai Viņa delegācija. Āmen! Ak, kāda...

285 Tā nav vienkārši kaut kāda pasaka, tā ir Patiesība. Tieši to ir pateicis Dievs. Tas ir tas, ko Viņš ir apsollījis. Lūk, uz kuriem dosies Līgava. "Pat tuksnesis," sacīja Viņš, "uzplauks, būs kā roze."

286 Sātans, grēks un grēcinieki ir prom uz visiem laikiem. Viss ir izdarīts, saplūdis ar Mūžību. Un viss, kas bija izkropļots... Tas varenais erceņģelis, kas tur reiz sēdēja, sātans, kas izdarīja visu šo ļaunumu, viņš tiks iznīcināts. Jūs atceraties, Bībele saka: "Ja dvēsele nerīkosies tā, kā Viņš pateica darīt, Viņš to dvēseli pat iznīcinās."

287 Taču saprotiet, Viņš nevar iznīcināt Sevi un palikt Dievs. Tādējādi, ja šī dvēsele ir no pasaules, tai ir jātieks iznīcinātai. Taču, ja tā ir Mūžīga, pie Dieva, tad tā nekad nesākās, jo tā ir Dieva daļa un to nav iespējams iznīcināt. Āmen! Cik brīnišķīgi! Cik mēs esam pateicīgi, ka... Draudzei vajadzētu to saprast!

288 Ļaudis, viss, ko jūs esat izdarījuši, atrodas tieši šeit. Tieši to es cenšos pateikt. Es kaut ko no tā izlaižu, jo gribu vēlreiz pie tā atgriezties.

289 Pat šīs lietas, sātans, grēcinieki būs uz visiem laikiem prom, vairs nekad nebūs. Viss... Saprotiet, sātans nevar radīt. Ja viņš varētu, tad viņš ir dievs. Saprotat? Viņš var vienīgi izkropļot jau radīto. Saprotat? Bet viss izkropļotais tiks...izkropļotais tiks iznīcināts. Bet nāve ir izkropļota dzīvība. Un, kad izkropļotais beigsies, nāves vairs nevar būt. Vecums ir nāves pazīme, bet, kad beigsies vecums, atnāks dzīvība. Visas izkropļojuma pazīmes un viss pārējais ir iznīcināts. Ērkšķi un dzelkšņi ir grēka zīmes, zeme tika nolādēta ar tiem, un tie tiks iznīcināti. No tā atnāca slimības; tas tiks iznīcināts. Nāve tiks iznīcināta. Asinsizliešana tiks iznīcināta.

290 Nekas vairs nepieskarsies tai velēnai, izņemot svētumu, Izpirktos. Ak vai! Jā. Ak, man ir tik labi! Dievs un Viņa radība; un Viņa radījumi ir izpirkti ar Viņa Asinīm. Attīrīti ar Viņa attīrīšanas procesu, ar mikrobus nogalinošo, grēku nogalinošo procesu!

291 Gluži kā kaut kas tikt sterilizēts, vislabākā sterilizācija ir ar uguni. Paņemiet, ko vien gribat, izmazgājiet to ar ziepjūdeni un visām tām ķīmikālijām, par kurām viņi runā – tur vienalga kaut kas paliks. Taču, kad tu to apdedzināsi!

292 Un, kad Dieva svētā Uguns pasterizēs šo zemi ar ķīmikālijām, Viņš būs pacēlis augšā Savu Līgavu, kura var ienākt Debesīs ar Viņu, kamēr tas viss notiek. Un atkal atnāk atpakaļ uz zemi, Jaunas Debesis un Jauna Zeme. Aukstā ziema viņai nekaitēs; karstās vasaras tai nekaitēs; tuksneši uzplauks kā rozes. Grēka un grēcinieku vairs nav.

293 Dievs un Viņa radījumi, Viņa radība dzīvo kopā pilnīgā harmonijā. Kā debesis un zeme ir vīrs un sieva, tāpat arī Kristus un Draudze. Un viņi visi savienojas vienā godpilnā izpiršanas plānā

un tiek atkal atvesti atpakaļ Dieva azotē. Vai jūs to redzat?

294 Un tai Jaunajā Zemē ir Jauna Pilsēta (Ak vai! Tagad klausieties uzmanīgi. Neaizmirstiet to.), kuru, kā sacīja Jēzus Jāņa 14. nodaļā, Viņš aizgāja sagatavot. “Lai jūsu sirdis neiztrūkstas,” kad Viņš aiziet, “Man ir iemesls, lai aizietu. Jūs noticējāt Dievam,” sacīja Viņš, “ticiet arī Man.” Viņi nespēja ieraudzīt, ka Viņš bija Dievs. Sacīja: “Jūs noticējāt Dievam, tagad ticiet Man. Bet Es eju sagatavot jums vietu. Mana Tēva namā ir daudz mājokļu. Mana Tēva Valstībā ir daudz piļu.” Kristus ir tur, Viņš šobrīd tur veic tās Jaunās Jeruzalemes būvniecību. Un tā, klausieties uzmanīgi. Nekustieties. Nepalaidiet to garām. Šodien Kristus ir Debesīs, gatavo Jauno Jeruzalemi.

295 Tieši kā Dievs sešās dienas radīja zemi, izveidoja zemi sešās dienās jeb sešos tūkstošos gadu. Kā viņš sacīja: “Neesiet negudri.” Mēs lasām Rakstos, ka “tūkstoš gadi ir viena diena”.

296 Un Kristus ir aizgājis un gatavo vietu, kuras uztaisīšana ir ilgusi jau daudzus tūkstošus gadu; gatavo vietu. “Un, ja Es aiziešu un sagatavošu vietu, Es atkal atnākšu un paņemšu jūs, lai tur, kur esmu Es, būtu arī jūs.” Ievērojiet, Izpircējs un Izpirktie!

297 Kaut mums tagad būtu laiks! Man šeit ir atzīmēts Sālamana teiktais: “Šī meitene, Līgava...” Ak, mums tas vienkārši ir jāizlaiž, ir jau pārāk vēls, saprotiet. Es pie tā atkal pievērsīšos. “Kad viņš mēģina viņu iegūt, bet viņa ir saistīta ar ganu zēnu.” Varbūt kāds domā, ka tā bija dziesma, ko viņš dziedāja. Ak, nē. Sālamans bija Dāvida troņa mantinieks uz zemes, taču parādīja, ka tai valstībai bija jābeidzas. Tā bija līdzība par Kristu, kas ir iemīlējies Līgavā. Saprotat?

298 Ievērojiet, ka Jēzus sacīja, lūk, Jāņa 14: “Iešu un sagatavošu vietu.”

299 Ak, kā gan tā izskatīsies? Vai tu kādreiz esi aizdomājusies, Līgava, kā tas izskatīsies? To ir sagatavojis un uzprojektējis Dievišķais Arhitekts. Kā gan tā Pilsēta izskatīsies? Lūk, mēs dažas minūtes par to parunāsim. Dievišķais Arhitekts ir to sagatavojis, izplānojis. Un paskatieties, Viņš ir uzprojektējis to ar mīlošām rokām Savai mīļotajai Līgavai. Kā gan tā izskatīsies?

300 Vai varat iztēloties vīrieti, kas precas un kuram ir iespējas, kā viņš būvē un visu līdz pēdējam sīkumam veido precīzi pēc viņas gaumes tā, kā patiktu viņai? Āmen.

301 Lūk, Debesu Arhitekts ir saplānojis Jauno Pilsētu, kur Viņš dzīvos ar Savu Līgavu, precīzi pēc Viņas gaumes. Nav brīnums, ka apustulis sacīja: “Acs nav redzējusi, auss nav dzirdējusi un tas nav nācis cilvēka sirdī.” Ziniet, pamēģināsim uz brītiņu tajā nedaudz iedziļināties, paskatīsimies, kā tas izskatīsies.

302 Dievišķais Arhitekts ir uzprojektējis to Savai Iemīļotajai. Saprotat? Ak, kādai gan tai ir jābūt vietai, ja jau Dievišķā Daba, Dievišķais Arhitekts ir izstrādājis to Dievišķajam atribūtam, kuru ir Dievišķi iepriekš-nolēmis Dievišķais Dievs, kurš ir Dievišķās Dzīvības Autors! Kā gan izskatīsies tā Pilsēta! Aizdomājieties par to.

303 Atcerieties, tās nav Debesis. Jānis sacīja: “Es redzēju to nonākam no debesīm.” Tai ir jāstāv uz zemes. Saprotat?

304 Nevis uz šīs zemes, kura zudīs; uz izpirtās zemes. Dievs neteica, ka Viņš grasās uzcelt jaunu paaudzi; Viņš izpirks to, kas šobrīd ir šeit. Viņš negrasās uzcelt jaunu paaudzi; Viņš izpērk to, kas jau ir šeit. Viņš negrasās veidot jaunu pasauli; tā būs šī, kura jau ir šeit. Vienkārši Viņš to izdedzinās, attīrīs to, kā Viņš izdarīja ar tevi. Viņa plāniem ir jāpastāv mūžīgi. Lūk, paskatieties, tas būs...

305 Atcerieties, tās nebūs Debesis; “Tā nonāk no Debesīm.” Tā ir dzīvošanas vieta, vieta, kurā mājot; lai Viņš ieņemtu Savu mājvietu. Līdzīgi kā Jānis uz Patmas salas, lūk, Atklāsmes 21. nodaļā viņš redzēja, kā tā “nonāk”. Jānis redzēja to Pilsētu “nonākam no debesīm” kā balodi, kā redzēja viņš.

306 Tur nonāk Dievs uz Savu zemes telti, Jēzu, “nonākdams no Debesīm”. Jēzus kristījās, uzreiz devās...

307 Kad Viņš satika to pravieti... “Vārds nāk pie pravieša.” Un Viņš bija Vārds. Un tur stāvēja pravietis, kurš noliedza visas viņu konfesijas, visu. Un, kad viņš ieraudzīja Vārdu, Vārds uzreiz atnāca pie viņa.

308 Pravietis bija tik apmulsis, viņš sacīja: “Man būtu jākristās no Tevis. Kāpēc Tu nāc pie manis?”

309 Viņš sacīja: “Lai tā ir, jo mums (mēs zinām to vēstījumu) ir jāpiepilda visa taisnība. Es esmu tas Upuris; Tam ir jātiek nomazgātam.” Viņš atļāva Viņam.

310 Kad Viņš iznāca no ūdens, viņš sacīja: “Es redzēju debesis atvērtas.” Pravietis to redzēja. Viņš redzēja debesis atvērtas.

311 Un, lūk, nonāk no Debesīm kā balodis, un balss saka: “Šī ir Mana zemes daļa, kuru Es esmu izpircis, un no šīs zemes daļas Es izpirkšu visu pārējo, jo Viņš ir Mans izpaustais Vārds. Un Es izteicu visu pasauli ar Savu Vārdu, un tā radās,” Ebrejiem 11, “bet sātans to visu laiku ir turējis savās rokās, taču Es esmu atnācis to izpirkt,” (Viņa ķermenis bija uztaisīts no noteikta apjoma no tās), “un Es eju, lai iemājotu tajā.”

312 Jānis sacīja: “Es redzēju svēto Pilsētu, Jauno Jeruzālemi nonākam no debesīm kā līgavu, kas izgredzota savam vīram.” Un kur tā nolaidās? Tieši tāpat kā toreiz – uz zemes.

313 Jēzus bija daļa no tās zemes, uz kuras nonāca Svētais Gars (vai pareizi?) un palika uz Viņa vienmēr. Tas Viņu nekādi nevar atstāt, Viņš vienmēr ir tur, Viņš un Dievs ir viens. Vienmēr tur jāpaliek!

314 Un tā Jānis redzēja svēto Pilsētu, Jauno Jeruzālemi, kas nonāca kā komēta jeb kā balodis, nonāca no debesīm un nolaidās uz pilnīgi izpirktās zemes (lai darītu, ko?), lai pieteiktu tiesības uz katru atribūtu, kuru dēļ Viņš radīja zemi. Tad tiek izpirkts katrs vīrietis, kurš bija pārstāvēts Mūžībā, un katra sieviete. Tā ir attīrīta un izdedzināta ar Uguni.

315 Jēzus Savos ugunīgajos pārbaudījumos tuksnesī to četrdesmit dienu laikā... Ievērojiet, pēc tā viss bija gatavs Viņa kalpošanai.

316 Aizdomājieties par to, Svētais Gars nonāk uz zemes, Jēzus un tām svētajām Asinīm! Lūk, sekojiet līdz, es ceru, ka tas nav pārāk dziļi priekš jums, saprotiet. Svētās Asinis, kuras bija radījis Dievs; Asinis, Dzīvība, Dieva Radība. “Jēzus bija Dieva radības sākums.” Ak! Vai jūs to saprotat? Dievs, uztaisīts radībā. Viņš bija Gars. Bībele saka, ka Viņš ir Dieva radības sākums. Kāds tad bija Viņa sākums? Sievietes klēpī. Kas tas ir? Sieviete nav...

317 Kā gan tie aklie ļaudis nevar šeit ieraudzīt čūskas “dzimumu”? Saprotat? Ieva bija ielikta šeit uz zemes, un pirms sātans viņai pieskārs vai vēl kaut ko, Dievs viņiem pateica: “Vairojieties un piepildiet zemi.” Tā tas ir. Taču te iejaucās sātans. Un, ja tas bija Ādama dēls, tad kur...

318 Ādams bija tiešais Dieva pēctecis. Un tu pārmanto tikai vecāku dabu.

319 Un, kad tu piedzimsti no augšas, tu pieņem sava Debesu Vecāka Dabu. Bet tavs Debesu Vecāks ir Vārda atribūts...tas ir, Vārds ir tava Vecāka atribūts. Tādā gadījumā, kā gan tu vari noliegt To kādas konfesijas dēļ? Ak vai!

Es ceru, ka jūs nepalaižat to garām. Es zinu, ka tas ir no Dieva.

320 Jēzus. Lūk, Viņš nonāk; un tur bija Jēzus, Dieva atribūts.

321 Un tā, sieviete, viņa... Sekojiet līdz. Dievs sacīja: “Tā dēļ, ka viņi to izdarīja,” sacīja, “Es

celšu ienaidu starp tavu Dzimumu [Sēklu] un čūskas dzimumu [sēklu].” Vai pareizi? Bet sievietei nav nekādas sēklas. Vai jūs kādreiz esat par to aizdomājušies? Viņai bija tīrums, nevis sēkla. Saprotiet, čūska jau bija ielicis tur savu “sēklu”.

322 Tātad, ja jau sievietei nav sēklas, viņai ir jāpaliek, lai iegūtu Sēklu.

324 Saprotiet, caur seksuālu dzimumaktu piedzemdēja no sātana, čūskas, kas nebija rūpulis; viņam bija kājas, pirms viņam tās tika atņemtas. Viņš bija visviltīgākais, vienīgais dzīvnieks, kas varēja būt piemērots sievietei.

324 Šodien dzīvnieka sēkla to vairs nevar izdarīt, tikai vīrieša un neviena cita. Viņi ir mēģinājuši. Nekas nesanāk. Saprotiet, tēviņa sēklas dzīvība sievietē nevar ieiet. Tur nekas nesanāk.

325 Taču tas bija vistuvāk no visiem. Saprotiet, viņi nevar atrast to paveidu starp cilvēku un šimpanzi. Redziet, visi ir attīstījušies no putniem līdz pat pērtiķiem un tā tālāk, līdz šimpanzei, bet tad pēdas “pazūd”. Tas bija čūskis, nevis čūska; viņš zaudēja visu savu ārējo apveidu, jo viņš tika nolādēts.

326 Lūk, Dievs nenolādēja Ādamu; varbūt viņš izdarīja to pašu, taču Viņš nolādēja zemi, “ērksķi un dadži”.

327 Viņš nenolādēja Ievu, taču Viņš pateica, ka Ādams valdīs pār viņu. Kopš tā laika lai viņa nemēģina sludināt vai vēl kaut ko. Ādams ir viņas valdnieks. Saprotat? “Visas tavas dzīves dienas un bēdās...un dzemdēsi savu...dzīvību uz zemes.” Taču Viņš pateica: “Es celšu ienaidu starp tavu Sēklu...”

328 Lūk, viņai nebija nekādas sēklas, nekad nebija, tāpēc viņai bija jāsaņem Sēkla kaut kādā veidā. Dievs iedeva viņai Sēklu nevis caur dzimumaktu, bet caur radīšanu.

329 Vai patiešām jūs, aklie cilvēki, neredzat, ka tā ir tā čūskas “sēkla”? Ak vai! Sātans tur nokļuva pirms Ādama; lūk, kāda bija tā “sēkla”.

330 Taču viņa pieņēma Sēklu. Kas Tas bija? Pats Dievs. “Viņš bija Dieva radības sākums.”

331 Un tā, paskatieties, kad piedzima Sets, tas ir, Ābels, viņš bija taisnīgs cilvēks, no sava tēva; tāds pats bija arī Sets.

332 No kurienes tad parādījās tas ļaunais puisis – slepkava, melis? Saprotat? Vai redzat, no kurienes tas ir? Bija jābūt kādai “sēklai”, jo viņš bija sēkla; Kains bija cilvēks.

333 Ak, kur gan skatās tie aklie? “Šīs pasaules dievs ir padarījis viņus aklus.” Nu, nav brīnums. Jēzus sacīja, ka neviens cilvēks nevar to ieraudzīt. Saprotat?

Sacīsiet: “Kāpēc viņi to neredz?”

334 Reiz Jēzus sacīja Saviem mācekļiem: “Jums ir dots zināt Dieva Valstību, bet viņiem nē.”

335 Un tieši tāpēc jūs sabraucat no pusotra tūkstoša jūdžu teritorijas, saprotiet, “jums ir dots zināt Valstību.” Paskatieties, cilvēki brauc šurp pat no Dienvidāfrikas un no visurienes šajā vēlajā stundā, kad tiek veidota Līgava, lai ieietu tai Valstībā.

Man vienkārši nav laika. Ievērojiet. Tagad klausieties uzmanīgi.

336 Vai tagad jūs redzat tur čūskas “sēklu”, vai redzat, kā viņš to izdarīja? Tas ir pilnīgi, saprotiet. Lūk, kāds no viņiem pateica...

337 Lūk, tā kā reiz tas puisis Toskānā mēģināja... Ak, varbūt viņš klausīsies šo lentu, un, ja tā būs, cilvēk, es gribētu tev kaut ko pateikt.

338 Kad viņš pateica: “Ieva sacīja,” tieši pie tā viņi vērsās, “es esmu ieguvusi dēlu no Tā Kunga jeb cilvēku no Tā Kunga.” Nu, protams. Dievam ir likums.

339 Paskatieties, paņemiet sēklu un iestādiet to šeit tīrumā, kur aug kvieši, un iestādiet tur mežrozi. Jebkurā gadījumā šo sēklu atdzīvina tā pati saule un tas pats lietus. Dievam ir likums, un šo likumu nav iespējams izmainīt.

340 Jebkurā gadījumā, pat ja viszemākā sieviete pilsētā un viszemākais vīrietis (neprecēti un viss kas tāds) būtu mīlas dēkā un dzīvotu kopā, un piedzimtu bērniņš, tad šim bērniņam būtu jāparādās saskaņā ar Dieva likumu, jo nekāda cita ceļa nav. Ja tas tā nav, tad jūs padarāt sātanu par radītāju un tad viņš ir dievs. Ak, cik gan jūs varat būt akli! Saprotiet, Dieva likums, protams.

341 Ja parādās bērniņš, vienalga, vai viņš ir Ēsavs, Jēkabs, lai kas viņš nebūtu, vai jebkurš cilvēks ar sliktu slavu, pat ja tas būtu Jūda – tam ir jānāk no Dieva. Dievam ir likums.

342 Bībele saka: “Saulē spīd uz taisniem un netaisniem. Lietus līst uz taisniem un...” Vēstulē Ebrejiem 6. nodaļā ir teikts, ka: “Lietus līst uz zemes, lai to apūdeņotu un sagatavotu to tam, kam tā ir paredzēta, ziniet, lai ēstu no tās; taču ērkšķi un dzelzņi dzīvo, pateicoties tam pašam ūdenim, tai pašai saules gaismai.” Jo tāds ir Dieva likums, lai izaudzētu katru sēklu, lai katra sēkla atražotu sevi.

343 Šādi tai bija jāizaudzē arī čūskas “sēkla”. Un tas it nemaz nepatraucēja Dievam; tas piepildīja Viņa pilnīgo plānu, tas padarīja Viņu par Izpircēju. Jebkuram aklajam tas teju vai būtu jāredz, ja tas nav apslēpts. Ja “šīs pasaules dievs” nav to jums aizvēris. Tas ir tik vienkārši un skaidri kā arī viss pārējais, ko jūs redzat. Te nu tas ir. Lūk, kur ir jūsu čūskas “sēkla”. Tagad skatieties.

Taču Jēzus bija Dieva radības sākums.

344 Nu, ko tad dara sieviete? Kad no vīriešu dzimuma atnāk dīglis... Pamēģiniet to noliegt! Pašā sievietē dzīvības vispār nav. Viņai ir tikai olšūna, kura ir tur kā tīrums.

345 Līdzīgi kā jūs ņemat tīrumu un to nokultivējat, un to apsmidziniet, apsmidziniet to pret visiem mikrobiem. Un pat zāle uz tā vairs nespēj augt. Pēc tam jūs atkal to apmēslojat un iesējat tur kaut kādu labu sēklu. Ja atnāks ienaidnieks un iesēs tur kādu citu sēklu, tad tas pats Dieva likums izaudzēs gan vienu, gan otru sēklu.

346 Lūk, tāds nebija Dieva nodoms, lai tā notiktu, saprotiet. Taču kas notika?

347 Saprotiet, vīrieša spermā ir hemoglobīns, kas ir asinis. Asinīs ir dzīvība. Un, ja jūs... Es esmu to vērojis, kad tika krustoti dzīvnieki, un tā tālāk. Mēs ar brāli Šakarjanu, mūs visur vadāja, bet ārsti un pārējie novēroja, kā viss notiek; ķīmiķi. Saprotat? Un tur ir māītes sperma, kas ir olnīcu kopums. Un tur ir tēviņa sperma, kas ir dīgļu kopums.

348 Viņai nav sevī nekāda dīgļa. Viņa ir tikai vīrieša blakusprodukts. Lūk, kā viņa sākumā parādījās, un viņa ir tikai tīrums. Tur ir olnīca, tajā ir auglīga augsne tai dzīvībai. Un tā dzīvība ieiet un ielien. Tur ir noslēpums, kā tas...

349 “Varbūt,” jūs teiksiet, “nu, vienkārši pirmais, kas trāpās, bet pārējie nomirst.” Nu, bet kā...kurš to nosaka? “Nu, tas pirmais.” Vai tad tas būs pirmais no priekšpuses, pirmā olnīca no priekšpuses un pirmais dīglis? Nē, nē.

350 Varbūt tā būs viena olnīca kaut kur no aizmugures, aizmugurē, bet spermas viducī sakustēsies kāds dīglis un satiksies ar to. Tas parāda, ka kaut kāds intelekts nosaka to, vai tas būs ar rudiem matiem, ar melniem matiem; vai tas būs liels, mazs, vīrietis vai sieviete. Saprotat? Jūs nevarat, tur neko nevar darīt, nekas nesanāks. Varat viņus krustot un ko vien gribat, tam nav nekādas nozīmes. To nosaka Dievs. Un pēc kāda laiciņa kāds dīglis ielīdīs tajā tīrumā, olnīcā. Uz tā ir tāda kā astīte, kas griežas; tā atkrīt, un tur sākas mazuļa mugurkauls.

351 Kas tad viņa ir? Viņai nav sēklas. Viņai ir tīrums, lai pieņemtu sēklu. Tādējādi...

352 Saproiet, iznāca ienaidnieks. Kamēr labais Sējējs izgāja sēt labo Sēklu, ienaidnieks gāja aiz viņa, sēdams samaitāto sēklu. “Bet lietus list uz taisnajiem un netaisnajiem. Saule...” Ir jāizaug tam visam.

353 Jēzus sacīja: “”Lai tie aug kopā. Tajā dienā tie tiks sasieti,” nezāles. Un tagad tās tiek sasietas lielās organizācijās; tas būs liels saišķis, Pasauls Draudžu Padome. Un kādas bija beigas? Tas tiks sadedzināts. Taču kvieši tiks savākti glabātuvē. Saprotat? Tomēr tie abi dzīvo, pateicoties vienam un tam pašam, tas pats ūdens, tas pats lietus.

354 Citrusaugļu koks ir apelsīnkoks, kas nesīs...kam būs jānes, būs jāizaudzē uz sevis (ja tam tiks piepotēts) granātābolu. Tas nesīs citronus. Tas nesīs greipfrūtus. Saprotat? Tomēr tas nebūs apelsīns, taču tas dzīvo no tās pašas dzīvības, kas nāk no apelsīnkoka.

355 Konfesijas ir injicētas tajā Vīnogulājā, jo, ja viņi apliecina sevi kā “kristiešus”, viņi dzīvo no tā. Kajafa bija...jūs zināt, kas viņš bija, un tomēr viņš pat pravietoja. Saprotat? Redziet, viņi dzīvo no tā.

356 Ak, kā man gribētos, lai mums būtu kāda nedēļa, lai mēs varētu to pilnībā izpētīt un padarīt to tik saprotamu, lai jūs nevarētu to neredzēt. Un tā, es kaut ko no tā izlaidīšu.

357 Tagad klausieties uzmanīgi. Paskatieties, tās rokas izplānoja to Viņa Iemīļotajai Līgavai, tas tiek konstruēts maigajā mīlestībā pret Savu Līgavu.

358 Atcerieties, ka Svētais Gars nonāca uz Jēzus, bet Jēzus bija daļa no zemes. Kāpēc? Dieva dīglis, Dieva Dzīvība tika uzkonstruēta sievietes klēpī (vai pareizi?), kas bija zeme. Labi. Un tad ienāca Dieva Dzīvība, tāpēc “Viņš bija Dieva radības sākums”. Un tad Dieva Asinis, kas atradās tur caur šo dīgli, kad tās tika izlietas Golgātā, tās atkal nopilēja uz zemes. Kamdēļ? Lai izpirktu zemi. Lūk, tā tika taisnota; tā tika darīta svēta; aicināta un pieprasīta; bet tagad tai ir jāsaņem sava kristība ar Uguni un jātiek attīrītai Jēzum un Viņa Līgavai.

359 Bet jūs esat tās pārējās daļiņas, kas tiek izvilkta no šīs zemes. Zeme, jūs esat daļa no zemes, jūsu ķermenis. Jūsu dvēsele ir daļa no Dieva, Dieva atribūts, kas ir izpausts šeit uz zemes ķermenī. Šim ķermenim ir jātiek izpirktam.

360 Lūk, dvēsele ir izpirkta, jo viņa bija grēkā. Tāpēc Dievs nonāca caur taisnošanas, svēttapšanas, kristības ar Svēto Garu procesu un izpirka jūsu dvēseles.

361 Bet jūs esat daļa no zemes, un tā tiek izpirkta tādā pat veidā. Jūs šobrīd esat procesā. Tas virzās uz priekšu. Jūsu ķermenis tika taisnots Noas kristības laikā. Āmen! Un jūsu miesa, kad Tās tur nopilēja... Un zemei ir jātiek attīrītai ar Uguni (vietai, kur mēs dzīvojam), ar Svētā Gara kristību, tai vietai, kur jūs dzīvosiet, ar Svētā Gara kristību; dzīvošanas vieta Kristum un Viņa Līgavai, Jaunā Jeruzaleme.

362 Pavērojiet šo Pilsētu; zeme...iegūs savu mājvietu uz zemes. Lūk, šeit jūs varat skaidri redzēt, kā es sacīju, šo pārmaiņu, zemei ir jātiek izmainītai. Tā nevar to īstenot tāda kā tagad. Draudze nevarētu aiziet...tas ir, pasaule nevarētu turpināties pēc Tūkstošgadu Valstības, ja tā netiks izmainīta. Saprotat? Lai tajā būtu tāda vieta, tai būs jātiek izmainītai.

363 Tieši tā, kā mums ir jātiek izmainītiem ar Viņa svēto Uguni, lai radītu nosacījumus un uztaisītu vietu, lai Viņš varētu atrasties mūsos, tas ir, Svētais Gars.

364 Tagad skatieties, uz Jaunās Zemes būs daudz vietas. Hm-hm. Saproiet, daudz vietas! Tā būs atjaunota, tā tas ir, ar Uguni, bet jūras tur vairs nebūs. Pievērsiet uzmanību, tā Pilsēta aizņem pusotra tūkstoša kvadrātjūdzes.

365 Un tā, klausieties ļoti uzmanīgi, kamēr mēs zīmēsim šos izmērus. Brītiņu uzgaidiet, es gribu notīrīt tāfeli. [Brālis Branhams notīra savas iepriekšējās ilustrācijas—Tulk.]

366 Šeit ir dziļa atklāsme no Dieva. Lūk, es vienkārši šeit apstāšos. Neviena no tiem citiem... Es pateikšu arī visu pārējo, ja Tas Kungs gribēs.

367 Ievērojiet, tagad zeme ir... Nu, ja paskatīsieties Atklāsmes grāmatā, tad redzēsiet, kā viņš mērīja to olektīs un stadijās. Divi tūkstoši trīs simti... Un tā, mēs redzam, ka tā Pilsēta ir izmērīta: “pusotra tūkstoša jūdzes”, kvadrāts.

368 Vai zināt, līdz kurienei tas būtu? Es to izmērīju šajā nedēļā. Tas būtu no Meinas līdz Floridai, un no austrumu piekrastes vēl sešsimt jūdzes aiz Misisipi. Citiem vārdiem sakot, puse no Savienotajām Valstīm tikai tai Pilsētai.

Jūs teiksiet: “Tur nepietiks vietas.”

369 Kad jūras vairs nebūs, pietiks, jo teju vai četras piektdaļas ir zem ūdens. Vai pareizi? Tā eksplozija izžāvēs jūru, izverd zemi. Ak vai! Atcerieties, pusotra tūkstoša kvadrātjūdžu, tā tik ir Pilsēta! Un... Taču atcerieties, jūras vairs nav.

370 Bet platums un augstums ir vienādi. Tādējādi tās ir tūkstoš pieci simti jūdzes *šajā* virzienā, tūkstoš pieci simti jūdzes *tajā* virzienā, tūkstoš pieci simti jūdzes garumā, platumā un augstumā. Tūkstoš pieci simti jūdzes, aizdomājieties par to, caurspīdīga zelta. Un apkārt Pilsētai bija mūris.

371 Un tā, lūk, tas nemaz nenožīmē, ka tas noteikti, būdams vienāds... Tur ir teikts: “...bet sienas un pamati bija vienādi.” Tas nemaz nenožīmē, ka tas noteikti ir kubs vai kvadrāts. Ir vēl viena ģeogrāfiska mērvienība, kurā izmēri ir vienādi, tā ir piramīda. Četrstūris, “celta četrstūrī”, un sienas bija tādas pašas.

372 Atļaujiet man to uzzīmēt. [Brālis Branhams zīmē ilustrāciju uz tāfeles–Tulk.] Redziet: garums, platums, augstums. Mēs tagad to papētīsim, pavisam noteikti. Saprotat? Pievērsiet uzmanību. Šo stūru izmēri ir pilnīgi vienādi, tie visi. Garums, augstums. Ir vēl viena izmēru vienība, piramīda, kur tas pierādās.

373 Ja jau tas ir šādi, tad tas sniegtu precīzu atbildi par Ēnoha zīmi Ēģiptē, piramīdu. Vai tā būtu? Ēnohs, pirms iznīcināšanas ar plūdiem, kad tuvojās taisnošana, viņš uzcēla zīmi, un šajā piramīdā uz ķēniņa istabu ved septiņi pakāpieni. Ievērojiet, tieši uz septītā pakāpiena (ja jūs kādreiz esat pētījuši piramīdas dimensijas) atnācējs tiek paņemts, lai stādītu viņu ķēniņa priekšā. Paskatieties, kāds postenis tur atradās, un jūs ieraudzīsiet to dienu, kādā jūs dzīvojat; piramīdā.

374 Lūk, Dievs izveidoja trīs Bībeles. Lūk, ir tāda piramīdas mācība, kas ir blēņas; taču ir īstenā piramīda. Saprotat? Ievērojiet. Un tā, pirmā Dieva Bībele... Viņš izveidoja trīs. Visam ir jābūt trijniekos.

375 Jēzus atnāk trīs reizes. Vienu reizi Viņš atnāk, lai izpirktu Savu Līgavu. Nākamajā reizē, lai paņemtu Savu Līgavu. Un vēl vienu reizi kopā ar Savu Līgavu. Saprotat?

376 Un tā, ievērojiet, cik brīnišķīgi! Redzat? Un šajā piramīdā bija septiņi pakāpieni, bet pēc tam ķēniņa istaba. Un mēs atrodamies septītajā draudzes periodā, pirms Ķēniņš ieņem Savu troni. Un atcerieties, uz tās piramīdas nekad nav bijis noslēdzošā akmens.

377 Dieva pirmā Bībele bija debesīs, zodiaks; tas iesākas un atspoguļo katru periodu. Kā pirmais, zodiaka sākums ir “Jaunava”; tā Viņš atnāca pirmajā reizē. Pēdējā zīme zodiakā ir “Lauva”; otrā Atnākšana. Tieši pirms tam ir “Zivs”, kas ir “Vēža” periods, kurā mēs dzīvojam šobrīd.

378 Pēc tam bija piramīda, Ēnohs, kas dod precīzu liecību. Mums nav laika tajā iedziļināties, taču kādreiz, ar Dieva palīdzību, es jums parādīšu; tā precīzi atspoguļo tās stundas dimensiju, kurā mēs dzīvojam. Saprotat?

379 Ievērojiet, taču šie ģeogrāfiskie izmēri, kurus mēs šobrīd izskatām, kuru izmēri ir vienādi,

nenozīmē, ka tam noteikti ir jābūt kubam. Ievērojiet, tas sniedz atbildi uz Ēģiptes...uz Ēnoha zīmi Ēģiptē.

380 Kad zeme tiks attīrīta ar tās Uguns kristību, tur būs vulkāni tā, ka uz zemes notiks eksplozijas un tas izspiedīs piramīdveida Kalnu. Saprotat? Tam ir pietiekami vietas! Pilnīgi viss tiks izmainīts; tiks izmainīta visa virsma. Vai jūs sapratāt? Tiks izspiests arī piramīdveida Kalns.

381 Tas precīzi atbildīs Vārdam, ja tas notiks, un tas notiks. Un tā, paskatieties, jo Jesajas 65:25, kuru mēs tikko kā lasījām, Viņš pateica:

“Tie vairs nedarīs nedz ļauna, nedz posta visā Manā svētajā kalnā, saka Tas Kungs.”

382 Ak! “Uz visa Mana svētā kalna!” Atcerieties, tas vienmēr ir “Kalns”.

383 Ja tie mūri būti vērsti taisni augšup un lejup, tad šī Pilsēta būtu redzama tikai no ārpuses...tas ir, no iekšpuses. Tronis būtu redzams tikai no iekšpuses; pievērsiet uzmanību, tas būtu redzams tikai no iekšienes.

Taču šeit mēs redzam apsolījumu no Jesajas 4:5. Vienkārši izlasīsim to.

384 Vai jūs steidzaties? [Sanāksme saka: “Nē.”—Tulk.] Nē, nesteidzieties; mēs tagad esam pieskārušies kādam īpašam jautājumam, pārāk daudz...pārāk daudz laika, tāpēc jums tas ir jāsaprot šeit un tagad. Jo es gribu padarīt to skaidru. Bet pēc tam, kad mēs atkal tam pievērsīsimies, tad es parādīšu jums, no kurienes mēs...kur mēs sakām, ka... Par to nākošajā mācībstundā, citā reizē.

385 Ak, slava Kungam Jēzum! Paskatieties uz šo, Vārds nevar kļūdīties. Tagad paskatieties šeit, Jesajas grāmatā. Man tas šeit ir pierakstīts, ja vien es to vēlreiz atradīšu, vienu brītiņu. Jesajas 4:5. Tagad klausieties, viņš runā par Tā Kunga Atnākšanu, ka sievietes būs ļoti amorālas. Ak, viņš pateica: “Septiņas sievietes...” Paklausieties. Vienkārši izlasīsim to. Skatieties.

Un tanī dienā septiņas sievas pieķersies vienam vīram un sacīs: “Mēs ēdīsim pašas savu maizi un tērpsimies pašas savās drēbēs, tikai ļauj mums saukties tavā vārdā, atņem mums mūsu negodu!”

386 Tas ir pēdējais laiks, kurā mēs dzīvojam šobrīd: laulības, šķiršanās, prostitūcija un viss pārējais.

Tanī dienā Tā Kunga atvase būs glīta un godpilna...un zemes auglis par lepnumu un jaukumu Israēla izglābtajiem. (Kā jūs izglābāties no visa tā nolādētā? Saprotat?)

Tad Ciānā pāri palikušie un Jeruzalemē (atļaujiet paskatīties)...Jeruzalemē savu dzīvību paglābušie tiks nosaukti par svētiem, visi, kas Jeruzalemē uz dzīvi pierakstīti, redziet.

Kad Tas Kungs būs nomazgājis Ciānas meitu nešķīstumus (atcerieties, tā vienmēr ir Līgava, saprotiet) ...un būs šķīstījis Jeruzalemes asinis... (tas ir ebreju pārpalikums plus Līgava, saprotiet)... un tā vidū ar tiesas garu...

387 Uguns, tā vienmēr ir Dieva tiesa, kad Viņš īsteno Savu noslēdzošo tiesu, aicina tevi, taisno tevi un atved tevi pie izpiršanas, tad pār tevi nonāk Viņa tiesa, un Svētais Gars un Uguns attīra no grēka. Tad tu pieder Viņam.

388 To pašu Viņš dara ar zemi, kad Viņš attīra to ar Uguni, “un ar šķīstīšanas [degšanas] garu”. Tagad klausieties. Vai esat gatavi?

Un Tas Kungs klās pār visu Ciānas kalnu un tās sapulci dūmu mākonī dienā un uguns gaismas mirdzumu naktī; un pāri tai godībai klāsies pārsegs.

389 [Brālis Branham zīmē uz tāfeles—Tulk.] “Tajā dienā Tas Kungs radīs uz virsotnes Gaismas Uguni, lai degtu dienā.” Un tālāk tur ir teikts, ka tas būs patvērums, atpūta, paslēptuve. Ievērojiet,

tas precīzi saskan ar Bībelē teikto, precīzi. Ja sienas būtu taisni augšup un lejup, tad jūs nevarētu to redzēt. Tam ir jābūt ar slīpumu. “Viss Mans svētais kalns...” Viņš radīs uz kalna šo Gaismu, un tā būs kā apsardzība. Ak, mēs dziedam to dziesmu:

Ak, tā Pilsēta uz Ciānas Kalna,

Kaut būdams klejotājs, un tomēr mīlu to;

Šeit un tajos visos laikos,

Kad beidzot sasniegšu to Pilsētu uz Kalna. Redzat?

390 Ievērojiet, Sinaja kalns bija tā vieta, kur Dievs nonāca uz tā virsotnes, kad Viņš runāja uz Israēlu Uguns Stabā. Viņš nolaidās uz kalna virsotnes, Sinaja Kalna.

391 Uz Apskaidrošanas kalna, kad Viņš paziņoja: “Šis ir Mans mīļotais Dēls, Viņu klausiet,” Viņš nonāca Gaismas Stabā un spožā gaišumā, kalna virsotnē, Pētera, Jēkaba un Jāņa priekšā. Un tur Viņš tika stādīts priekšā līdz ar Mozu un Ēliju; ar tiem pārnestajiem un augšāmceltajiem, un mirušajiem. Slava!

392 Jaunā Pilsēta un Jaunā Zeme, jaunā radība; Pilsēta uz Kalna ar Troni tās augšgalā. [Brālis Branhams zīmē uz tāfeles ilustrāciju, par ko runā dažos nākamajos paragrāfos–Tulk.] Tronis ir *šeit* augšā, pašā virsotnē, bet iedzīvotāji ir it visur pa kalnu.

393 Bet mūrim, kas ir tai apkārt, ir divpadsmit pamati, un katrai no tām ir akmens, kas bija uz Ārona krūtīm, kas simbolizēja divpadsmit Israēla ciltis.

394 Un vārtos, tur ir četri vārti, kas bija izvietoti tieši tā kā templī tuksnesī...kā teltī, kas bija tuksnesī. Ievērojiet, tiem katriem, tur bija apustuļi, pa trīs katrā pusē, divpadsmit apustuļi. Katrs... Un tas bija simtu četrdesmit četru olekšu augsts. Simtu četrdesmit četras olektis ir precīzi sešdesmit pieci metri, tātad sanāk, ka katrs akmens ir gandrīz sešus metrus augsts. To vārtu apšuvums, veidodams to mūri, kas bija apkārt Pilsētai.

395 Un tā, šī Pilsēta, tā nebalstās uz mūra augšējās daļas, jo pusotru tūkstoši jūdžu augstā pilsētā tas nebūtu iespējams. Tā ir tā siena, lūk, *šeit*, kur tu ieej iekšā, kā vārti vecajā Jeruzalemē. Tu tur ieej caur mūri.

396 Un katram no tiem bija divpadsmit pamati. Un visiem bija smaragds un dažādi akmeņi, kas simbolizēja divpadsmit Izraēla ciltis.

397 Un apustuļi, katrs... Virs tiem lielajiem, no vienas pērles taisītajiem monolītajiem vārtiem ir rakstīts apustuļa vārds. Un vai tad Jēzus neteica: “Jūs sēdēsiet uz divpadsmit troņiem, lai tiesātu divpadsmit Israēla ciltis.” Kas sēdēja pie vārtiem, lai tiesātu, kad viņi nāca uz Pilsētu? Ak vai! Te nu tas ir. Zemes ķēniņi, ieejot pilsētā, nostājas apustuliskā tiesneša priekšā, kā bija apsoltījis Jēzus. Ak vai!

398 Uz šī Troņa tur augšā, pusotra tūkstoša jūdžu augstumā, visa pasaule redzēs pasaules Gaismu, Jēzu, kas sēdēs uz Troņa pasaules virsotnē, Draudzes virsotnē, Ciānas kalna virsotnē, kas būs pusotrs tūkstošis jūdžu, puse no Savienotajām Valstīm, un tas ir tik augstu, ka Viņu var redzēt it visur pasaulē, tūkstoš pieci simti jūdžu augstumā.

399 Un it visur *šeit* augšā un lejā būs Izpirktie. Tur būs mājas no tīra zelta. Tur būs avēnijas un parki, un dārzi. Un no Troņa plūdīs Dzīvības Upe un tecēs pa kanāliņiem un, ak, pa terasēm! Un katrā dārzā ziedēs Dzīvības Koks un nesīs Savus augļus divpadsmit reizes gadā, katru mēnesi citu augli.

400 Un zemes ķēniņi nāks uz to un nesīs savu godu. “Un būs lapas tautu dziedināšanai,” kad ķēniņi dzīvos tur mierā. Kad viņi izies, viņi noplūks koku, lapas no tā. Kā atgriezās tas balodis, kas

parādīja, ka Dieva dusmas ir rimušas, un atnesa uz šķirstu svēto lapiņu. Tāpat tad, kad aizies ķēniņš, atnesdams savu godu uz Līgavas mājvietu šeit Pilsētā, viņam būs lapa savam kaimiņu ķēniņam, un: “Mēs esam mierā uz visiem laikiem.” Āmen! Tautu dziedināšana! “Viss ir nokārtots. Reiz mēs cīnījāmies viens par otra asinīm, brāli. Mīļojām, klieodzām, šāvām un dedzinājām bērņus, viskautko. Taču tagad ir miers.” Dziedināšana. Nevis slimību dziedināšana, ar tām ir cauri. Tautu dziedināšana! Āmen!

401 Pilsēta ar Troni virsotnē, Atklāsmes grāmata 21:23: “Un gaisma viņiem nav vajadzīga, jo viņu Gaisma ir Jērs un Tas Kungs Dievs.” Saprotat? Tas Kungs Dievs ir tas Uguns Stabs, kas pavadīja Israēla bērņus cauri tuksnesim. Un Viņš ir uzkāpis Tronī, šajā pilnīgajā Valstībā, kad laiks... “Valstībā, kuru Jēzus atdos Tēvam, lai Dievs būtu viss visā.” Jēzus šeit sēd uz Sava Troņa kā mūsu Jāzeps. Un tas Ķēniņš ir tā Gaisma, kas būs Ciānas kalna virsotnē, un Viņa svētā Gaisma piepildīs visu to Pilsētu. Aleluja!

402 Pusotra tūkstoša jūdžu augsts, un pusotra tūkstoša jūdžu kvadrāts ar Dieva paradīzi, kas ir izvietota pa visu Pilsētu; ielas, avēnijas! Izlasiet Atklāsmes 21. nodaļu, paskatieties, vai tas tā ir. Saprotiet: “Tur viņiem nav vajadzīga gaisma, jo Jērs ir Gaisma.” Un ir redzams, kā Viņš sēž uz Troņa, pusotrs tūkstotis jūdžu.

403 Tas neiet *šādi* taisni uz augšu. Tam ir slīpums kā piramīdai. Ja tā būtu puse no tā attāluma, tad tas ietu augšā *šādi*, saprotiet, no vienas pilsētas uz citu... Lūk, ja ievērosiet, no vienas Pilsētas puses uz citu.

404 Es varētu šeit kaut ko piebilst, ja vien gribat. Vai jūs ievērojāt to mazo grupiņu *šeit*? Tā ir aptuveni tāda daļa, perimetrs, ko tas aplāj. No Džordžijas, Kalifornijas līdz Saskečevai; no Kansasas līdz Meinas klinšainajai piekrastei; lūk, cik tas ir kopā. Aptuveni tas pats ir attēlots arī šeit, aptuveni pusotra tūkstoša kvadrātjūdžu laukums.

*No rītiem un vakariem,
No ziemeļiem, dienvidiem
Uz svētkiem tie nāk... (Kāpēc? “Cilvēks nedzīvos no maizes vien.” No Maizes, no Vārda!)
pats Ķēniņš tos lūdz
ņemt vietu starp cienīgiem.*

Man ir jāpasaka, ka pasaulē es vēl nekad neesmu redzējis tādus cilvēkus.

Viņa svētīto vaigu tie redz,
Kas Dievišķā milā kvēl.
Tie Viņa kronī mirdz kā dārgi akmeņi,
Un ļoti laimīgi žēlastībā ir.

Ak, Jēzus atnāks drīz,
un mūsu cīņām būs gals,
Ko Viņa atnākšana atnesīs tev...

405 Vairs nebūs ilgi. Viss ir nevainojami. Ģeogrāfiski, Sodoma, vēstneši, viss ir pilnībā izvietots. Saprotat? Ko tad tas nozīmē? Tikai aizdomājieties, brauc uz šo mazo dievnamu pusotru tūkstoti jūdžu, tādu pašu attālumu.

406 Kāpēc gan Dievs tā rūpējās un raizējās par to mazo vietu Palestīnā, saprotiet, jo tas taču ir tikai mazs pleķītis? Taču tieši tur stāvēs Templis. Tieši tur parādīsies Jaunā Jeruzaleme, tieši tur. Olīvu, Olīvu kalns pāršķelsies pa labi un pa kreisi, protams, kad tas tiks izgrūsts no apakšas. Nevis, kā viņi saka, tas tiek izstumts, lūk, *šādi* uz malām. Tas tiek izgrūsts uz augšu, “tajā Dienā, kad Viņš noliks Savas svētās kājas uz tā Kalna.” Ievērojiet, uz Viņa Troņa pusotra tūkstoša jūdžu augstumā!

407 Atcerieties, reiz sātans mēģināja Viņu kārdināt uz kalna virsotnes. Saprotat?

408 Jaunajai Pilsētai ir divpadsmit pamati, kā mēs to jau izskatījām, divpadsmit patriarhi; simtu

četrdesmit četras olektis; tas ir Ārona krūšu uzliktnis; divpadsmit pērļu vārti, divpadsmit mācekļu vārdi.

409 Jēzus stāv, galvenais Akmens, uz Troņa, kad Viņa svētie ir kronējuši Viņu, “ķēniņu Ķēniņu, kungu Kungu”, un Viņš ir tas Galvenais Akmens.

410 Man nav līdzīgi maka. Taču, ja ievērosiet, ja jums makā ir viena dolāra banknote, viņiem tur ir Savienoto Valstu zīmogs; vienā malā ir ērglis, kas tur šķēpus, kā tāds ģerbonis; bet otrā malā tur ir piramīda ar visu redzošo aci tās augšā. Redziet, viņi pat nesaprata, ko viņi dara. Un tur ir rakstīts latīņu valodā, un jūs atradīsiet, kas tur ir teikts, tas ir: “lielais zīmogs”. Viņi nesaprata, ko viņi dara. Tāpat arī Kajafa nezināja, ka viņš pravietoja.

411 [Brālis Branhams zīmē ilustrāciju uz tāfeles–Tulk.] Lūk, kur ir Lielais Zīmogs. Tā ir *šeit*, saprotiet, tā Pilsēta. Tas nav vienkārši *šāds* kvadrātveida kubs, saprotiet, bet tai ir slīpums, lai tā būtu redzama. Un šajā svētajā Tā Kunga kalnā, Tas Kungs nonāks uz Sava Kalna virsotnes; Viņš ir, lūk, *šeit*. Tieši tāpēc Ēnohs neuzlika noslēdzošo akmeni. Saprotat? Tieši tāpēc Noslēdzošajam Akmenim ir jāatnāk tagad. Un tas Kalns tiks izgrūsts, un tas būs Tā Kunga Kalns.

412 Un, lūk, *šeit* dzīvos Izpirktie. Šīs avēnijas un lielās ielas, kā tas ir tur, parki, un plūdīs Dzīvības Upe, tecēs tai cauri. Un katra māja būs taisīta no caurspīdīga zelta. Un ielas būs taisītas no zelta. Un tur būs Dzīvības koki, kas nesīs divpadsmit veidu augļus. Bet ķēniņi un cienjami zemes cilvēki nesīs uz vārtiem savu godu un slavu. Un vārti netiks aizvērti naktī, jo tur nav nakts.

Tai Pilsētā, kur Gaisma ir Jērs,

Tai Pilsētā, kur vairs nav nakts;

Man tur ir mājvieta, kur rūpju nav un smagumu,

Ak, es dodos turp, kur Gaisma ir Jērs.

413 Vai tad jūs neredzat, ka ciemati, pilsētas, mājas, dzīvesvietas šobrīd stāsta par to? Visas šīs dabiskās lietas ir ēna.

414 Paskatieties uz ēnu no attāluma, piemēram, uz manu roku. Pirms var būt pozitīvs...tas ir, negatīvs, ir jābūt pozitīvam. Un jūs redzat, ka ēnā izskatās, it kā man būtu ducis pirkstu, taču tad, kad es to pietuvinu, tie fokusējas kopā, un tad ēna saplūst ar roku.

415 Un tieši tā cilvēki bieži domā, ka ir trīs vai četri dievi. Jūs skatāties pārāk tālu atpakaļ uz agrīnajām reformācijām. Saprotat? Atnāciet šurp tagad, un jūs sapratīsiet, fokusējiet, līdz tur būs Viens. Pilnīgi pareizi.

416 Ir viena Līgava, nevis ducis konfesiju, bet viena Līgava. Tie ir Izredzētie no katras...no visas zemes, kuri ir iepriekšnolemti tam, tie, kas var atpazīt savu vietu Valstībā.

417 Uz tā Troņa, paskatieties, tādā augstumā! Jaunā Pilsēta, tai ir pamati, divpadsmit vārti; Jēzus ir Galvenais Akmens; apustuļi tiesā divpadsmit ciltis.

418 Ēnoha piramīda nevienā dienas laikā nemet ēnu. Es esmu bijis Ēģiptē pie piramīdām. Ģeogrāfiski tā ir novietota tādā veidā, un šīs varenās ģeometriskās figūras izmēri ir tādi, ka nav svarīgi, kur atrodas saule, apkārt piramīdai nekad nav ēnas. Vai saprotat, kā tas ir?

419 Un tur nebūs nakts. Viņš ir uz kalna, piepilda to ar Savu godību. Viņa Godības Gaisma tur būs vienmēr. Tur nebūs nakts. Jēzus, Galvenais Akmens!

420 Tagad skatieties. Tāpēc Izpirktie staigās Gaismā. Šobrīd mēs dziedam: “Mēs staigāsim Gaismā, tajā brīnumainajā Gaismā...” Mūsos ir kaut kas, kas sauc. “Pārgājuši no nāves Dzīvībā.” Jo mēs to gaidām. Saprotat? Tāds ir tas atribūts, mēs to jūtam.

421 Patiešām, tā ir... Vai esat gatavi? Tā ir tā Pilsēta, kuru meklēja Ābrahāms. Saprotat? Būdams pravietis, viņš zināja, ka tā Pilsēta kaut kur ir. Tā saka Bībele. Un viņš atstāja pilsētu, kurā viņš dzīvoja, un gāja, un paskatieties, uz kuriem viņš devās – tieši uz turieni, kur tā atradīsies. Saprotat? “Viņš meklēja Pilsētu, kuras cēlājs un veidotājs bija Dievs,” saprotiet, jo viņš bija pravietis.

422 Jēzus aizgāja, lai ar Dievišķām rokām sagatavotu Dievišķo Pilsētu; Dievišķais Arhitekts, Dievišķi izpirktajiem cilvēkiem, iepriekšnolemtajiem cilvēkiem. Viņš ir aizgājis sagatavot.

423 Ābrahāms meklēja to. Un viņš apliecināja, ka viņš ir piligrims un svešinieks, jo viņš meklēja to Pilsētu, kuras cēlājs un veidotājs ir Dievs. Tas pravietis zināja, ka kaut kur tā bija! Jānis redzēja, kā tā nonāk, taču Ābrahāms domāja, ka tai jau ir jābūt kaut kur uz zemes. Kāpēc? Viņš satika Melhisedeku, tās Ķēniņu, un atdeva Viņam desmito tiesu. “Kuram nebija ne tēva, ne mātes. Viņam nebija ne dzīves sākuma, ne dzīves beigu.” Ābrahāms satika Viņu, un viņi ēda vakarēdienu burtiski tajā vietā, kur stāvēs tā Pilsēta, svētais Dieva kalns, kur dzīvos Izpirktie. Ak vai!

424 Tas laiks vienkārši nebeidzas. Nē, mēs esam laikā, vēl nedaudz, un mēs pāriesim Mūžībā.

425 Ak, svētais Kalns! Tur būs ielas no caurspīdīga zelta; avēnijas un mājas, un parki. Ja gribat to izlasīt: Atklāsmes grāmata 21:28. Tur būs Dzīvības Koks, divpadsmit dažādi augļi, katru mēnesi uz tā augs cits. Cilvēki ēdīs tos augļus; viņiem katru mēnesi būs cits uzturs.

426 Bet tas būs tikai uzvarētājiem. Vai jūs to zinājāt? Tas nav konfesijām.

Jūs teiksiet: “Vai patiešām, Brāli Branham?”

427 Uz brītiņu pievērsīsimies Atklāsmes 2. nodaļai un atradīsim to. Atklāsmes grāmata 2:7. Noskaidrosim, vai tā patiešām ir Patiesība vai nē. Atklāsmes 2:7 ir rakstīts sekojošais:

Un kam ir ausis, tas lai dzird, ko Gars...

428 Lūk, atcerieties, Viņš šeit nevēršas pie ebrejiem. Tā ir draudze, pagāni.

Kam ausis, tas lai dzird, ko Gars saka draudzēm: tam, kas uzvar, Es došu ēst no Dzīvības Koka, kas ir Dieva paradīzes vidū.

429 Tikai uzvarētājam, kas uzvarēja zvēru, uzvarēja viņa zīmi, tas ir, katolicismu, protestantismu, konfesionālismu; kuri uzvarēja zvēru, viņa zīmi, viņa vārda burtus, tam tiks dotas tiesības uz Dzīvības Koku, lai ieietu tajos vārtos, kur neieies nekas apgānīts. Saprotat? Aizdomājieties par to. Un tā, vēl tikai brītiņu, kad mēs paiesim tikai nedaudz tālāk. Dzīvības Koks būs tikai uzvarētājiem.

430 Lapas būs tautu dziedināšanai. Tie ir tie ķēniņi, kas tur dzīvo, viņi atnes savu godu, kad viņi ienes savu godu un noliek to pie Dieva Troņa. Precīzi kā tie, kas bija ārpusē, tās desmit...tās vienpadsmit ciltis, ikviena no tām, nesa desmito tiesu Levijam, saprotiet. Kad viņi atnesīs savu godu no svētītās zemes uz turieni, viņi izstieps savu roku pie Dzīvības Koka, noraus svēto lapu...tas ir, Dzīvības Koka lapu, un visi kopā izies. Tur vairs nav nekādu karu. Visi ir mierā. Lapas ir atgādinājums, tautu dziedināšanai.

431 Tas pats koks, nevis kā Ādams, viņš... Ēdenes dārzā bija Dzīvības Koks, no kura viņš būtu varējis ēst, ja viņš nebūtu nokritis. Tas Dzīvības Koks vienmēr atgādināja viņam, ka viņa jaunais...jaunība visu laiku turpinājās. Saprotat?

432 Tieši tāpat ir arī ar tautām. Lapas būs tautu dziedināšanai; ievērojiet, šeit tas nav no slimībām. Jums būs tās pašas tiesības, kādas bija Ādamam, kā balodis ar svēto lapu, tas viss...katrs ķēniņš ņēma lapu.

433 Paskatieties, Dzīvības Upe; tā droši vien sastāv no daudziem maziem strautiem. Lūk, uz šīs zemes...

434 Pēc dažām minūtēm es jau beigšu. Uz šīs zemes... Vai arī es vienkārši apstāšos. Lūk, cik daudz man vēl ir piezīmju, aptuveni trīsdesmit lapas. Jā. Paskatieties.

435 Šajā...šajā dzīvē es nekad neesmu redzējis kaut ko vairāk veldzējošu, kā būt kalnos un atrast, kā es sludināju nesen vakarā, to burbuļojošo strautiņu, tas ir atdzīvinošs avots. Kad esi noguris un izslāpis, noliecies pie tā labā avota; dziļi no turienes, kur netiek klāt mikrobi, dziļi, simtiem metru dziļumā burbuļo tīrs, neviltots, atdzīvinošs ūdens. Mēs to augstu vērtējam, to nelielo... Un tā, zemei ir daudz avotu, atsvaidzinošu ūdens avotu. Kad tu esi izslāpis un mirsti, padzeries no turienes labu, vēsu ūdeni; tas palīdzēs tev izdzīvot.

436 Taču paskatieties, no kurienes plūst Šis – no Troņa. Lūk, no kurienes šai upei ir Dzīvinošie avoti; tā iztek no Dieva Troņa apakšas, kur sēd Dievs.

437 Ikvienam pa visu zemi, šo zemi, kur mēs šobrīd dzīvojam, ikvienam, vai nu tie ir kristieši, vai pagāni, ir tempļi. Vai jūs kādreiz esat par to aizdomājušies? Baznīcas, viņiem visiem.

438 Taču Šajā nav neviena. Bībele saka: “Un tur nebija tempļa. Bet tās templis ir Tas Kungs Dievs un Jērs.” Jērs ir Gaisma; Jērs ir Templis; Jērs ir Tronis; Jērs ir Dzīvība. Viņš ir tas Templis. Saprotiet, visos tajos tempļos ir kāds objekts, kuru viņi pielūdz; taču šajā Pilsētā tas objekts ir Viņš. Viņš ir ar Saviem ļaudīm. Viņa Gara Gaisma piepilda to piramīdas Pilsētu.

439 Kā Pēteris un Jānis tā kalna virsotnē. Gaisma apklāja kalna virsotni, un Balss sacīja, teica: “Šis ir Mans mīļotais Dēls.”

440 Atklāsmes grāmata 21:3 un 4: “Dieva telts ir ar cilvēkiem.” Dievs ir iemājojis cilvēkā kā telti, izpirkdams viņu caur šiem trim procesiem. Un tā, Dievs izpirks zemi un iemājos zemē kā telti, kopā ar Saviem padotajiem uz zemes, kurus Viņš radīja no zemes. Un caur grēku viss krita, taču... Viņam bija jāļauj visam iet savu gaitu. Taču tagad Viņš sūtīja Jēzu, lai izpirktu šo kritušo zemi, kuras daļa esam arī mēs. “Neviens mats no jūsu galvas nepazudīs,” sacīja Jēzus. Viņš sacīja: “Es atkal augšāmcelšu pēdējā dienā.” Saprotat? Kāpēc? Jūs esat daļa no šīs zemes.

441 Jūs esat ievērojuši, ka man bija viens jociņš par to, ka mana sieva saka man, ka es zaudēju matus. Es pateicu viņai, ka neesmu pazaudējis nevienu.

Viņa sacīja: “Kur tad tie ir?”

442 Es sacīju: “Tur, kur tie bija, pirms tie parādījās uz manis.” Lai kur arī tie bija, matērija, lai kur arī tie nebūtu, tie mani gaida. Saprotat? Tā tas ir. Reiz es pie tiem nonāksu.

443 Šis vecais ķermenis sakrokojas un sabrūk, un sarūk plecos, un ceļgali sāp, un kakls aizsmok. Tas nekas. Variet apglabāt to kaut jūrā, taču tā Bazūne mani pamodinās! Tieši tā! Vienā no šīm dienām mēs izmainīsimies. Es esmu šis izpirktās pasaules daļa. Jūs esat pasaulē, bet nekāda sakara ar *kosmosu*. Pār jums ir cita kārtība, Izipirkto kārtība.

444 Ievērojiet, “Dieva Telts būs ar cilvēkiem”. Pievērsiet uzmanību, “viss iepriekšējais ir zudis”. Tas viss ir zudis. Tas nozīmē, ka Debesis ir nolaidušās lejup, lai mājotu kopā ar cilvēkiem. Saprotat? Debesis un zeme ir apskāvušas viena otru.

445 Tieši kā tad, kad tas Balodis nolaidās uz tās zemes daļas, kas bija Jēzus. Viņš bija zemes pīšļi, Cilvēks. Dievs iznāca no tā dzīvības dīgļa caur radošo spēku. Un tās Asinis, kas bija tajā...Dzīvība, kas bija tajās Asinīs, pacēlās augšup atpakaļ pie Dieva, Asinis nopilēja uz zemes, lai pieprasītu tiesības uz to. [Brālis Branhams klauzina pa kanceļi–Tulk.]

446 Tas bija to asiņu dēļ, kas parādījās no Kaina dīgļa šūniņas, saprotiet; lūk, Viņš atgriežas ar radošo spēku tieši tā, kā Viņš izveidoja Ādamu, radīja Ādamu, šeit ir Otrais Ādams. Un caur to satriekto šūnu, kur (grēks) Kains satrieca to asins šūnu taisnajam, saprotiet, tagad šī Asins šūna... Jo viņš nogalināja Ābelu, bet Ābels bija dzimis caur seksu.

447 Taču Šis nepiedzima caur seksu; Viņš bija Dieva radība, tās sākums. Un tas izpirka zemi. Un visu kalciju, potašu, naftu, kosmisko gaismu, no kā jūs esat uztaisīti, tas ir izpirkts. “Neviens mats nezudīs. Un Es augšāmcelšu to pēdējā dienā.

448 Kas ir pēc tam? Dievs nonāk, lai dzīvotu uz zemes, kuras daļa Viņš ir, Viņa paša ķermenis. Viņš augšāmcēla to mūsu taisnošanai, un mēs esam taisnoti, ticot tam un pieņemot to. Pievērsiet uzmanību, līdzībā Jēzus kļūst...Jēzus, līdzībā, kļūst par cilvēku; Dievs...tas ir, iepriekš-nolemts ieņemt Savu vietu, lai izpirktu mūs; lai tas viss kļūtu iespējams.

Skatieties, šo brīnišķīgo mūru, šis Pilsētas ārpuse.

449 Un tā, vai jums ir skaidrs par Pilsētu? Saprotiet, tas ir svētais Kalns. [Brālis Branhams zīmē ilustrāciju uz tāfeles–Tulk.] “Un tie nedarīs vairs nedz ļauna, ne posta visā Manā svētajā kalnā, saka Tas Kungs.” Pilsēta, tas nav kubs; tas ir Kalns. Platums, garums un augstums ir vienādi, saprotiet. Pusotra tūkstoša jūdzes *šajā* virzienā, pusotra tūkstoša jūdzes *tajā* virzienā, pusotra tūkstoša jūdzes visapkārt un pusotra tūkstoša jūdzes augstumā. Tā ka tas vienkārši ir liels kalns kā piramīda, un tā Pilsēta ir uz Kalna. Slava!

450 Te nu tas ir, lūk, kur ir tā Dieva paradīze, pasaules Gaisma, tā pilnīgā Valstība. Nevis septītā diena, bet tā Mūžīgā! Saprotat? Nevis Tūkstošgadu Valstība; Jaunā Zeme! Saprotat?

209 Kamēr ir Tūkstošgadu Valstības periods, tā iet cauri savam svēttapšanas procesam, taču tai joprojām ir jātiek izdedzinātai. Saprotat? Jo Asinis taču izpirka cilvēkus; tas stāsta par šo atgādinājumu, ka...cena ir samaksāta, tie tūkstoš gadi. Bet pēc tam tai ir jātiek attīrītai ar Uguni, tieši tā, kā bija jums, šis Viņa Pilsētas delegātiem, delegācijai.

452 Tāpēc dzīvojat jūs vai mirstat, kāda tam nozīme? Ja Viņš atnāks šodien vai pēc simts gadiem, vai tūkstoš gadiem, es vienkārši atpūtīšos, līdz atnāks mana pārmaiņa.

453 Tāpēc vecie vīrieši un vecās sievietes, nezaudējiet drosmi. [Brālis Branhams zīmē ilustrāciju uz tāfeles–Tulk.] Ja jums ir pārstāvniecība *šeit* augšā, šajā Dieva atribūtā, *šeit*; Dievs... Ja jums tas ir, ja jūs esat pārstāvēti *šeit*, tad jūs nevarat... Jūs esat tai Mūžīgajā. Un, ja jūs esat pārgājuši no šīs septītās dienas astotajā, jūs esat iegājuši Mūžīgajā caur Svētā Gara kristību, jūs esat iekļauti *Šajā*. Lūk, ja tu vienkārši uzticies sajūtām vai lēkāšanai augšup lejup, vai arī: “Es daru *to*, es ievēroju septīto dienu, es neēdu gaļu,” un visu ko tādu, tas viss vienalga iznīks. Saprotat? Taču *Šis* ir Mūžīgais. Saprotat? Tas ir Mūžīgs, tie Svētki pēc būdiņu svētkiem. Saprotat?

454 Būdiņu svētki bija pēdējie svētki, septītie svētki. Šobrīd mūsu pielūgsmē ir būdiņu svētku laikā, septītais draudzes periods.

455 Tūkstošgadu Valstībā mēs atkal būsim būdiņu svētku periodā, septītajā dienā.

456 Bet pēc tam, pēc šīs septītās dienas, mums būs svētā Sanāksšana, atgriežamies atpakaļ Mūžībā. Kā? Pateicoties Tam Mūžīgajam, kurš atnāca un izpirka mūs, un atveda mūs atpakaļ, ļaudams mums atpazīt, ka mēs bijām daļa no *Šī*.

457 Un tā, kā gan tu vari zināt, ka tu esi daļa no tā? Pateicoties konkrētās stundas Vārdam, konkrētās dienas apsolījumam. Kāds tas ir? Atjaunošana atkal uz pirmo dienu, uz pirmo: “Un viņš atjaunos bērnu sirdis atpakaļ pie tēviem,” atkal atnesdams īstenās Vasarsvētku dienas atjaunošanu, nevis sajūtas; un darīs redzamu vakara Gaismu, to pašu Sauli, kas bija redzama rīta Gaismā. Tas ir apsolīts šai dienai. Āmen un āmen!

458 Kur tad mēs esam, draugi, kur tad mēs esam? Šobrīd vienkārši gaidām, kad paiesim malā no ceļa, lai Atklāsmes 11. nodaļa kļūtu zināma ebrejiem; tā tas ir, tuvojās Aizraušana.

459 Paskatieties, aiz tā mūra, kas ir izpleties pa Jauno Zemi, vārtiem tautas dzīvos Mūžīgā mierā. Kas tad būs? Cienījami ķēniņi nesīs uz turieni savu slavu. Tur nevar būt grēka. Sievietes ar

apgrieztiem matiem vairs neieies tajā Pilsētā, to es jums garantēju. Vairs nekādu šortu nēsāšanu, cigarešu smēķēšanu, suteneru, prostitūtu, meļu, elku pielūdžēju, lai kas tie arī nebūtu – viņi neieies tajā Pilsētā. Nē, ar to visu būs cauri, grēka vairs nebūs. Nekas, kas apgāna tās svētumu, tur neienāks. Tā pateica Viņš. Tas ir beidzies uz visiem laikiem.

460 Paskatieties, uz tās laukiem un ap tās vārtiem:

Lācis būs maigs, vilks rāms;

Un lauva gulēs blakus jēriņam;

Un bērniņš vadās mežonīgu zvēru,

Es vairs nebūšu tāds radījums, kāds esmu tagad.

461 Nāve darbojas manā mirstīgajā ķermenī, atnāk vecums; es tikšu izmainīts.

462 Vai jūs esat dzirdējuši to dziesmu? “Lācis būs maigs, bet vilks būs rāms.” Tas nelēks kājās un nerūks, un nemēģinās tevi nonāvēt. Viņš ies kopā ar tevi pa taciņu.

Kurš gan to iemantos? Izpirktie. Kas gan tie būs?

Ievērojiet, šeit es varu mācīt tikai līdzībās. Paskaties, brāli Lī.

463 Kas iznāca uz jaunās zemes kopā ar pravieti Noasu? Tie, kuri iegāja kopā ar viņu šķirstā. Vai pareizi? Lūk, kas iziet uz tās. Saprotat? Tie, kas iegāja kopā ar Noasu caur viņa vēstījumu, tieši viņi iznāca uz jaunās zemes pēc tās kristības ar ūdeni.

464 Tas, kurš šobrīd ieiet kopā ar Jēzu... Kā gan tu vari Viņā ieiet? Caur vienu Garu, bet Viņš ir Vārds; tu kļūsti par daļu no Viņa. Kāda Viņa daļa tu esi? Vārds, kas dzīvo šajā stundā, atpazīstot. Tu iziesi kopā ar Viņu Tūkstošgadu Valstībā; lūk, kad tu iznāksi. Ievērojiet, nevis jauna paaudze. Pārvietošana!

Jūs teiksiet: “Ak, brāli Branham!” Ak!

465 Ievērojiet, ja Dievs varēja augšāmcelt Ēliju un paņemt viņu augšā pirms divarpus tūkstošiem gadu, un atkal pārvietot viņu uz zemi, lai viņš kļūtu par pravieti ebrejiem, tad cik daudz vairāk Viņš var izdarīt ar Līgavu!

466 Pēc tam, kad Noa izgāja no šķirsta, paskatieties, kas bija pateikts Noasam? Pēc tam, kad viņš izgāja no plūdiem tieši tā, kā agrāk bija ar Ādamu. Kad viņš bija nostājies uz jaunās zemes, pateica: “Vairojieties un piepildiet zemi,” pēc plūdiem. Ievērojiet, viņiem bija jāvairojas, jāpiepilda zeme, kā Ādamam sākumā.

Tagad jūs to šeit varat skaidri ieraudzīt. Un tā, klausieties ļoti uzmanīgi.

476 Ādamam bija jāvairojas un jāpiepilda zeme. Vai pareizi? Noasam bija pēc jaunā... (pasaule bija iznīcināta) ...bija jāvairojas un jāpiepilda zeme. Vai uztverat? Un tā, vai tad jūs neredzat, kas ir tas čūskas “dzimums”? Kas piepildīja zemi? Vai saprotat? Labi, tagad jūs redzat, kā sātans tika klāt Ievai. Lūk, kāpēc kopš tā laika uz zemes ir valdījusi nāve. Un debesis, zeme, zvēri, atmosfēra, tas viss ir Dieva nolādēts tā dēļ. Tas ir lāsts, jo sātans tika tam klāt pirmais.

468 Jēzus atnāca izpirkt to atpakaļ Tēvam. Lai to izdarītu, Viņš kļuva par daļu no tā, kā es tikko kā paskaidroju. Un no tiem pašiem pīšļiem (kuru daļa bija pats Jēzus), kuri bija izpirkti, caur Viņu ir izpirkti visi Dieva atribūti līdz ar zemi.

469 Viņš bija izteiktais Vārds. Mēs, kas esam izpirkti, esam daļa no Viņa. Lūk, ja vien varat

atpazīt! Saprotat?

470 Farizeji apgalvoja, ka viņi ir tādi, taču paskatieties uz manu pirmo ilustrāciju – viņi bija tādi tikai intelektuāli. Viņi nespēja atpazīt Vārdu, kad Tas tika izpausts tieši viņu priekšā. Viņi sacīja: “Tas Cilvēks ir ļaunais gars.”

471 Lūk, šodien mēs tiekam saukti par viltus praviešiem. Reliģiozi cilvēki aplej mūs ar visvisādiem netūrumiem, saprotiet, lieli un talantīgi vīri. Redziet, viņi vienkārši nesaprot. Saprotat?

472 Lai to attīrītu, ar ūdens kristību nepietika; tāpat arī viņiem. Svēttapšana caur Asinīm atveda to atpakaļ, pieprasīja tiesības uz to. Bet kristība ar Uguni attīra to, kā tika attīrīta Viņa Līgava. Kā taisnošana, svēttapšana, kristība ar Svēto Garu.

473 Nekur nav apsoliņš izveidot jaunu rasi, kā es esmu sacījis, bet Viņš apsoliņā izpirkt kritušos. Tie, kas bija iepriekšnolemti, iemantos to, kā Viņš ir apsoliņis. Bet Viņš ir nemainīgais Dievs; mēs to zinām.

474 Atcerieties, Dievs paņēma Ēliju pēc aizraušanas un pārvietoja, pārnesa viņu atpakaļ cilvēku vidū, lai viņš ieņemtu pravieša vietu savas tautas vidū; Viņš to izdarīs pavisam drīz. Un Viņš ir saglabājis viņu dzīvu šos divarpus tūkstošus gadus. Viņam atkal ir jāparādās.

475 Vēl kaut kas, Viņš augšāmcēla Mozu no mironiem. Kur ir viņa kaps? Vai tad tas ir atrasts? Izlasiet Jūdas grāmatu. Saprotat? Sātans... Erceņģelis strīdējās ar erceņģeli, sātanu, un sacīja: “Lai Tas Kungs tev aizliedz,” strīdēdamies par Mozus ķermeni. Bet šeit stāv Pēteris, Jēkabs un Jānis un redz viņu Apskaidrošanas kalnā, tieši uz tās zemes, kur būs tas Kalns, lai tur dzīvotu. Saprotat?

Un Viņš atnāca to izpirkt.

476 Saprotiet, tur bija simboliski attēlota augšāmceltā Draudze; tur bija attēloti tie, kas ir aizmiguši. Kur tad tas bija? [Brālis Branhams ilustrē uz tāfeles, runājot nākamās dažus paragrāfus–Tulk.] Tai Pilsētā, tur kalna galā. Redzat?

477 Tur bija Pēteris, Jēkabs un Jānis, viņi redzēja; trīs, liecinieki. Tur bija Ēlija, Mozus un Jēzus kā Debesu liecinieki. Saprotat?

478 Un tur bija Mozus, mirušais, kas bija augšāmcelts. Tur stāvēja Ēlija, aizraušana, joprojām bija dzīvs. Un viņi abi bija pārstāvēti uz tā svētā kalna.

479 Un Jēzus, Izpircējs. Kad Dievs virs Viņa, lūk, *šādi* Viņu apēnoja, sacīja: “Šis ir Mans mīļotais Dēls.”

480 Jūs atceraties, aptuveni dienu pirms tam Jēzus sacīja, Viņš sacīja: “Patiesību es jums saku, ka šobrīd šeit stāv daži, kas neredzēs nāvi, pirms ieraudzīs Dieva Valstību ieviestu spēkā.”

481 Kas gan tas bija? Augšāmceltie svētie kopā ar aizrautajiem svētajiem, kopā aizrauti, lai satiktos ar Viņu gaisā. Ar Dievu, kas apēnoja Viņu; un Jēzus stāvēja *šajā* ēnā, sacīja: “Šis ir Mans mīļotais Dēls, kurā Man labpatīk mājot,” Jaunās Valstības kārtība. Ak, brāli, māsa!

482 Nāve tevi neizmaina. Nāve izmaina tikai tavu mājvietu. Saprotat?

483 Atcerieties, Samuēls, kad viņš nomira un jau divus gadus bija apglabāts, viņš bija Paradīzē. Un Endoras burve izsauca viņu, un Sauls viņu atpazīna, un arī viņa, un metās ar vaigu pie zemes. Viņš it nemaz nebija mainījies. Viņš joprojām bija tas pats Samuēls pēc diviem gadiem, kopš bija miris, un viņš joprojām bija pravietis. Viņš sacīja: “Rīt jūs kritīsiet kaujā, tu un tavs dēls, un rītvakar ap šo laiku jūs būsiet kopā ar mani.” Un tieši tā arī notika.

484 Saprotat? Un, kad Mozus atgriezīsies, un arī Ēlija, Atklāsmes grāmatas 11. nodaļa, viņi joprojām būs pravieši. Aleluja!

485 Un tur tajā valstī, tai Pilsētā, kur Jērs ir Gaisma, es tevi atpazīšu, brāli Makkinnij. Es atpazīšu jūs, mani ļaudis, mani dārgakmeņi vainagā. Kad viņi atnāks no austrumiem un rietumiem uz to Pilsētu, pusotra tūkstoša jūdžu četrstūris, tā tur būs, četrstūrainā Pilsēta. Kad jūs sēdēsiet tur uz svētā Kalna, kur Dievs sēd uz tā Kalna, un Jēzus uz Troņa. Un skan zelta bazūne, kad Jāzepe pieceļas, lai pastaigātos pa paradīzi, bet Dieva bērni metas ceļos un Viņu pielūdz, zinādami, ka viņi ir izpirkti. Saprotat? Āmen! Aleluja!

Reizēm es skumstu par Debesīm,

Un godību, kuru tur redzēšu.

Kāds prieks tas būs, kad manu Glābēju redzēšu,

Tai brīnišķā zelta Pilsētā!

Es dodos uz to brīnišķo Pilsētu,

Ko Tas Kungs ir sagatavojis...

[Pārtraukums lentas ierakstā–Tulk.]

486 Jesaja sacīja Jesajas 9:6: “Un Viņa mieram un Viņa plašumam nebūs gala. Valdība būs uz Viņa pleciem; Viņš tiks saukts par Padomdevēju, Miera Valdnieku, Vareno Dievu, Mūžīgo Tēvu. Un valdība būs uz Viņa pleciem; un Viņa plašumam un Viņa mieram nebūs gala.” Tur ir pat dzīvnieki. Ak vai!

Lācis būs maigs, vilks rāms;

Un lauva gulēs blakus jēriņam;

Un bērniņš vadās mežonīgu zvēru,

Bet es būšu izmainīts.

487 Es tikšu izmainīts no tās būtnes, kas es esmu, kad pienāks tā diena, jo es dodos uz to Pilsētu. Es virzos uz to brīnišķo Pilsētu! Es šobrīd jūtu izpērkošo Spēku savā sirdī.

488 Ja tas nav tā, tad es esmu velti izšķīdis savu dzīvi; tad es citiem esmu mācījis maldus. Taču, kad es skatos šurp un redzu, ka apsolījums, kuru Viņš ir devis šai dienai, redzu, kā tas tiek apstiprināts; un skatos uz šiem sanākušajiem no pusotra tūkstoša kvadrātjūdžu teritorijas, kas sēž šeit, Izredzētie, kuri ir izsaukti no konfesijām, rasēm un ticības mācībām, un no visa pārējā, sanākuši kopā; kad es redzu, kā Vārds apstiprina Sevi, tad es zinu bez jebkādas šaubu ēnas, ka tajā Dienā mana vainaga dārgakmeņi aizēnos pilnīgi visu.

489 Tāds laiks pienāks. Ļaudis, mēs nepulcējamies šeit velti. Mēs vienkārši gaidām to laiku. Ir jau ļoti, ļoti vēls, taču Jēzus joprojām ir ļoti, ļoti tuvu. Un Viņa godība, tā ir brīnišķīga. “Un sauks Viņu vārdā: Padomdevējs.” Tā Pilsēta, vai jūs to redzat? Lūk, kur mājās Līgava un Līgavainis, un vairs nekad...

490 Un tā, ja mēs šo te uzskatām par tik brīnumainu, ka braucam simtiem jūdžu, lai pabūtu šeit un barotos ar Viņa Vārdu, bet tā ir tikai ēna; kas tad būs, kad dzīvosim kopā ar Viņu tajā Pilsētā! Kad es dzīvošu ar jums kaimiņos un kad mēs ēdīsim no tiem kokiem un staigāsim pa tām ielām; kad pa zelta ielām iesim pie tā avota, dzersim no avota, staigāsim pa Dieva paradīzi; bet virs zemes lidināsies eņģeļi, dziedādami psalmus, ak, tā tik būs Diena! Tas ir visa vērts! Ceļš šķiet grūts; reizēm kļūst grūti, taču, ak, tas viss būs tik nenozīmīgi, kad es ieraudzīšu Viņu, tik nenozīmīgi. Ko gan nozīmēs apsaukšana un viss pārējais, ko viņi runā; ko gan tas nozīmēs, kad es ieraudzīšu Viņu tajā brīnišķajā, brīnišķajā Dieva Pilsētā?

491 Nolieksim mūsu galvas.

*Es dodos uz brīnišķo Pilsētu,
Kuru mans Kungs savējiem uzcēlis;
Kur visu gadsimtu Izpirktie
Dzied slavu ap Troni sniegbalto.
Reizēm es skumstu pēc Debesīm
Un tām godībām, kas man tur būs.
Kāds prieks būs manu Glābēju ieraudzīt
Tajā brīnišķā zelta Pilsētā!*

492 Jānis redzēja to uz Patmas salas!

493 Dārgais Jēzu, šī cerība, mana cerība nebalstās uz ko mazāku, Kungs. Tā ir manas sirds māte, tā Pilsēta, varenais Ķēniņš. Dievs, neļauj, lai kāds šeit aiziet bojā, lūdzu! Lai šodien mēs atkal pārbaudām mūsu dzīves, Kungs, gaidīdami Tā Kunga Atnākšanu, kad visi tie Izpirktie... Tur, tajā milzīgajā Kolizejā Romā, kur tos kristiešus apēda lauvas, reiz tie pīšļi uzcelsies!

494 Uz tā godības kalna nogāzes nebūs kapsētu; uz durvju rokturiem vairs nestāvēs bērū vainagi; tur vairs nenokritīs neviena asara. Nē, nē. Nebūs nevienas kapu kopiņas. To nesgars neviena vētra; tur viss būs godpilni.

495 Palīdzi mums, Kungs. Ja šeit ir kāds, kas ir aicināts uz šo Jēra kāzu mielastu, uz šiem tūkstoš valdīšanas gadiem Tūkstošgadu Valstībā bet pēc tam ieiet tai Pilsētā, pēc medusmēneša beigām; Tūkstošgadu Valstība ir tikai medusmēnesis. Tad Viņa, Līgava, paņem savu... Līgavainis paņem Savu Līgavu mājās. Tas ir Viņas. Viņas Līgavainis, Savu Līgavu. Ak, kopš Viņš saderinājās, Viņš aizgāja sagatavot mājas.

496 Lai mēs esam uzticīgi Viņam, Kurš ir Vārds, jo Viņš ir Vārds. Neskatoties uz to, ka citi ir rupji pret mums, turi mūs prom no tā; Kungs, pievelc mani tuvāk.

*Reizēm es skumstu pēc Debesīm
Un tām godībām, kas man tur būs.
Kāds prieks būs manu Glābēju ieraudzīt
Tajā brīnišķā zelta Pilsētā!*

497 Līgavaiņa un Līgavas nākamās mājas! Viņš atgriežas... [Pārtraukums lentas ierakstā—Tulk.] ...uz kāzu mielastu, tas ilgs trīs ar pusi dienas. Pēc tam Tūkstošgadu Valstībā atkal atgriežas uz mūsu medusmēnesi kā Līgavainis. Bet pēc tam Viņš izliks to Pilsētu apskatei kā Līgavainis, kurš grib sagādāt Savai Līgavai pārsteigumu. Kā tā Līgava tur stāv un apbrīnā skatās uz savām nākamajām Mājām! Un šodien, Kungs, mēs redzam to ticībā tur. Tas būs tieši šeit, uz šīs zemes. Tu apsolīji to.

498 Viendien Tava Draudze būs pilnībā izpirkta. Bet pēc tam tiks izpirkta Tava pasaule, atlikusī daļa. Taču sākumā Tu esi izpircis Savus ļaudis, viņu ķermeņus, kas ir uztaisīti no šīs pasaules.

499 Palīdzi mums, Dievs. Ja šeit ir tas, kurš nav par to tā īsti pārliecināts, Kungs, lai viņi saņem to tagad.

500 Es zinu, ka tas bija ilgi un karsti, taču, ļautiņi, ne vienmēr mēs šeit stāvēsim; ne vienmēr es būšu jūsu gans. Lai tas ir pa īstam.

“Vai tad ir kāda iespēja, brāli Branham?”

501 Jā, kļūstiet par daļu no Vārda, daļu no Vārda šai dienai. Nevar būt daļa no Mozus dienas Vārda. Tā daļa jau ir nokomplektēta, tās bija kājas. Šobrīd mēs esam pie Galvas. Tas ir Kristus. Tas nav roku laiks, kad bija Lutera, nē. Tagad ir Galvas laiks. Kristus, galvenais Akmens, nonāk pie Ķermeņa.

502 Ja jūtat, ka kaut kas nav kārtībā, paceliet roku, kur vien varēsiet, lai es redzētu. Lai visi pārējie stāv ar noliektām galvām. Lai Dievs jūs svētī.

503 Sakiet: “Atceries mani lūgšanā, brāli Branham. Es tik ļoti gribu būt tur! Es negribu palaist to garām, brāli Branham. Es pārbaudu, es daru visu, ko varu, taču palūdz par mani, labi?” Lai Dievs jūs svētī.

504 Kamēr jūs par to domājat, vienkārši lūdziet, sakiet: “Dievs...” Tas ir tavā sirdī. Saproti, ja tu jūti, kā kaut kas velk, trīc tavā sirdī, tas ir tieši tas. Tas ir tas atribūts, kas mēģina parādīties.

Es dodos uz brīnišķo Pilsētu,

Kuru mans Kungs ir savējiem uzcēlis;

Kur visu gadsimtu Izpirktie

Dzied slavu ap Troni sniegbalto.

Reizēm es skumstu pēc Debesīm

Un tām godībām, kas man tur būs.

Kāds prieks būs manu Glābēju ieraudzīt

Tajā brīnišķā zelta Pilsētā!

505 Debesu Tēvs, paņem mūs tagad, Kungs. Lai tas Lielais Gans, Lielais Gans Izpircējs, lielais Gans, kurš atstāja Godību, zinādams, ka tajās lielajās grēka ielejās ir nomaldījušies daži atribūti, kur vilki un zvēri drīzumā aprīs to mazo aitiņu. Un Viņš atstāja zelta gaitenīti, nonāca uz zemes un kļuva par vienu no mums, lai varētu darīt redzamu mums Dieva mīlestību. Tur Viņš tos atrada, dažus konfesijās, dažus iestādēs ar sliktu slavu, dažus uz ielām, aklu, dažus sētmalēs un uz ceļiem, taču Viņš izpirka katru, kuru Tēvs bija nolēmis Viņam izpirkt.

506 Un Viņš uzdeva mums, lai mēs dzīvotu ar šo Vārda daļu, kas ir mūsu periodam. Un mēs redzam to lielo Lutera reformāciju tajā periodā; un Veslija, un pentakostus. Šobrīd mēs gaidām tās Pilsētas Galveno Akmeni. Ak Dievs, mēs zinām šo periodu un apsolījumu, kas mums ir dots šai dienai; kā Tam atkal ir jātiek atjaunotam. Vakara Gaisma nogatavinās tā augli. Un īstenosies tas, ka iestāsies diena, ko nevarēs nosaukt ne par dienu un ne par nakti, “taču vakara laikā būs Gaisma.”

507 Tas pats godpilnais Dieva Dēls izpauda Sevi cilvēciskā miesā šeit uz zemes, precīzi atdzīvinādams šo apsolījumu; tas bija apslēpts farizeju un saduķeju, hērodiešu un pārējo acīm.

508 Un šodien tas atkal atkārtojas, Vārds izpaužas tieši tā, kā tas bija toreiz. Vārds, sirds noslēpumu zināšana, tieši tā, kā bija toreiz, kā ir teikts Rakstos, kam ir jāpiepildās. Palīdz mums, Dievs, apjaust to.

509 Palīdz tiem, kas ir pacēlušī savas rokas. Lai viņi vēl ciešāk savēl sprādzes; lai ietērpjas miera Evaņģēlijā, paņem visus Dieva ieročus; uzvelk ķiveri; paņem ticības vairogu; lai, sākot no šīs dienas, viņi maršē uz priekšu. Dāvā to, Kungs.

510 Vēl nedaudz, un mēs tiksīm sasaukti, tad notiks Aizraušana. Tiks paņemta pavisam neliela grupiņa, kā Ēnohs.

511 Pēc tam “sievass dzimuma atlikums, kas tur Dieva baušļus” – ebreji; un “kuriem ir Jēzus Kristus liecība” – pagāni; viņi tiks medīti kā suņi, “un atdos savu dzīvību par savu liecību”.

512 Pēc tam kādā brīnišķā rītā uzausīs Tūkstošgadu Valstība, jo sāksies medusmēnesis.

513 “Bet pēc tam pārējie mirušie neatdzīvojās, pirms nebija pagājis tūkstots gadi.” Pēc tam, kad paies tūkstots gadi, būs Tiesa, parādot, ka Hams bija šķirstā. Un Hams joprojām ir tā atlikuma skaitā; tie, kas to dzirdēja, bet noraidīja; viņi tiks tiesāti.

514 Lūk, dāvā to, Kungs, lai mēs nebūtu viņu skaitā, bet lai mēs tiktu tai aicinājumā uz Kāzu Mielastu. Jo mēs patiešām atpazīstam Jēzu šodien mūsu vidū. Mēs ieejam kopā ar Viņu; arī no pasaules, Viņā. Ļauj mums iesoļot tajā Pilsētā, iziet kopā ar Viņu.

515 Es novecoju, Kungs. Man vairs nav palicis daudz ko sludināt. Bet es pavisam noteikti uzticos Tev. Es gaidu to Pilsētu, kā darīja mans tēvs Ābrahams. Kaut kas manī saka, ka Tā tuvojas. Es visur cenšos, Kungs, izplatīt Gaismu un aicināt viņus. Lai neviens no viņiem, Kungs...

516 Cik brīnišķīgi Tu atvēri to man pirms kāda laika. No apmēram pusotra tūkstoša jūdžu perimetra, vienkārši viens *tur*, cits *tur*, šodien sēž kopā sanākuši vienā nelielā pleķītī, gaidīdami tās Pilsētas parādīšanos. Mēs apliecinām, ka mēs esam piligrimi un svešinieki. Mēs esam izstumtie. Pagāni, pasaule smejas un uzjautrinās; reliģiskās konfesijas izsmej, taču mūs tas neizšķobīs. Padari mūs par Vārda daļu, Kungs, neizkustināmus. “Tas notiks pēdējās dienās.” Lai tie esam mēs, Kungs, lai mēs izrādāmieš viņu skaitā. Mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

517 Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Lūk, pacelsim mūsu rokas *šādi*.

Es dodos uz brīnišķo Pilsētu,

Kuru mans Kungs savējiem uzcēlis;

Kur visu gadsimtu Izpirktie

Dzied slavu ap Troni sniegbalto.

Reizēm es skumstu pēc Debesīm

Un tām godībām, kas man tur būs.

Kāds prieks būs manu Glābēju ieraudzīt

Tajā brīnišķā zelta Pilsētā!

518 Un tā, ja mums ir lemts dzīvot kopā tajā Pilsētā, vienkārši paspied kādam roku, pasaki: “Lai Dievs tevi svētī, piligrim. No kurienes tu esi?” “No Luizinānas, Džordžijas, Misisipi? Arī es esmu piligrims. Es gaidu to Pilsētu.”

519 Es gaidu to Pilsētu, brāli Nevil. Mēs aiziesim līdz turieni, līdz beigām... Brāli Keps, es gaidu to pilsētu jau šovakar.

Un tām godībām, kas man tur būs.

Kāds prieks būs manu Glābēju ieraudzīt

Tajā brīnišķā zelta Pilsētā!

Ak, lācis būs maigs, vilks rāms;

Un lauva gulēs blakus jēriņam, ak, jā;

Un bērniņš vadās...zvēru,

Un es būšu pārmainīts, pārmainīts no tā radījuma, kas es esmu, ak, jā.

Ak, reiz man tur miers būs tai ielejā,

Ak, man tur miers būs tai ielejā. (Pareizi! Jā!)

Tur vairs nebūs bēdu, vairs nebūs skumju, nekādu raižu neskatīšu es;

Un man tur miers būs tai ielejā.

520 Mūsu šajā rītā neredzamais Ķēniņš būs redzams. Es neskatīšos uz brāli Dauhu kā uz deviņdesmit gadu vecu. Jūs neredzēsiet mani piecdesmitgadīgu. Es tajā dienā tikšu izmainīts.

Un kad bērniņš vadās mežonīgu zvēru,

Bet es būšu pārmainīts, pārmainīts no tā radījuma, kas es esmu, ak, jā.

521 Vai tad jūs nepriecāsieties? Sirmu matu vairs nebūs, sagumušu plecu. Bet skaistums, nemirstīgs, celsies pēc Viņa līdzi, aizēnos sauli. Ak, brīnišķīgi!

...man, ak, Kungs, es lūdzu;

Tur vairs nebūs bēdu, vairs nebūs skumju, nekādu raižu neskatīšu es;

Un man tur miers būs tai ielejā.

522 Lūk, kāpēc mēs esam šeit. Cik daudziem no jums vajag spēku šim ceļam? Lai Dievs dāvā to mums! Cik daudziem no jums ir slims ķermenis, ievainotie zaldāti? Ducis vai vairāk. Vai jūs ticat, ka Viņš ir šeit, neredzamais Ķēniņš? Redzamās lietas... Neredzamais izpaužas caur redzamo. Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, tikai miesīgais ķermenis. Un tā, ja to caur mani sludināja Viņa Gars, Viņš darīs tos darbus, kurus Viņš darīja, kad bija šeit. Ak, cik brīnišķīgi!

Es eju uz apsolīto zemi,

Es eju uz apsolīto zemi,

Ak, nāc man līdz, ak nāc man līdz,

Es eju uz apsolīto zemi.

Virs mūžīgi zaļajām ielejām

Tur mūžīga saule spīd;

Mūžīgi tur valda Dieva Dēls,

Un nakts un tumsas vairs nav.

Es eju uz apsolīto zemi,

Es eju uz apsolīto zemi,

Ak, nāc man līdz, ak nāc man līdz,

Es eju uz apsolīto zemi.

523 Piecsimt cilvēku toreiz iegāja upē, pirmajā dienā, kad Tā Kunga eņģelis parādījās redzamā veidā, lai apstiprinātu (kā Viņš izdarīja Sinaja kalnā), ka es biju Viņu satīcis. Es iegāju upē, un

simtiem cilvēku dziedāja to pašu dziesmu kristībām. Tur Viņš atnāca nolaizdamies, tas pats Uguns Stabs, kura fotogrāfiju jūs tur redzat; nolaidās lejup, tieši tur upē, un pateica: “Kā Jānis Kristītājs bija sūtīts kā Viņa pirmās Atnākšanas vēstnesis, tā šis Vēstījums pavēstīs Otro Atnākšanu.” Saprotat? Te nu tas ir, saprotiet.

Ak, nāc man līdz, ak nāc man līdz,

Es eju uz apsolīto zemi.

524 Tas pats Uguns Stabs ir šeit kopā ar mums. Vai jūs to apzināties? Viņš ir izveidojis dažus no mums kaut kam vienam, bet citus kam citam. Ja jūs bez jebkādam šaubām ticēsiet, ka Viņš ir šai ēkā, es ticu, ka Viņš jums Sevi pierādīs. Vai tas jūs apmierinās? Ja es netikšu klāt visiem... Pulkstenis jau tuvojas diviem, bet, ja jūs... Tas ir, tagad nedaudz pāri vieniem. Ja jūs ticēsiet, lai Viņš nonāk pār mums! Kur ir mūsu ticība? Saprotiet, jums ir tam jātic. Ja jūs nešaubīsieties it nemaz, tas darbosies.

525 Es...es atpazīstu Kristus Būtnes Dievišķo Klātbūtni, kurš ir Vārds. Bet Bībelē ir teikts, ka Vārds ir asāks par abpusēji griezīgu zobenu, un tas atdala līdz kaulu smadzenēm un atpazīst domas, kas atrodas sirdī, atklāj sirds noslēpumus.”

526 Paskatieties. Pirms daudziem gadiem es taču tās lietas nezināju. Bet, kad es to pateicu, nezinādams to, skatieties, ko izdarīja Viņš. Viņš sacīja: “Tu ņemsi cilvēkus pie rokas, un neko nedomā; vienkārši saki to atribūtu, kas tev ir pateikts. Saki, ka tas tas ir audzējs, lai kas tas arī nebūtu.” Pēc tam sacīja: “Pienāks laiks, kad tev nevajadzēs to darīt.” Saprotat? Saprotat? “Tas atpazīs to, kas ir viņos.” Mums ir bijuši visvisādi atdarinājumi, mēs to zinām, lai gandrīz vai pieviltu Izredzētos, ja tas būtu iespējams. Paskatieties, kā viss pārējais sakrīt ar Vārdu, tad uzzināsiet, vai tas ir pareizi vai nē. Taču Jēzus joprojām ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

527 Cik daudz šeit ir slimo, kuri zina, ka es viņus nepazīstu? Paceliet savu roku, saki: “Es zinu, ka tu mani nepazīsti.” Ak, tas vienkārši, man šķiet, it visur. Vienīgais, kas jums ir jādara, ir vienkārši jātic.

Tici, tikai tici, tici, tikai tici,

Dievam viss ir iespējams, tici, tikai tici.

Tici, tikai tici, tici, tikai tici,

Dievam viss ir iespējams, tici tikai tici.

528 Jēzus sacīja: “Kā bija Sodomas dienās, tā būs tad, kad Cilvēka Dēls atklāsies uz zemes pēdējā dienā. Kad Cilvēka Dēls tiks atklāts jeb atklās Sevi pēdējā dienā.” Lūk, nevis sākotnējās dienās, vidējās dienās, bet pēdējā dienā, saprotiet, Viņš tiks atklāts. Un tagad mēs esam pēdējās dienās. Tā ir precīza Sodoma, vēstneši, viss ir tāds pats.

529 Kas notika ar to nelielo atlikumu, kas tika izsaukts kopā ar Ābrahāma grupu? Pie viņiem atnāca Kāds cilvēciskā miesā, pārstāvēts cilvēciskā miesā, ēda ar viņiem, dzēra ar viņiem, to pašu ēdienu, ko ēda viņi, visu. Viņš stāvēja viņu vidū, izteica vēstījumu. Pēc tam Viņš sacīja: “Es paveikšu kaut ko varenu.”

530 Bet Ābrahāms joprojām pārbaudīja: “Vai tas ir tas? Es joprojām meklēju to Pilsētu. Vai tas ir tas Kēniņš?”

531 Bet Viņš sacīja: “Kāpēc Sāra par to šaubās?” Tur teltī aiz Viņa muguras.

532 Ābrahāms sacīja: “Kungs Dievs, Elohim!” Jo Viņš bija atpazinis Sāras domas.

533 Jēzus sacīja, ka tas atkal atkārtosies, kad Viņš atklāsies pēdējā dienā; Galvenais Akmens nonāk Ķermenī, lai izpirktu...kas ir izpirkts, nonāk, lai paņemtu Savējos. Viņš ir šeit, kopā ar mums.

534 Un tā, pacēlās tikai apmēram ducis vai vairāk roku. Es ticu, ka Dievs var dziedināt katru no jums. Pareizi. Es ticu, ka arī jūs. Es domāju, ka cilvēks patiešām nevarētu atrasties šādā vietā bez...tādā laikā un šādā atmosfērā, nezinot un neatpazīstot kaut ko.

535 Es gribu, lai jūs lūdzat. Es gribu, lai jūs atrodat, kas jums nav kārtībā, jūsu sirdīs, saprotiet, un tad sāciet lūgties, sakiet: “Kungs Jēzu, atklāj to. Es stāstu Tev, kas ar mani nav kārtībā. Un tagad atsūti Savu Svēto Garu brālim Branhamam, lai piepildītu to, kas, kā viņš sacīja, ir Patiesība, šajā vēstījumā, kad viņš šodien stāstīja par Tevi; es zinu, ka tā ir Patiesība. Tagad atklāj to man, Kungs. Runā uz mani.”

536 Un tā, viņi ir izkaisīti, šeit un it visur; tāpēc vienkārši lūdzieties un vienkārši ticiet no visas sirds, ka Dievs to dāvās.

537 Un tā, es gribu, lai jūs skatāties uz mani un lūdzaties. Tieši tā, kā sacīja Pēteris un Jānis: “Paskaties uz mums.” Viņš kaut ko gribēja, un viņam tas teju teju bija jāsaņem. Un arī jūs kaut ko gribat, un es ticu, ka jūs teju teju to saņemsiet. Viņš sacīja: “Paskaties uz mums.”

538 Viņš sacīja: “Sudraba un zelta man nav, bet to, kas man ir, es dodu tev.”

539 Un tā, nekādas dziedināšanas man nav; tas viss ir Kristū. Taču tas, kas man ir, Dieva dāvana, es dodu tev, ticību noticēt Viņam. Un tā, Jēzus Kristus Vārdā, lai katrs no jums tiek dziedināts. Ticiet tam. Saprotat? Ja vien tu vari noticēt!”

540 Tur sēž kundze, skatās uz mani. Pirms dažām minūtēm viņa raudāja, lūdzās. Viņu uztrauc vairogdziedzera slimība. Es tevi nepazīstu, mēs neesam pazīstami. Tā ir taisnība, vai pareizi? [Māsa saka: “Pareizi.”–Tulk.] Tu neesi no šejienes, tu esi no Čikāgas. Aleksandras kundze. Ja tā tas ir, pamāj ar roku. Lūk, dodies atpakaļ uz Čikāgu un esi vesela.

541 Kam viņa pieskārs? Tam pašam, kam pieskārs tā sieviete, kurai bija asiņošana; pie Viņa apģērba malas, nevis pie manas.

542 Lūk, tur starp cilvēkiem sēž kāda kundze, ja vien es varēšu viņai paskaidrot. Tu, kura esi pagriezusi galvu uz sānu, es tevi nepazīstu, tu man esi sveša, bet tu ciet no vēdera slimības. Tev blakus sēž tavs vīrs, viņam kaut kas nav kārtībā ar ausi. Tevi sauc Čeps, mēs neesam pazīstami. Jūs neesat no šejienes, jūs esat no Mičiganas. Ja tā ir taisnība, pamājiet ar roku. Dodieties atpakaļ uz Mičiganu veseli. Jūsu ticība dara jūs veselus. “Ja vien varat ticēt, viss ir iespējams.”

543 Tur ir viena kundze ar kakla slimību, sēž tur, pašās beigās, no Džordžijas, ģērbta baltā. Dodies atpakaļ uz Džordžiju vesela. Jēzus Kristus dara tevi veselu. Vai tu tam tici?

544 Tur sēž kundze, skatās uz mani, rindas galā, viņai ir sinusa slimība. Ja viņa tam noticēs, Dievs viņu dziedinās. Braunas kundze, tici no visas sirds, Jēzus Kristus darīs... Es tevi nepazīstu, bet Viņš tevi pazīst. Vai tu tam tici? Pacel savu roku. Pareizi.

545 Guļ šeit uz šīm nestuvēm. Pasakiet viņai, lai paskatās šurp; viņa cieš jau ilgu laiku. Ja es varētu viņu dziedināt, tad es to izdarītu, ser. Es nevaru dziedināt. Viņa nav vietējā, ir atbraukusi no tālienes. Tu esi no Misūri. Tev ir iekšējo orgānu slimība, taču, ja ticēsi no visas sirds un nešaubīsies, Jēzus Kristus var tevi dziedināt; un tu varēsi atgriezties uz Misūri vesela un liecināt. Vai tu tam tici? Tad pieņem to, paņem savas nestuves un ej mājās. Jēzus Kristus dara tevi veselu.

546 Vai jūs tam ticat? Tas ir Mūžīgā Ķēniņa Klātbūtnes apliecinājums. Vai tagad jūs ticat tam no visas sirds? Lūk, Viņš patiešām ir izveidojis apli it visur apkārt šajā ēkā. Vai jūs ticat tam no visas sirds? Vai ticat, ka jūs esat Viņa Klātbūtnē?

547 Un tā, vai tu tici un pieņem, ka tu esi viens no šīs Valstības pārstāvjiem? Paceliet roku. Jēzus

sacīja: “Ticīgajiem ies līdzī šādas zīmes. Uzliks rokas slimajiem, un tie kļūs veseli.” Mēs esam viens no otra; jūs esat daļa no manis, es esmu daļa no jums, mēs visi esam Kristus daļa. Un tā, visi kopā uzliksim rokas viens otram.

548 Lūk, tā sieviete uz nestuvēm ir piecēlusies, staigā apkārt, brauks uz mājām, lai būtu vesela. Āmen.

549 Jūs visi esat dziedināti, ja jūs tam ticēsiet. Un tā, uzlieciet viens otram savas rokas, un jūs esat šī Kristus daļa. Lūdzieties par cilvēku, uz kura jūs uzlikāt rokas, kā vien gribat.

550 Kungs Jēzu, mēs atpazīstam, ka Tu esi šeit. Tu esi mūsu Ķēniņš. Tu apliecini Sevi mūsu vidū. Mēs pateicamies Tev par šo Klātbūtni. Un Kungs, Tu sacīji: “Ja jūs pateiksiet šim kalnam: 'Kusties,' nešaubīdamies par to, ticiet, ka jūs teiktais piepildīsies, un saņemsiet to, saņemsiet to, ko pateicāt.”

551 Turklāt, paklausot šim bauslim, paklausot Dieva Vārdam, kurš nezudīs, mēs kā Tavi pārstāvji no pusotra tūkstoša jūdžu teritorijas, tāpat kā tā Pilsēta, mēs sakām sātanam, tam sakautajam velnam: “Tavas beigas ir sadedzināšana. Mēs esam tās četrstūrainās Pilsētas pārstāvji, Pilsētas, kur Jērs ir Gaisma. Mēs esam Visuvarenā Dieva izpaustie atribūti, kurus Jēzus Kristus ir izpircis caur Savu žēlastību.

552 Sātan, izej un atstāj katru slimo cilvēku, kas atrodas šeit, Jēzus Kristus Vārdā. Svētās rokas, kas bija izpirktas, jo viņi tic Vārdam un ir Dieva domu atribūti, šobrīd šīs rokas viņi ir uzlikuši viens otram. Tu vairs nevari viņus noturēt. Izej, Jēzus Kristus Vārdā!

553 Lūk, Jēzus Kristus Vārdā... Lūk, Viņš ir šeit. Viņa Vārds saka, ka Viņš ir šeit. Jūsu klātbūtne un jūsu ticība runā par...ka jūs esat vieni no tiem pārstāvjiem. Mēs varam to parādīt pat pēc ģeogrāfiskajiem izmēriem. Vai jūs atpazīstat, ka jūs esat izpirktie Dieva dēli un meitas? Vai jūs atpazīstat, ka *tās* ir jūsu Mājas? Lūk, uz kuriem jūs ejat.

554 Lūk, kāpēc jūs atnācāt uz šejieni; lūk, kāpēc jūs atnācāt pie Kristus. Jūs barojaties no Viņa Vārda. Un, ja jūs jau šeit jūtaties šādi, kad ir tikai Viņa izpaustie atribūti, kā gan būs tad, kad mēs ieiesim Viņa Klātbūtnē? Ak, tas būs brīnumaini! Ikvienam no jums ir tiesības dziedināt slimos, uzlikt rokas slimajiem. Ikvienam no jums ir tiesības kristīt.

555 Ja šeit ir kāds, kas nav kristīts Jēzus Kristus Vārdā, baseins ir atvērts.

556 Tas ir vienīgais veids, kā jūs tur nokļūsi, hm-hm, tā tas ir, paklausīt katram Vārdam. Atcerieties, viena maza Vārda daļiņa sākumā bija iemesls visam grēkam uz zemes. Jēzus sacīja: “Jebkurš, kurš atņems no Tā vienu vārdu vai pieliks vienu vārdu, viņš neieies.” Tikko kā viņš to izdarīs, viņa vārda tai Grāmatā vairs nebūs.

557 Bet Bībelē nav nevienas vietas, kur kāds draudzē būtu kristījies citādāk, kā vien Jēzus Kristus Vārdā. Ja jūs neesat kristīti šādā veidā, tad labāk to izdariat.

558 “Ak,” jūs teiksiet, “tam nav nekādas nozīmes.” Ievai bija nozīme.

559 Sātans sacīja: “Ak, bet protams, Dievs, saproti, Dievs...” Taču Viņš izdarīja tā, kā Viņš pateica.

560 Viņš iedeva Pēterim Valstības atslēgas, un tas, kas tika sasiets Vasarsvētku dienā, tas ir sasiets uz visiem laikiem. Lūk, kāpēc Līgava iznāca priekšskatījumā otro reizi; ir jātiek izsauktai pēdējo dienu Draudzei, kā tas bija pirmajā dienā, tieši tā. Koks ir izaudzis no saknēm līdz Līgavas Kokam, kā tas bija tajā laikā – Dieva Šedevrs (kā es sacīju pirms divām svētdienām) atkal būs tai Pilsētā.

Lai Dievs jūs svētī. “Tagad es ticu.”

561 Sātans ir sakauts; viņš zina, viņš ir uz zemes, viņš staigā kā rūcošs lauva. Līdz viņa beigām, ak, vairs nav ilgi. Viņš zina savu laiku, viņš staigā kā rūcošs lauva.

562 Taču atcerieties, blakus stāv Miera Valdnieks, Tas Varenais Dievišķais. Manas būtnes Arhitekts, Arhitekts, kurš ir izveidojis mani tādu, kāds es esmu; kurš ir izveidojis jūs tādus, kādi jūs esat; Viņš ir šeit. Tikai Arhitekts zina, kā ir jāuzceļ ēka tās īstajā vietā. Kurš gan zina labāk par Arhitektu? Un Viņš ir šeit, lai pierādītu Sevi, Viņš ir šeit.

563 Un tā, tas viss balstās uz jūsu ticības. Ticiet, tikai ticiet!

Es dodos uz brīnišķo Pilsētu,

Kuru mans Kungs savējiem uzcēlis;

Kur visu gadsimtu Izpirktie

Dzied slavu ap Troni sniegbalto.

Reizēm es skumstu pēc Debesīm (kad tas viss beigsies)

Un tām godībām, kas man tur būs.

Kāds prieks būs manu Glābēju ieraudzīt

Tajā brīnišķā zelta Pilsētā!

564 Atcerieties, šovakar draudzē būs Tā Kunga vakarēdiens. Ja jūs vēl arvien būsiet pilsētā, ja gribat atnākt, mēs priecāsimies jūs redzēt. Tas ir kā atgādinājums par to, ko mēs viendien ēdīsim kopā ar Viņu.

565 Es jūs mīlu. Es nezinu, kā lai to izsaka. Es domāju, ka jūs esat zemes sāls. Un es dzirdu par jūsu uzvedību šajā pasaulē, un es vēl vairāk uzticos jums.

566 Taču aizdomājieties, lūk, šī mazā grupiņa, tik jauka kā mēs, viendien tā izjuks. Mēs sapņosim par kaut ko tādu. Taču, ja notiks tā, ka kāds no mums aizies, pirms mēs atkal tiksimies, mēs...

Tai rītā es satikšu tevi

Tai gaišajā upes krastā,

Kad visas skumjas būs paņemtas prom.

Pie plašajiem vārtiem es stāvēšu,

Kad garā, smagā dzīves diena beigsies.

Tai rītā es satikšu tevi

Tās gaišās upes krastā,

Es būšu...

...tās upes krastā ar sajūsmu vecus draugus satikšu.

Es tevi redzēšu, ak, zini.

Tai rītā tu atpazīsi mani,

Jo es tev plaši smaidīšu.

Tai rītā es satikšu tevi,

Tai Pilsētā, kur četri stūri redzami.

567 Vai jums patīk? “Līdz mēs tiksimies!” Tagad piecelsimies. “*Paņem Jēzus svēto Vārdu*”, nospēlējiet mums akordu.

568 Vai jūs Viņu mīlat? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Vai tad Viņš nav brīnumains? [“Āmen.”] Vai jūs ticat, ka tā ir Patiesība? [“Āmen.”] Vai jūs dodaties uz turieni caur Dieva žēlastību? [“Āmen.”] Līdz mēs tur nokļūsim:

Paņem Jēzus svēto Vārdu,

Lai tas tevi sargātu,

Un, ja naidnieks ceļā stāsies,

Lūdzot atkārtoti to Vārdu tu.

Tas ir viss, kas ir jādara, līdz mēs atkal tiksimies. Labi.

Jēzus dārgo Vārdu tagad

Paņem cieši, sāpju bērns...

Ņem to līdz zemē plašā,

Viņš dos prieku dvēselei.

Dārgais Vārds salds ir man,

Prieks līdz debesīm lai skan.

Dārgais Vārds salds ir man,

Prieks līdz debesīm lai skan.

569 Lūk, man kaut kas bija jāizlaiž šī vēstījuma laikā. Viendien, ja būs Tā Kunga grība, es atgriezīšos un paņemšu tās “avēnijas” un mēs atkal paskatīsimies, saprotiet, kad mums būs vairāk laika. Jūs taču sūdzējāties, ka mēs pārāk ātri beidzam. Šodien būs pietiekami. Ir karsti, taču lai Dievs jūs svētī. Man patīk tāda dziedāšana.

570 Vienvakar viens kaimiņš pateica, kad viņi izslēdza ārējo skaļruni, pateica: “Man tik ļoti patika svētruna, bet kāpēc jūs izslēdzāt to skaisto dziedāšanu?” Saprotiet, ārpusē. Tāpēc kaimiņ, ja tu šorīt klausies, manuprāt, mums ir vislabākie kaimiņi Džefersonvilā. Mēs atstājam mašīnas viņu māju priekšā un darām visu ko tādu; viņi pat vārdu nepateiks; mēs tik liekam un liekam. Tāpēc mēs tagad viņiem pateicamies.

571 Ak, cik Viņš ir brīnišķīgs! Lai Dievs ir ar jums!

...Vārds salds ir man,

Prieks līdz debesīm lai skan.

Līdz mēs tiksimies...

572 Nolieksim mūsu galvas. Draudzes gans atlaidīs mūs pēc dažām minūtēm. Lai Dievs ir ar jums!

...mēs tiksimies pie Kristus kājām (tai lielajā Pilsētā, pie Troņa).

Līdz mēs tiksimies, līdz mēs tiksimies!

Dievs lai ir ar tevi, līdz mēs tiksimies.

Līdz mēs tiksimies.

Debesu Līgavaiņa un zemes Līgavas nākamās mājas

(Future Home Of The Heavenly Bridegroom

And The Earthly Bride)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja svētdienas rītā, 1964. gada 2. augustā Branhama saiešanas teltī Džefersonvilā, Indiānas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 64-0802 ilgst 3 stundas un 36 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2021. gadā.